

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN !

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL) SAYI: 26 HAZİRAN 2012 www.kozonline.org

Troçkizm Dosyası - 4

Troçki ve Troçkizm sorunu gündeme geldiğinde, bu akımın karşısında yer alanlar bakımından 'sürekli devrim' konusu kadar, hatta belki ondan fazla akla gelen konulardan biri de Troçki'nin tasfiyecilik karşısındaki tutumudur.

devamı s. 15-17

Madem Yaşam Hakkı Tartışılacak İşsizlerin Haklarından Başlayalım

HERKESE İŞ!

İşler Nüfusa Pay Edilsin

Roboski'nin katili Erdoğan suçlarını örtbas edip gündemi saptırmak için yaşamsever kesildi: "Gerekirse bakılamayan tüm çocuklara devlet bakar." Madem yaşam hakkı bu kadar kıymetli işe işsizler ordusundan başlamak daha uygun olurdu. Zira işsiz bir şekilde onurlu bir yaşam sürmek mümkün değil. Yaşam hakkı için önce iş hakkı olmalı herkesin.

AKP'nin Artan Saldırganlığı

BDP'li vekiller hakkında peşpeşe çıkarılan fezlekeler, Erdoğan'ın açıkça "BDP'li kalleslerden" söz etmesi, Roboski katliamı hakkında "Tazminatla tazminat. Verdik işte daha ne uzatıyorsunuz!" şeklinde konuşmaları ve gündeme getirdiği kürtaj yasağı hamlesi son bir aylık zaman diliminde AKP'nin artan saldırganlığının göstergeleri.

İşsiz Yaşam Hakkı

Üstelik herkesin bir işinin olmasını sağlamak, tüm Türkiye'yi tecavüzlerin kol gezdiği çocuk esirgeme yurtlarıyla doldurmaktan daha kolay. Yeni iş alanı yaratmaya gerek yok. Varolan işleri çalışma yaşındaki nüfusa pay etmek yeterli işlerin pay edilmesi sadece işsizliği kurutmaz aynı zamanda çalışma saatlerini de düşürür.

Emekçilerin Birleşik Mücadelesi

Üç çocuk diye yırtınırken Roboski'de 34 Kürt gencinin canını bir emirle alan AKP işsiz çalışma hakkını önemsemeyiz. Patronların kar hakkını korumak için işsiz en yaşamsal hakkını umursamaz. Herkese iş hakkını bu yüzden sadece emekçilerin birleşik mücadelesi gerçek kılabilir.

Kitle Örgütleri 1 Mayıs'ta Alanlardaydı

5 **Deri İşçileri Derneği** olarak Özgür Yaşam Derneği'nin yanında 'Karanlık Atölyelerden Aydınlik Alanlara Çıkıyoruz' pankartımızı açtık. Herkesin moralinin oldukça yüksek olduğu 2012 1 Mayıs'ı deri işçilerinin de moralini yükseltti.

7 **Anadoluda Yaşam Kooperatifi** olarak 1 Mayıs'a giderken faaliyet yürüttüğümüz mahallede bir yürüyüş organize ettik. 'Yıkımlara, zamlara, iş cinayetlerine, yozlaşmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara' şiarlı pankartın arkasında yürüdük.

8 **Mayısta Yaşam Kooperatifi** varoşlarda yürüttüğü eğitim faaliyetiyle, işçi ve emekçileri örgütlü kılan bir kooperatif. İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam, 1 Mayıs'ta, talepleriyle alanlarda yerini aldı.

8 **Özgür Yaşam Derneği**, 'Ezilenler için Eğitim, Eğitim için Dayanışma' pankartıyla İzmir 1 Mayıs'ına katıldı. 1 Mayıs'ta "Patronlara, Katillere, Tecavüzcülere, Tacizcilere ve Onları Korumayana Karşı Örgütlü Birleş Mücadele Et!" şiarını haykırdı.

İbrahim Kaypakkaya İzmir'de Anıldı

Diyarbakır zindanlarında aylarca ağır işkenceye boyun eğmeyerek ser verip sır vermeyen Türkiye devrimci hareketinin dost ve düşmana nasıl bir devrimci irade ve tutum göstermesi gerektiğini göstererek; tüm devrimci hareketlerin büyük bir saygıyla kendilerine örnek aldıkları İbrahim Kaypakkaya, katledilişinin 39 yılında İzmir'de anıldı. **s.12**

2 Beyazıt'ta 18 Mayıs Anması

12 Esenyurt'ta İbrahim Kaypakkaya Anması

12 Gülsuyu'nda Mayıs'ın Kızıl Gülleri Anması

THY İşçisi Yalnız Değildir!

AKP hükümetinin apar topar meclisten geçirmeye çalıştığı havacılık alanındaki grev yasağı tasarısına yanıt olarak 29 Mayıs'ta Hava-İş sendikası tarafından gerçekleştirilen ve 200'e yakın uçuşun iptal olmasına neden olan son derece etkili grevin ardından THY yönetiminin 305 çalışanı işten ildi. **s.13**

9 İzmir'de Kamu Emekçilerinden Güçlü Grev

HDK 1. Genel Kurulu Eğitim ve Sınav Sistemine Karşı Miting

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) 1. Genel Kurulu 12- 13 Mayıs'ta Ankara'da toplandı. İki gün süren ve katılımın yüksek olduğu Genel Kurul tartışmalarında 7 aydır sürdürülen toplam faaliyetler değerlendirildi.

Toplantılarda HDK'nin bu süreci birçok eksikliklere ve sorunlara rağmen güçlenerek çıktığı vurgulandı. HDK'nin 8 Mart, Newroz ve 1 Mayıs'tan da güçlenerek çıktığı dile getirilen Genel Kurul'da; önümüzdeki yerel ve genel seçimlerle Cumhurbaşkanlığı seçimlerine HDK'nin parti olarak girmesi gerektiği vurgulandı. Oysa ilk kongrede böyle bir parti hedefinin olmadığı, meselenin bir kongre hareketi yaratmak olduğu söylenmekteydi. **s.10**

10 Haziran'da, Kadıköy'de, DÖB, LÖB, Dev-Lis, Mayısta Yaşam Kooperatifi, İlerici Liseliler, Liseli Kuvvîcım, Liseliler Meydana İnsiyatifi'nin örgütleyicisi olduğu bir miting gerçekleştirildi.

10 Haziran Pazar günü kitle örgütleri ve gençlik örgütlerinin düzenlediği eleme sınavı karşıtı miting ' 4+4+4 Değil Nitelikli Parasız Bilimsel Anadilde eğitim' şiarı ile gerçekleşti. 400'ü aşkın kişinin katıldığı mitingde DÖB, LÖB, Dev-Lis, Mayısta Yaşam Kooperatifi, İlerici Liseliler, Liseli Kuvvîcım, Liseliler Meydana İnsiyatifi örgütleyicisi olarak , LAF, LDG, DÖG/Liseli dünyası, DGH, DLB katılımcı olarak yer aldılar. **s.13**

KÖZ'ün Sözü

Gerileyen AKP'nin Karşısına CHP Değil Emekçiler Çıkmalı

2012 1 Mayıs'ı bir karnaval gibi geldi geçti. Yüzlerce sendika, örgüt ve parti bir renk ve pankart cümbüşü içinde katıldı 1 Mayıs'a. İstanbul'dan İzmir'e, Bursa'dan Lüleburgaz'a,1 Mayısılara katılan tüm kesimler alanda kendi varlıklarını göstermek için azami gayreti gösterdiler.Türkiye tarihinin belki de en renkli ve çeşitli 1 Mayısları yaşandı. **s.18-19**

2 Metal İşçisi Diş Gösterdi, İşveren Geri Adım Attı

7 Aliağa'da Termik Santrale Karşı Miting

7 Anadolu'da Yaşam'dan Haberler

7 Basma Sanayii İşçileri Direnişte

10 'Açıklayın: Roboski'de 'Vur' Emrini Kim Verdi?'

10 Gülsuyu-Gülensu'da Halk Toplantısı

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Okur/Yazar Mektupları

Newroz gözaltıları İstanbul Üniversitesi'nde protesto edildi

Newroz sonrası İstanbul'un farklı ilçelerinde eş zamanlı yapılan baskınlarda aralarında İstanbul Üniversitesi öğrencilerinin bulunduğu 18 kişinin gözaltına alınması protesto edildi. 11 Nisan'da Eğitim-Sen üyesi akademisyenlerin de katılımıyla İstanbul Üniversitesi'nde bir protesto eylemi gerçekleşti. Fakülte içerisinde Beyazıt Ana Kapı'ya doğru yürünürken 'Düşünceye kelepçe vurulamaz / Baskılar bizi yıldıramaz - İstanbul Üniversitesi Öğrencileri' pankartı açıldı, ana kapıda bir basın açıklaması gerçekleşti. Basın açıklamasında son dönemde yapılan operasyonların dikkat çekici olduğu belirtilerek şunlar söylendi: "Yapılan operasyonlar AKP Hükümeti'nin kendisi dışında kalan tüm muhalif kesimleri sindirme ve baskı altına alma politikasındaki

Beyazıt'ta 18 Mayıs anması

İstanbul Üniversitesi'nde 18 Mayıs'ta düşen devrimciler için 18 Mayıs günü Yeni Demokrat Gençlik ve Demokratik Yurtsever Gençlik'in düzenlediği bir anma yapıldı. Edebiyat Fakültesi önünde toplanan öğrenciler İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler'in resimlerinin olduğu "Şehiden Şoreş Namirin - Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı pankart açarak Beyazıt Merkez Fakültesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında anılan devrimcilerin resimlerinin olduğu dövizler taşınırken, aynı zamanda sık sık sloganlar atıldı.

Yürüyüş sırasında "Önderimiz İbrahim / İbrahim Kaypakkaya", "İbrahim'den Dörtler'e sürüyor, sürecek kavga", "Dörtler yaşıyor, kavga sürüyor", "Katil devlet hesap verecek", "Şehid namirin", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Bijî biratiya gelan" sloganları atılırken, yürüyüş sırasında İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler'in isimleri tek tek söylenerek "Yaşıyor" diye haykırıldı. Alana alkış ve zılgıtlarla gelindi.

Basın açıklaması Türkçe ve Kürtçe okundu. Basın açıklamasında 18 Mayıs'ın Haki Karer, Ferhat Kuntay, Necmi Öner, Mahmut Zengin, Esref Anık ve İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümü olduğu hatırlatılarak, devrimcilerin zulme karşı direnişi, boyun eğmeme gibi özelliklerinden bahsedildi. Kaypakkaya'nın Kemalizmle hesaplaştığı, ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunduğu kaydedildi. Kaypakkaya anması düzenleyenlere verilen cezalar kınandı. Basın açıklamasını okuyan kişi sözlerini "İbrahim Kaypakkaya'yı savunmak onurdur. İbrahim Kaypakkaya'nın kişiliğini, Haki Karer'in simge duruşuyla birleştirip Dörtler'in direniş ateşini yakacak ve haykıracağız" diyerek sonlandırdı.

Sonradan öğrendiğimize göre, yıllar sonra İstanbul Üniversitesi'nde ilk kez yapılan anmaya katılım kısıtlıydı. Anmaya KÖZ'ün arkasında duran komünistler dışında Ekim Gençliği ve Kaldıraç da destek verdi.

Devrimciler Ölür, Devrimler Sürer

Bolşevizm Kazanacak

İstanbul Üniversitesi'nden Komünistler

Formasyon hakkıma dokunma

YÖK'ün aldığı kararla pedagojik formasyon programlarının kaldırılması üzerine başka üniversitelerden katılımlarla beraber, Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencileri ağırlıklı olmak üzere İstanbul Üniversitesi öğrencileri vize haftasına denk düşen 26 Nisan Perşembe günü 13.00'da 200'ü aşkın bir kitleyle Hergele Meydanı'nda eylem yaptı. Öğrenciler, 'Formasyon hakkıma dokunma' pankartı açtı, diğer öğrencilere de çağrı yaparak atleplerini yansıtan çeşitli dövizlerle fakülteden dışarı çıkıp, trafiği yola kapatarak Laleli'den Beyazıt Meydanına yürüdüler. Daha sonra Beyazıt Ana Kapı'da basın açıklaması gerçekleştirildi.

Yürüyüş esnasında 'Formasyon hakkıma dokunma' , 'Formasyon hakkımız engellenemez', 'Direne direne kazanacağız', 'Formasyon hakkımız, söke söke alınır', 'YÖK, MEB şaşırma, sabrımızı taşıрма', 'YÖK'süz üniversite istiyoruz', 'Ömer Dinçer istifa' gibi sloganlar atıldı.

Basın açıklanmasında kimselere sorulmadan, kapalı kapılar ardında yangından mal kaçırıncasına çıkan karar eleştirilirken, basın bu karar görmeyen gelmesi 'boyalı basın bunu yazın' sloganlarıyla eleştirildi.

YÖK ve MEB'in öğretmenlerin yalnızca eğitim fakültelerinin yetiştireceğini söylediğini belirtilirken, yetkililerin 'Fen-edebiyat fakülteleri çok kalabalık' dediğini de aktararak, 'Her ile üniversite açan, her üniversitede fen-edebiyat fakültelerini kuran biz öğrenciler miyiz, siz misiniz? Her dakika böbürlenerek anlattığınız her ile üniversite açılmasını, şimdi neden

sorun olarak önümüze koyuyorsunuz?' diye soruldu. Üniversite öğrencilerinin Eğitim Fakülteliyle karşı getirilmeye çalışıldığını, bu sorunun yarın Eğitim Fakültelerini de vurabileceğini kaydedilerek öğretmen olma hakkını beraber savunmaya davet edildi. Öğrenci temsilciliklerinin sessizliği eleştirilirken, mücadelenin devam edileceği vurgulanarak basın açıklamasının sonlandırıldı. Daha sonra önerimize oturma eylemine geçtik ve çeşitli sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Hayatlarında ilk kez bir eyleme katılan bazı öğrencilerin slogan atışı, pankart tutuşu, yürüyüş hızı, heyecanı ve amatörlüğü göze çarparken İÜ'de yapılan kadro eylemliliklerinden çok kitle eylemi havasını yakalandı. 1 Mayıs çalışmaları sebebiyle üniversite öğrencilerinin demokratik-akademik hakları için çalışmalarını yürüten kurumlar ise eyleme katılımı ya yoktur ya da 1-2 kişiyle sınırlıydı. Başka fakültede okumaktan kaynaklı olarak çeşitli nedenlerden ötürü Fen Edebiyat Fakültesi öğrencileriyle bağ kurmayı başaramadık. Bizler eylemi organize edenlerden olmasak da, kendiliğinden ayağa kalkan kitlelerin yürüyüşünü yönlendirme, oturma eylemi gibi küçük şeylerle de olsa müdahale edebilme tecrübesini elde etmiş olduk.

3 Mayıs günü de Edebiyat Fakültesi'nden İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yürünüldü ve orada da basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirildi. Bir saat süren oturma eyleminin ardından fakülteye sloganlar eşliğinde geri dönüldü ve eylem sonlandırıldı.

İstanbul Üniversitesi'nden Komünistler

Metal işçisi dış gösterdi işveren geri adım attı

"Merhaba! Ben İzmir'de yüzlerce işçiyi istihdam eden metal işkolundaki bir fabrikada çalışıyorum. Çalıştığım fabrika üç vardiya üzerinden montaj ve seri imalat yapan bir işletme. Burada çalışanların tümü Türk-İş'in işkolumuzdaki sendikasına örgütlü durumda.

Milyonlarca işçinin bırakalım sendikayı, sigortası dahi olmadan çalıştığı bu koşullarda bizim sendikalı olmamızın önemli bir güvence olması gerekirken çalışma koşullarımız günden güne kötüleşiyor. Çünkü mensubu olduğumuz sendika işverenle işbirliği içerisinde ve yaşadığımız sıkıntı ve hak gasplarına karşı tümüyle kayıtsız kalıyor. Sendika temsilcileri ise işçilerin haberi olmadan sendikanın ve işverenin atadığı kimseler.

Son dönemde ücretlerimiz ödenmesi

gereken zamanda ödenmemeye başladı. Maaşlar zamanında yatırılmadığı gibi tam olarak da yatırılmıyor. Son maaş döneminde maaşımızın yalnızca üçte birini aldık. Bu durum zaten borç içinde yüzen ve düşük ücretlere çalışan işçilerde huzursuzluk yarattı. Üretim sürüyor olmasına rağmen maaşların yatmaması ciddi bir güvensizlik oluşturdu. İşveren ve sendikanın verdiği taahhütlere rağmen maaşların yatmaması ise bunlara duyulan güvenin tümüyle kaybolmasına neden oldu.

İşçilerin sendika merkezine ilettikleri şikayetler üzerine sendikanın İzmir Şubesi geçtiğimiz hafta saat 17:30 – 07:30 saatleri arasında bir eylem gerçekleştirdi. Çalışma saatleri dışında gerçekleşen bu eylem aslında fabrika bahçesinde bir oturma eyleminden ibaretti. Söz konusu saatte çalışmayan

vardiyaların katıldığı, çalışan vardiyadaki işçilerin ise işine devam ettiği eylem gece boyunca sürdü. Vardiyaasını tamamlayan işçiler kendi istirahat saatlerinden fedakârlık ederek bütün gece fabrika bahçesini terk etmediler.

Sabah olduğunda sendika şube başkanı eylemin sona erdiğini ve herkesin işinin başına döneceğini açıkladı. Eylemin bir sonuç alınmadan bitirilmesi bu eylemin sendikaya karşı işçilerde oluşacak öfkeyi sönmülmendirmek için yapıldığı izlemine uyandırdı. İşçiler eylemin ardından kendi aralarında 'sendikayı kurtardık' diye söylениyorlardı.

Bununla birlikte eylemin şöyle bir etkisi de oldu. Fabrikada çalışan müdürler ertesi gün vardiya çıkışında işçilerle karşılaşmamak için otoparklardaki araçlarını bırakarak taksilerle fabrikadan ayrıldılar. İşveren de işçilerin karşısına çıkarak bu ayın sonunda maaşların tamamının ödeneceğine dair söz verdi. İşçiler kendi aralarında oylama yaparak teklifi kabul ettiler ve dağıldılar.

Bu gelişmelerin ardından işverenin verdiği sözü tutmaması üzerine ay

Finike'de 1 Mayıs

Bu yıl Demokratik Güç Birliği Platformu olarak 1 Mayıs çalışmalarımıza 1 ay önceden başladık. Haftada yerine göre 2 kez toplantılar yaptık. Bununla birlikte, Devrimci Güç Birliği Platformu bileşenlerinden Eğitim-Sen yönetimi Platform bileşenlerinden BDP'nin varlığından rahatsızlık duyduğunu açıklayarak platformdan çekildi ve platform toplantılarını kendi lokallerinde yapmamıza da izin vermedi son verildi. Biz de bu nedenle Eğitim Sen'de yapmakta olduğumuz toplantıları evlere taşıdık. Eğitim Sen aynı zamanda 1 Mayıs'a Antalya'da katılacaklarını bildirmişti. Biz de platformun bu bileşeninden umudumuzu kestik ve yolumuza onsuz devam etmeye karar verdik.

Çevre ilçelerin kitle örgütleriyle toplantılar düzenleyerek olabildiğince güçlü bir katılım sağlamak için elimizden geleni yaptık. Bu arada Elmalı, Demre ve Kumluca'daki Eğitim-Sen şubeleri ve temsilcileriyle görüşerek 1 Mayıs'a Finike'de katılma konusunda onların desteklerini sağladık.

Bunun üzerine Finike Eğitim-Sen şube yönetimi bizden bir toplantı talep etti. Yapılan toplantıda bir takım öneriler getirerek BDP'nin ayrılması halinde 1 Mayıs'a Finike'de katılabileceklerini belirttiler. Bu yaklaşıma platformumuzun her türlü öneriye açık olmakla birlikte, asla dayatmalara açık olmadığını ve olmayacağını belirterek yanıt verdik. BDP'nin platform bileşeni olduğunu vurgulayarak bir bileşenin ayrılmasını istemenin

kimsenin haddi olamayacağını bildirdik. Bu konudaki netliğimizi ortaya koyduk. Sonuçta ise Eğitim-Sen, üyelerinin tabandan gelen baskısı üzerine platforma geri dönmese de Finike'de alana çıkma kararı aldı.

1 Mayıs

1 Mayıs sabahı toplanma yerimiz olan Orman İşletmesi'nin önüne geldiğimizde ortalık sivil ve resmi polis kaynıyordu. Davul-zurna eşliğinde halaylar çekerek, marşlar söyleyerek bir saat orada toplanmayı bekledik. Toplanma tamamlanınca yürüyüş kortejimizi oluşturarak yürüyüşe geçtik. 'Yaşasın 1 Mayıs, Alanlardayız', 'Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz', 'Yaşasın sınıf dayanışması', 'Su hakır satılamaz', 'İş ekmeğe özgürlük', 'HESlere hayır' ve bunlara benzer pankart ve sloganlarla yürüyüş kortejimiz çok coşkulu ydu.

1 Mayıs alanına vardığımızda 1 Mayıs metni okundu. Şiirler, marşlar ve halaylarla alanımızda gelenek haline getirerek bu yıl beşincisini düzenlediğimiz bir 1 Mayısı da coşkuyla kutladık.

Dostlukla...

Yaşasın Sınıf Dayanışması

Yaşasın İşçi Sınıfının Özgürlük Mücadelesi

Finike Pazarıcı Esnafı Derneği'nden Komünistler

döndüler ve maaşların bu akşam yatacağını açıkladılar. Gerçekten de akşam saatlerinde maaşlarımızın yatmayan kısımlarının da yattığını gördük.

Tüm bu süreç çok örgütlü ve bilinçli olmasalar da işçilerin kararlı bir şekilde bir arada durduğu zaman haklarının gaspedilmesini engelleyebildiğini gösterdi. Yaşanılanlar, işçilerin özgüven kazanmasına, birliğin önemini kavramasına ve sendika bürokrasisinin işlevini görmesine vesile oldu. Gerek işverene gerekse sendika bürokrasisine karşı nasıl tavır takınmamız gerektiği konusunda öğretici oldu.

İşçilerin haklarını koruyabilmeleri ve ilerletebilmeleri için birlik içinde işverenlere karşı mücadele etmeleri, sendikaları işçilerin örgütü haline getirebilmek için ise sendika bürokratlarına karşı mücadele vermeleri gerekiyor.

İzmir'den Metal İşçisi Bir KÖZ Okuru

Yaklaşık kırk beş dakika sonra müdürle görüşmeye giden sendika yöneticileri

İstanbul'da 1 Mayıs

İstanbul'da 1 Mayıs 4 sendika konfederasyonu tarafından örgütlendi. Taksim Meydanı'ndaki miting için üç ayın güzergâhta, dört yürüyüş kolu oluştu. Şişli, Tarlabası ve Gümüşsuyu kollarından yüründü.

Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen ve Memur-Sen gibi konfederasyonlar ise bu yıl 1 Mayıs'ı Ankara'da bakanlarla 'kutladılar.

İstanbul'daki mitingin Şişli güzergâhında DİSK ve Sendikal Güç Birliği'nin başta yer aldığı iki yürüyüş kolu vardı. Şişli kolundan DİSK, Sendikal Güç Birliği Platformu, Oyuncular Sendikası, direnişteki Hey Tekstil işçileri, Ruhi Su Dostlar Korosu, Beşiktaş, Galatasaray ve Fenerbahçe'nin taraftar grupları, Halk Cephesi, Kaldıraç, Partizan, Mücadele Birliği, BDSP, DHF, Mücadele Birliği Platformu, ESP, SDP, İşçi Mücadele Derneği ve Devrimci Hareket, KÖZ, yaklaşık olarak 10 kitle örgütünün ortak 1 Mayıs pankartı açtığı Kent Hareketleri yürüdü.

Sabah erken saatlerde yürüyüş kolunda buluşuldu. Halaylar çekildi. Sloganlar atıldı. Şişli kolunda yürüyüşün erken başlaması gerekiyordu. Ancak yürüyüşüne 12.00 gibi başladı. Saat 14.00 gibi ise alana girilmeye başlandı.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak 1 Mayıs'ta biz de alanda yerimizi aldık. Sabah 09.00'da Şişli kolunda toplandık. Mitingde 1 Mayıs öncesi Sivas davasının düşmesini ve Uludere'de yapılan katliamını gündem ettik; iş cinayetleri, kıdem tazminatı hakkının gaspına dur demenin yolunun, katliamların hesabını sormanın emekçilerin birleşik ve kitlese mücadelesinden geçtiğini ifade ettik. Mitinge “Dersim'de CHP, Uludere'de AKP Katliamların Hesabını Emekçiler Soracak” pankartıyla katıldık. Ayrıca “Yaşasın Komünistlerin Birliği” pankartını taşıdık.

Alanda “Yaşasın Komünistlerin Birliği”, “Devrim İçin Devrimci Parti, Parti İçin Komünistlerin Birliği”, “Bolşevizm Kazanacak”, “Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş”, “Marks, Engels, Lenin Yolumuz Proleter Devrim”, “Tam Ücretli 6 Saatlik İş Günü 4 Vardiya”, “AKP'ye Karşı Örgütlen Birleş Mücadele Et”, “Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek”, “Newroz'un Ateşi AKP'yi Yakacak”, “Newroz'dan 1 Mayıs'a Emekçiler Alanda”, “Roboski'yi Unutma Unutturma”, “Sivas'ı Unutma Unutturma”, “Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede”, “Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan”, Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz” sloganlarını attık.

Sloganlarımızı atarken ajitasyon konuşmaları yaptık. Ajitaston konuşmalarında şunları vurguladık:

"1 Mayıs'ta emekçiler, dünyanın her yerinde ve

yüzyılı aşkın bir süredir, hakları ve özgürlükleri için birleşerek meydanlara çıkıyor. 1 Mayıs'ta milyonlarca emekçi, yığınlarla doldurdıkları alanlarda yalnız olmadıklarını, birleşebildiklerini, birleştiklerinde ne kadar güçlü olabildiklerini görüyor.”

"Newroz'da yakılan ateş 1 Mayıs'a taşındığı gün Uludere'nin, Sivas'ın hesabını sormak; işçi cinayetlerini tutuklamaları ve hak gasplarını durdurmak mümkün olacaktır. Newroz'da yakılan ateşin 1 Mayıs'a taşınmanın biricik yolu bu eylemlerin emekçilerin-ezilenlerin örgütlü birliğinin gerçekleştirilmesinden geçtiğini bildiğimiz için 1 Mayıs'a geldik. Nasıl ki Newroz'ların emekçilerin en geniş kesimlerini örgütlemesi hayal değil ise; 1 Mayıs için asıl sahiplerinin inisiyatifine eline alması da hayalcilik değildir. Katliamlara, saldırılara, cinayetlere son verecek tek yol buradan geçmektedir.”

Kortejimizin bulunduğu yürüyüş kolunda ve miting alanında “İş Cinayetlerine, Hak Gasplarına, Katliamlara Karşı 1 Mayıs Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü Olsun” başlıklı özel sayımızdan on bin adet dağıttık.

İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam Kooperatifi ise Kent Hareketleri ile birlikte 1 Mayıs'a ortak pankart ile yürüdü. Mahalle Dernekleri, Arkeologlar Derneği, Mayısta Yaşam Kooperatifi, Anadoluda Yaşam Kooperatifi, İmece Toplumun Şehircilik Hareketi, Ekoloji Kolektifi, Göçmen Dayanışma Ağı, Güvencesizler Hareketi, Sosyal Haklar Derneği, Gökkuşuğu Hareketi, İnşaat İşçileri Derneği, Atık Kağıt İşçileri'nden (Fazla Mesai Dergisi) oluşan Kent Hareketleri korteji "Haklarımız İçin 1 Mayıs'ta Buluştuk" pankartı ile yürüdü.

Miting programı

Mitingin programı Aslı Öngören ve Levent Üzümcü'nün sunumuyla başladı. Mitingde Mustafa Alabora, Rutkay Aziz şiirler okurken kürsüden 'Faşizme karşı omuz omuza' sloganı atıldı. DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroglu, DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, KESK Genel Başkanı Lami Özgen, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı ve TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu, Tez-Koop-İş İstanbul 5 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca Över kürsüden 1 Mayıs'ı Kürtçe ve Türkçe selamladılar.

Kürsüden ayrıca direnişçi işçiler kürsüden konuşma yaptı. Çapa taşeron işçileri, Maltepe Belediyesi direnişçileri, Samsun Devlet Hastanesi direnişçileri, Hey Tekstil direnişçileri, Toros Elektrik direnişçileri ve Kampana direnişçileri kürsüden konuşma yaptılar.

Miting, Koma Asmin, Grup Yorum ve Kardeş Türküler'in sahne almasıyla sona erdi.

Newroz'dan 1 Mayıs'a Emekçiler Alanda

İstanbul'dan Komünistler

1 Mayıs İzmir'de on binleri buluşturdu

İzmir'de 1 Mayıs'a 'İş Cinayetlerinin ve Uludere Katliamı'nın Hesabını Sormak için Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş' pankartıyla katıldık

İzmir'de 1 Mayıs geçtiğimiz senenin katılımını aşarak elli bini aşkın emekçiyi buluşturdu.

İzmir'de 1 Mayıs'ı Bölme Girişimi Suya Düştü

AKP'nin TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, Kamu-Sen ve Memur-Sen eliyle 1 Mayıs'ı bölme planını hayata geçirmek istediği kentlerden biri olan İzmir'de Türk-İş, Kamu-Sen ve Birleşik Kamu-İş ayrı bir 1 Mayıs kutlamak üzere Bornova Meydanı için başvuru yapmış fakat Türk-İş'e bağlı sendika şubelerinin güçlü itirazları bu planı bozmuştu. Türk-İş şubelerinin Gündoğdu'daki mitingte yer alacaklarını duyurması Taksim'den kaçan Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Kumlu'nun İzmir'deki mitingten de çark etmesini sağlamıştı.

Gündoğdu'ya Yoğun Katılım

KESK, DİSK, TTB, TMMOB ve Türk-İş'in örgütleyicisi olduğu Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleşen 1 Mayıs mitingi, öğlen saatlerinden miting sonuna kadar alanın tekrar tekrar dolup boşaldığı bir kitlelilikle gerçekleşti. Alana, Alsancak, Konak ve Basmane'den hareket eden üç koldan giriş yapıldı. Yoğun katılım arama noktalarında yığılmaya sebep olurken kortejlerin alana girişleri sarktı. Özellikle Konak kolunun sonundaki kortejlerin alana girişi saat 15:00'i buldu.

Her ne kadar bu 1 Mayıs da asıl sahipleri tarafından örgütlenme de ve kürsü mitingin tertipleycisi sendika bürokrasisinin vesayetinden muaf olmasa da bir takım ilerlemeler kat edildiği de muhakkaktı. Saygı duruşunun ardından Enternasyonal'in alınması, 'Devrim Şehitleri Ölümsüzdür' sloganının atılması, yine kürsüden Kürtçe selamlama gerçekleştirilmesi ve akabinde 'Biji Yek Gulan!' sloganı atılması gibi uzun yıllar 1 Mayıs kürsülerinde rastlanılmayan bir dizi olumlu gelişme yaşandı. Tertip komitesi adına ortak açıklamayı Billur Tuz Direnişi'nden bir kadın işçisinin okuması da bir diğer olumluluktu.

Politik İçeriği Zayıf 1 Mayıs

İzmir'deki 1 Mayıs'ta gözle görülür kalabalıklaşma ve coşku öne çıkarken, alana giriş yapan kortejlerde de çeşitlilik söz konusu idi. Taraftar gruplarından bisikletlilere, sanatçı topluluklarından ekolojistlere, feministlerden öğrenci örgütlenmelerine pek çok farklı kesim 1 Mayıs'ta yer aldı. Her ne kadar erken gelip erkenden gitmeyi tercih etseler de şoven grup ve düzen partileri de alana girdi. Taksim'i adres gösterdiği için İzmir'deki mitingde yer almayan politik örgütlenmeler olduğu gibi İzmir'deki mitingde bölgesel katılım sağlayan örgütlenmeler de mevcuttu. DİSK'e bağlı Genel-İş ve Birleşik Metal ciddi bir kitleyle alana girerken, Türk-İş'e bağlı bazı sendikaların oluşturduğu Sendikal Güçbirliği Platformu da güçlü bir katılım sağladı. Sendikal Güçbirliği bünyesindeki sendikaların 'Ayrıramazsınız – Yaşasın İşçilerin Birliği!' pankartı açması son gelişmeler ışığında ayrı bir anlam taşımaktaydı.

Katılımdaki yoğunluk ve çeşitliliğe rağmen alana belirgin politik talepler hâkim değildi. Farklı kesimlerden toplumsal muhalefet grupları kendi özgün talepleri ile alanda yer alırken, tüm bu farklı talepler aynı doğrultuyu işaret eden ortak bir zeminde buluşmaktan uzaktı. Politik örgütlenmeler ise güncel siyasete müdahale hedefi güden vurgulardan ziyade kendi politik ya da örgütsel kimliklerini ön plana çıkartan yahut genel geçer söylemleri tekrarlayan bir tarz benimsemişti.

Kıdem tazminatına yönelik saldırı, iş cinayetleri, Kürt halkına yönelik saldırılar pek çok kortejde az ya da çok işlenmekle birlikte ortak bir mücadele hattını yansıtmıyordu. KESK'lilerin taşıdığı “KESK'li Tutsaklar Serbest Bırakılsın! Roboski Katliamı'nın Hesabı Sorulsun! Pozantı Tecavüz Vahşetinin Hesabı Sorulsun!” pankartı ise bu açıdan istisnalardandı.

Kortejlerin politik vurgularındaki eksiklik ağırlıklı olarak görsellikte telafi edilmeye çalışılmıştı. Devasa pankart ve flamalar, alanda yapılan balonlu gösteriler, saldırılara karşı ortak bir savunma hattını örmek için ne yapılması gerektiğini işaret etmekten çok, 1 Mayıs alanında kendini daha görünür kılma çabasına uygundu.

Neticede katılımın kayda değer biçimde artmasına ve yoğun bir coşkunun kortejlere ve alana hâkim olmasına rağmen 2012 1 Mayısı İzmir'de, sınıfa ve Kürt halkına yönelik topyekûn saldırıları püskürtmek üzere ortak bir savunma hattının gerekliliğini işaret etmenin bir fırsatı olmaktan çok, kortejlerdeki görselliğin öne çıktığı, politik içeriği zayıf, pek çok burjuva yayın organının da ağız birliği etmişesine vurguladığı üzere 'renkli bir şölen' havasında geçti.

Alanda İki 'Yaşasın Komünistlerin Birliği!' Pankartı

İzmir'deki 1 Mayıs'ta alanın en hazırlıklı ve kalabalık kortejlerinden biri TKP korteji idi. TKP'nin taşıdığı pankartlardan birinde “Yaşasın Komünistlerin Birliği!” şiarının bulunması ise dikkat çekiciydi. Farklı yerelerde de açıldığını öğrendiğimiz bu pankart şüphesiz TKP'nin komünistlerin birliğinin gerekliliğine dair bir vurgu yapma ihtiyacı hissetmesinden ileri gelmiyordu. Hali hazırda kendisini komünistlerin parti birliği olarak değerlendiren TKP'nin bu pankart arkasında 'eski TKP'lileri' yürütmesi, TKP'nin adı üzerinden yaşanan çekişmelere dair nispet yapılmasından öte bir anlam taşımıyordu.

TKP'nin adı üzerinden tutuşulan kavganın üstünü örttüğü, oportünist akımların ısrarla görmezden geldiği Mustafa Suphilerin TKP'sinin Komünist Enternasyonal onaylı 1920 Programı'nın işaret ettiği hedefleri dile getirmek ise KÖZ'ün arkasında duran komünistlere düştü. Komünistlerin birliğini savunmalar yıllardır yaptıkları gibi bu sene de pankartlarına 'Yaşasın Komünistlerin Birliği!' şiarını taşıdılar. Ekim Devrimi gibi bir proleter devrimi gerçekleştirmek için Bolşeviklerinki gibi bir komünist partiye, bunun için ise tasfiyeciliğe ve oportünizme karşı mücadeleyi ödev edinen komünistlerin birliğine ihtiyaç olduğunu bu 1 Mayıs'ta da dile getirdik.

Bolşevizm Kazanacak!

İzmir'den Komünistler

Deri işçilerinin gözünden İzmir 1 Mayıs'ı

İzmir'de son yılların en kitlesel ve en coşkulu 1 Mayıs'ı 2012'de gerçekleşti.

KESK, DİSK, TMMOB, TTB ve Türk-İş'in örgütleyicisi olduğu 1 Mayıs mitingi Gündoğdu Meydanı'nı dolduran yaklaşık 60 bin emekçinin talepleri ile yankılandı. HDK 5 bini BDP olmak üzere 7 bin kişiyle bizim bulunduğumuz bölgenin tam aksi yönden gelen koldan alana yürüdü. Üç koldan alan giren kortejler, bizim de bulunduğumuz Cumhuriyet Meydanı girişinde bir sıkışıklık yaşadı. TKP'nin yaptığı ve 1500 kişinin katıldığı aynı eylem nedeniyle, Konak ve Basmane yönünden gelen kortejlerin alana girişinde yığılmalar oldu. Bu nedenle girişte uzun bekleme ve sıkıntılar yaşandı. Bu gecikme nedeniyle biz de bulduğumuz KöZ korteji ve ortak yürüdüğümüz diğer kortejler de 1 Mayıs programının başlangıcına yetişememiş olduk.

Alana girmeden önce her kortejin pankartlarındaki sloganlarının da kürsüden okunduğu bir 'hoş geldiniz' merasimi oldu. Bunun ardından, arama noktasını geçtikten sonra, yolun her iki tarafında kitlelerin oluşturduğu bir koridordan geçerek sevgi gösterisi ve coşkulu alkışlarla karşılandık. Gündoğdu Meydanı'na vardığımızda programın neresinde olduğumuzu ve kimlerin konuşma yaptığını daha sonradan öğrendik. Görüştüğümüz başka kortejlerdeki kimselerden Gündoğdu Meydanı'na önceden giren Türk-İş'e bağlı birçok sendikanın mitingi erkenden terk ettiğini öğrendik. İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nun yanı sıra CHP milletvekilleri ve diğer belediye başkanlarının da alanda hatta kürsüde olduğu söylendi. Kürsüden birkaç sendikacının konuşmalarını dinledikten sonra, Grup Yel Değirmeni'nin sahne almasıyla halaylar eşliğinde miting sona erdi.

Biz Deri Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği olarak, önceki yıllarda olduğu gibi bu yılda diğer kardeş kurumlarla birlikte Basmane Kapılar'da bulunan Dericiler Kahvesi'nin önünde toplandık. Özgür Yaşam Derneği'nin yanında Deri Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği imzalı 'Karanlık Atölyelerden Aydınlik Alanlara Çıkıyoruz' pankartımızı açtık. 'İşte 1 Mayıs alanlardayız' sloganları eşliğinde diğer hazırladığımız sloganlarımızı birlikte attık. Karanlık atölyelerde, sağlıklı, güvencesiz ve sigortasız çalışma koşullarını bizlere dayatan düzene karşı, 6 aydır direnen emekçi kardeşlerimizle dayanışmamızı 'Savranmış işçisi yalnız değildir', 'Tuzla'da Kampana işçisi yalnız değildir', 'Billur Tuz işçisi yalnız değildir', 'Adana'da mücadele eden Kundura işçisi yalnız değildir' sloganlarıyla dile getirdik. 'Deri işçileri diyor ki: İş etmek yoksa, barış da yok' sloganı ile direnişte bulunan sınıf kardeşlerimizi selamladık.

Ayrıca Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği ile Deri, Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği kadın komisyonlarının hazırlamış olduğu ortak bildiriye bir kadın deri işçisi arkadaşımız sloganlar eşliğinde okudu. Bu süreç boyunca aynı alanda toplanıp, kortejlerini oluşturmaya çalışan, DİSK'e bağlı

çeşitli sendikaların üyeleri de bizi ilgiyle dinlemiş oldu.

Deri işçilerinin yoğun olarak çalıştığı bölgeden 1 Mayıs alanına doğru yürürken ve daha sonra da alanda şu sloganları yeri geldikçe dile getirdik:

'Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan', 'İşte 1 Mayıs, Alanlardayız', 'Köle değil işçiyiz, birleşince güçlüyüz', 'Kahrolsun ücretli kölelik düzeni', 'Ayaklar baş oldu, başımıza dert oldu', 'İşçi üretir patron yürütür', '1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak', 'Herkes sendika sigorta hakkı / Tek bir iş yeri sendikası, tek bir işçi sigortasız kalmayacak', 'Sendika sigorta hakkımız engellenemez', 'İş cinayetlerinin hesabını soracağız', 'Yaşasın sınıf dayanışması'

'Uludere'nin hesabını soracağız', 'Uludere'yi unutmaya unutturma', 'Jin jıyan, azadi', 'Eşitlik kardeşlik Kürt ulusuna özgürlük'

'Kadın cinayetlerinin hesabını soracağız', 'Kadın cinayetlerine karşı örgütlen birleş mücadele et', 'Yaşasın kadın dayanışması', 'Eşit işe eşit ücret'

'Katil devlet hesap verecek', 'Varoşlarda birleş alanlarda devleş', 'Özgürlük savaşı işçilerle gelecek'.

1 Mayıs günü bile çalışan deri işçileri, iş hanlarının pencerelerinden bizleri ilgiyle izlediler. Yaklaşık 45 kişiye ulaşan derneğimizin korteji ile birlikte yürüdüğümüz kardeş kurumların kortejleriyle 110 kişilik bir kortejle yürüyüşe geçtik. Yürüyüş sırasında megafonlarla ajitasyon konuşmaları ve sloganlar attık. Beklediğimiz alanlarda ise Enternasyonal marşını söyledik. Toplanma yerine gelemeyen birçok arkadaşımız alana gelerek kortejimize katıldılar. Yaklaşık 120 civarında bir sayıya ulaşan kortejimiz, geçen yıla nazaran iyi bir gelişme olarak değerlendirildi.

Benzer artış miting alanına da yansımıştı. 1980'den beri yapılan en kitlesel 1 Mayıs mitingi olduğunu söyleyen değişik çevrelerden arkadaşlarımız da oldu. Herkesin

moralinin oldukça yüksek olduğu 2012 1 Mayıs'ı deri işçilerinin de moralini yükseltti.

1 Mayıs'a Nasıl Hazırlandık?

Yaklaşan 1 Mayıs öncesi derneğimizin yürütmesi (yönetim kurulu) ve üyeleri ile 1 Mayıs gündemli bir toplantı yaptık. Bu toplantıda her yıl olduğu gibi, bu yılda geleneksel hale gelen toplanma yeri ve yürüyüş güzergahımız değişmeyeceği için, daha çok işçilerin katılımını artırmaya dönük planlamalar yaptık.

Derneğimizin üyesi olan veya olmayan arkadaşları arayarak, 1 Mayıs'a davet ettik. Toplantıda işçi sınıfına dönük genel saldırıların yanı sıra, özeld derneğimizin bağlı olduğu sektördeki yaşanan somut sorunları da kapsayan '1 Mayıs'a davet' başlıklı kısa bir bildirinin yanısıra afiş ve dövizler yapmaya karar verdik.

1 Mayıs toplantısına katılan arkadaşlarla bildiri taslağını birlikte hazırlayarak 400 adet çoğaltıp, bir kısmını Ayakkabıcılar Sitesi ve çok az bir kısmını da tekstilcilere vererek tamamını kullandık. Çıkardığımız afişten 15 ozalit olmak üzere 65 adet çoğaltarak hem Basmane bölgesinde hem de Ayakkabıcılar Sitesi'nde kullandık. Ayakkabıcılar Sitesi'ndeki arkadaşlarımızın çalıştıkları iş hanlarında ve çeşitli atölyelerde '1 Mayıs'a çağrı' bildirilerimizi dağıtarak sohbetler ettik. Hazırladığımız slogan listesindeki seçtiğimiz sloganlardan 12 adet döviz yaptık. Kimi deri işçisi arkadaşlarımız ise kendi sloganını kendi üreterek, dövizini kendisi yazdı. Özellikle 1 Mayıs sabahı bir arkadaşımızın atölyesinde kalabalık bir deri işçisi grubuyla kendi dövizlerimizi kendimiz hazırlama faaliyeti hem çok eğlenceli oldu, hem de 1 Mayıs heyecanımızı ikiye katladı.

Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz!

İzmir'den Deri, Tekstil ve Kundura İşçileri

sendikanın bir işlevi olmadığını; işçiler için asıl önemli olanın bir bilenin ağzına bakmak değil kendisinin hakkını arayacağı denetleyeceği örgütlenmesini yaratmak olduğunu ifade etti.

Bizden de bir yoldaş konuşarak 1 Mayıs hakkında şunları ifade etti:

"Bu topraklarda belli talepler ve şiarlar etrafında hareket etmenin zemini olduğu halde bu başarılamıyor. Halbuki Türk-İş ve kimi sendikalarında alandan kaçtığı bir durumda iş cinayetleri, güvencesiz çalışma, KCK tutuklamaları, Uludere katliamı ve ve Sivas katliamına zaman aşımına karşı birlikte hareket edilerek 1 Mayıs'ın örgütlenmesinin sorumluluğu sendikalara bırakılmayıp belli ortak talepler doğrultusunda alana damga vurulabilirdi. Ama bu olmadı.

2012 Taksim 1 Mayıs'ı Küba'dan sonra en kalabalık kitlenin toplandığı bir 1 Mayıs olarak gösteriliyor ama bu 1 Mayıs festivali hasında geçen ve tüm burjuva medyanın da övgü ile bahsettiği bir 1

Gülsuyu'nda 1 Mayıs'a hazırlık

Gülsuyu'nda içinde çalıştığımız kitle örgütünün de yer alacağı 1 Mayıs pikniği hazırlığını; ortak dayanışma çalışmaları yaptığımız kurumlarla beraber yapma kararını aldığımız 1 Mayıs yürüyüşüne çağrıyı; ve 1 Mayıs hazırlıklarını aynı zaman diliminde gerçekleştirdik. 1 Mayıs'a dönük 200 kadar afiş, 6 adet bez pankart, 40 adet iç mekan afişi yaptık.

Mahallemizdeki yürüyüş çağrısı diğer kurumların yoğunluğundan ötürü tam anlamıyla ortaklaşmaya da önümüzdeki süreç için anlamlı ve olumlu bir adım atıldı. Gülsuyu-Gülensu'da Fatma Hanım'a kadar yapılan yürüyüş, mahallede faaliyet yapan üç kurum tarafından gerçekleştirildi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemde mahallenin güncel sorunu olan kentsel dönüşüme karşı pankartlar ve sloganlarla yüründü. 'Barınma Hakkımız Engellenemez', 'Kentsel, Rantsal Dönüşüme Son' sloganları öne çıkmakla beraber, mahalle halkının da alkışlarıyla Fatma Hanım'da bekleyen araçlarımızla Taksim'deki miting alanına yola çıktık.

1 Mayıs sabahı mahallede araçlarıyla kitlelerini toparlamak için bekleyen sol siyasi çevrelerin yürüyüş kararının alınmasına, yürüyüşe katılmayarak gösterdiği samimiysiz tutum, mahalledeki rekabetçi ve kısmi çıkarlara endeksli bakış açısını göstermekteydi. Yıkımlara ve emekçi mahallerindeki sorunları emekçi halkın en geniş kesimlerince verilecek ortak mücadelede ve dayanışma sağlanacağını bilincinde olanlar en önce ortak kararların arkasında birliktelik bilincini yayacak biçimde duramadıkça kitlelere yapılan eylem çağrıları boş laflar olmaktan öteye geçemeyecektir. Komünistler olarak Bolşevizmin izinde yapacaklarını söyleyip söylediklerinin arkasında duran anlayış ve tutumumuzda ısrar edeceğiz. Bunun bilinciyle tüm siyasal çevreleri söylediklerinin ve yaptıklarının sorumluluğunu almaları hususunda ısrar edeceğiz.

Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz!

Varoşlarda Birleş Alanlarda Birleş

Gülsuyu'ndan Komünistler

Okmeydanı'nda 1 Mayıs

1 Mayıs için bu yıl da Okmeydanı'nda afiş ve pankartlarla hazırlık yaptık. 'Yaşasın 1 Mayıs / Biji Yek Gulan' yazılı afişleri mahalledeki birçok noktaya yaptık. Afişlerin yanı sıra yine aynı başlıklı pankartları da mahallenin belli başlı noktalarına astık.

1 Mayıs günü açık olduğunu tespit ettiğimiz konfeksiyon atölyelerine gidip buradaki işçileri alanlara çağırın birer konuşma gerçekleştirdik. Konuşma öncesinde işverenle görüşüp bir çağrı yapacağımızı ve sonrasında şalterleri indirip bugün çalışılmayacağını duyurmasını istedik.

İşçilere yaptığımız çağrıda bugünün işçilerin emekçilerin birlik mücadele dayanışma günü olduğunu, bugün olmaları gereken yerlerin atölyeler değil, kendi taleplerini haykıracakları meydanlar olduğunu; yapmaları gerekenin işsizliğe, zamlara iş cinayetlerine ve güvencesizliğe karşı seslerini yükseltmek için alanlara gitmek olduğunu vurgulayıp onları birlikte 1 Mayıs'a gitmeye davet ettik.

Bunun üzerine işveren şalteri indirip çalışma olmayacağını duyurdu. Kapanan atölyelerden bizimle birlikte gelenlerle mahallede yürümek ve böylece alana gitmek için ayrıldık.

Anadoluda Yaşam Kooperatifi'nin mahallede yapmış olduğu 1 Mayıs yürüyüşüne katılarak buradan alana doğru hareket ettik.

İstanbul'dan Komünistler

Esenyurt Deri İşçileri Derneği'nde 1 Mayıs değerlendirmesi

13 Mayıs Pazar günü Esenyurt Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği'nde hem 1 Mayıs değerlendirmesi hem de derneğin avukatının işçilerin özlük hakları ile ilgili işçileri bilgilendirme toplantısı yapması için 20 işçi bir araya geldik.

Dernek avukatının önemli bir işi çıktığı için bir arkadaş avukatın işçilerin özlük hakkı için vereceği, eğitime dair bir takım ön bilgileri toplantıya katılanlarla paylaştı ve bu konuyla ilgili bir süre konuşmalar yapıldı. Ardından 1 Mayıs değerlendirilmesine geçildi.

Bir arkadaş 1 Mayıs'la ilgili yaptığı konuşmada önce 1 Mayıs'ın nasıl ortaya çıktığını anlattı. İşçi sınıfının uzun çalışma saatlerine karşı ağır bedeller

sonucu bu hakkı kazandığını, son yıllarda İstanbul'da Taksim'in 1 Mayıs kutlamalarına açılması için bir takım mücadelelerin verildiğini; bu yıl Türk-İş ve ve kimi sendikaların kimi bahanelerle Taksim 1 Mayıs'ını örgütlemekten kaçtıklarını; Taksim'i örgütleyenlerin ise sendikal bürokrasiye hizmet ettiğini belirtti. Ayrıca, alana giden işçilerin çok azını sendikaların taşıdığını, çok büyük bir kitlenin örgütsüz olarak alana gittiklerini söyledi.

Daha sonra derneğin UYEK (Umut Yeşerendedir Emek Kolektifi) grubunun içerisinde yürüdüğünü belirtip 'Asıl önemli olanın bize 2 Mayıs'ta neyin kaldığıdır' dedi. Bana çalışan bir işçi ise kendisinin sendikalı bir işçi olduğunu ama

Mayıs oldu. Bu arada mütevazı de olsa bu 1 Mayıs'ta olumlu gelişmeler oldu.

Mayısta Yaşam Eğitim Kooperatifi ve Anadolu Yaşam Tüketim Kooperatifi, çeşitli alanlarda çalışmalar yürüten kitle örgütlerine 1 Mayıs'ta birlikte yürüme çağrısı yaptılar. Bu çağrı derneğe ve UYEK bileşenlerine de yapıldı ama bir ortaklık sağlanamadı. Fakat kimi kitle örgütleri 1 Mayıs'ta birlikte yürüdüler: Mahalle Dernekleri, Arkeologlar Derneği, Mayısta Yaşam Kooperatifi, Anadolu Yaşam Kooperatifi, İmece Toplumun Şehircilik Hareketi, Ekoloji Kolektifi, Göçmen Dayanışma Ağı, Güvencesizler Hareketi, Sosyal Haklar Derneği, İnşaat İşçileri Derneği, Atık Kağıt İşçileri (Fazla Mesai Dergisi).

Bu çalışmayı dahada güçlendirmek gerekir."

Toplantı birkaç arkadaşın yaptığı konuşmalarla sona erdi.

Esenyurt'tan Komünistler

Esenyurt'tan komünistlerin 1 Mayıs hazırlığı

1 Mayıs Pikniğine Hazırlık

Esenyurt'tan komünistler olarak Mayısta Yaşam ve Anadolu'da Yaşam Kooperatifi'nin 1 Mayıs pikniğini desteklemek ve bu pikniğe katılmak için; içerisinde çalışma yürüttüğümüz Deri Kundura Tekstil İşçileri Derneği'ni bu pikniğe katmak adına bir takım çalışmalar yürüttük. Bu dernekteki arkadaşları pikniğe davet ederken bu pikniği düzenleyen kurumlarla derneğin 1 Mayıs'ta birlikte yürüme durumu da olabileceğini, bu açıdan da bu pikniğe katılmak gerektiğini anlattık.

Sonuçta dernekteki arkadaşlar kendilerinin de o gün 1 Mayıs'la ilgili başka bir çalışmaları olduğu için kalabalık bir katılım gösteremeyeceklerini ancak temsili olarak iki kişinin katılacağını ve bilet desteğinde bulunabileceklerini ifade ettiler.

Diğer yandan etrafımızdaki insanları pikniğe katmak ve pikniğin örgütlenmesi için birkaç defa bu araya gelecek toplantılar yaptı. Asıl olarak da insanları bu pikniğe çağırırken pikniğin önemini anlattık. Pikniğe katılan arkadaşların büyük çoğunluğu bekar olduğu için pikniğe gelecek olanların tüm ihtiyaçlarını birkaç arkadaş önceden üstlenerek hazırladı. Bir araç tutarak 13 kişiyle pikniğe katıldığımızda ortak sofraya kurarak tüm masraflarımızı pay ettik.

Pikniğe götürdüğümüz insanlara KÖZ'ün özel sayısını ve yeni sayısını verdik. Dernek adına gelen bir arkadaş da serbest kürsü bölümünde derneği ve faaliyetlerini tanıtan bir konuşma gerçekleştirdi.

Dernekte 1 Mayıs'a Hazırlık

Çeşitli alanlarda faaliyet yürüten 20'nin üzerinde kitle örgütü 25-26 Şubat tarihlerinde Okmeydanı'nda 10. Kitle Örgütü Koordinasyonu buluşmasını gerçekleştirmişti. Dolayısıyla 1 Mayıs'ta başta bu Koordinasyon toplantısında yer alan kurumlar olmak üzere kitle örgütlerinin kendi talepleriyle bir arada alanlara çıkmaları oldukça anlamlı ve önemliydi. Mayısta Yaşam ve Anadolu'da Yaşam Kooperatifi de bunu kendisine görev bilerek bir takım kitle örgütlerine çağrıda bulunurken başka bir siyasetin de içerisinde çalışma yürüttüğü ve Esenyurt' tan komünistler olarak bizim de üyesi olduğumuz Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği'ne de çağrıda bulundular

Dernek, bu çağrıya ilgisiz kalmadı. Hatta Mayısta Yaşam ve Anadolu'da Yaşam'ın düzenlediği 1 Mayıs pikniğine bu derneği temsilen iki arkadaş da katıldı. Fakat Deri Kundura ve Tekstil İşçileri Derneği'nin nerede, kimlerle nasıl yürüyeceği 1 Mayıs'a üç beş gün kalana kadar netleşmediği için üyesi olduğumuz dernek 1 Mayıs'a nasıl katılacağını henüz netleştirmemiş olsa bile biz Esenyurt'tan komünistler olarak katılımımızı

netleştirelim diye düşündük.

'Bu derneğin kitle örgütleriyle birlikte yürüme durumu var. Yürürse çok iyi olur, yürümese de sonuçta biz bu derneğin üyeleriyiz, dernek nerede yürürse biz de birlikte yürürüz.' diyerek 1 Mayıs'a katmak istediğimiz insanları derneğin pankartının altına çağırdık ve bu yönde bir çalışma yürüttük. Ayrıca dört kişi olarak KÖZ'ün 200 tane 1 Mayıs afişini, 1 Mayıs'a iki hafta kala bulunduğumuz alanın muhtelif yerlerine yapıştırdık.

Dernekte, 1 Mayıs günü işçilere dağıtmak üzere Enternasyonal ve 1 Mayıs marşlarının yazılı olduğu 50 adet kağıt hazırladık. Ayrıca, 17 tane döviz de hazırladık. Dövizlerde şunlar yazılıydı:

"Yaşasın 1 Mayıs / Biji Yek Gulan

Taşeronlaştırmaya, Güvencesiz Çalışmaya, İş Cinayetlerine Hayır! Herkese Sigorta Sendika Hakkı

Çapa Direnişini Selamlıyoruz

6 Saatlik İş Günü Dört Vardiya Tam Ücret

Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz

Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş

Uludere'de Katledenler Esenyurt'ta İşçileri Yakanlardır

Kürtlere Ne Kadar Bomba Elektrige Doğalgaza Suyu O Kadar Zam

Kürtlerin Esareti İşçilerin Esaretidir

Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış

Yaşasın Sınıf Dayanışması

Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni"

Alanda kortejde okumak için bir ajitasyon metni hazırladık bir taraftan da yoldaşlarla ve harekete geçirmek istediğimiz

ilişkilerle bu yıl 1 Mayıs'a nasıl bir siyasi iklimle girdiğimizi, bu bağlamda devrim ve demokrasi güçlerinin 1 Mayıs'ta üzerlerine nasıl bir görev düştüğünü konuştuk.

1 Mayıs Günü

Esenyurt'tan dernekle toplam 50 kişi 1 Mayıs'a gittik. Bu 50 kişiden 13 kişi bizim çalışmamız sonucu 1 Mayıs'a katıldı. 1 Mayıs'a giderken önceden hazırladığımız marşları arkadaşlara dağıttık ve hep birlikte bu marşları söyledik. Dernek 'Sigorta 8 Saat İş Günü İnsanca Çalışma Koşulları' pankartının arkasında Umut Yeşerende Emek Kollektifi (UYEK) içerisinde yürüdü. Derneğe başka alanlardan da gelenler olduğu için sayımız 70'i buldu.

Dolmabahçe'den yürüyen kortejimizde bizim hazırladığımız dövizlerin yanısıra UYEK yazılı flamalar, kızıl bayraklar taşındı. Yürüyüş boyunca yapmayı planladığımız ajitasyon konuşmasını ise megafon sorunu yüzünden gerçekleştiremedik. atılan sloganlar ise şunlardı:

"Yaşasın 1 Mayıs / Biji Yek Gulan

Susma Haykır Taşerona Başkaldır

Taşeronlaşmaya, Güvencesiz Çalışmaya, İş Cinayetlerine Hayır / Herkese İş Sigorta Sendika Hakkı

Çapa İşçisi Yalnız Değildir

Gün Gelecek Devran Dönecek, AKP Halka Hesap Verecek

Katil ABD İşbirlikçi AKP

Yaşasın İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği"

Esenyurt'tan Komünistler

Esenyurt'ta ev sohbeti

1 Mayıs hazırlık çalışmalarımız içerisinde 1 Mayıs konulu ev sohbetleri düzenlemek de vardı. Bu amaçla düzenlediğimiz ev sohbetlerinden birisinde 2012 1 Mayıs'ına hangi atmosferde girildiğini, bu atmosfere ve siyasi tabloya bakarak devrim ve demokrasi güçlerinin üzerine düşen sorumlulukların neler olduğunu konuştuk.

Ezilenlere ve emekçilere yönelik olan saldırılar karşısında ortak bir savunma hattının örülmesi, savunma hattının odağında BDP'nin olması ve bu topraklardaki devrimden ve demokrasiden yana olan tüm güçleri kapsaması gerektiği üzerinde duruldu. Bu 1 Mayıs'ında işçi sınıfının mücadelesine ivme katabilecek bir 1 Mayıs olabilmesi için, bu güçlerin ortak bir şekilde 1 Mayıs'a müdahale ederek sendika bürokratlarına teslim edilmemesi gerektiğine vurgu yapıldı. Böylesi bir olanağın olmasına rağmen bu savunmayı örecektir olan güçlerin bu yönde adımlar atmamaları geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi bu 1 Mayıs'ın da AKP Hükümeti'ni ve devleti rahatsız etmeyen, ayrıca DİSK eliyle de CHP'ye hizmet eden bir 1 Mayıs olacağı söylendi. KÖZ'ün bulunduğu her platformda ve katıldığı her toplantıda savunma hattını örebilecek olan bu güçlere bu yönde önerilerde bulunması ve bunun sorumluluğunun hep birlikte alınması yönünde ısrarlı davranmasının nedenlerinin bunlar olduğu vurgulandı.

Sorular ve fikirlerin ardından sohbet sonlandırıldı.

Esenyurt'tan Komünistler

Gülsuyu'nda Newroz

Gülsuyu-Gülensu mahallelerinde çalışma yürüten komünistler olarak Kazlıçeşme'de yapılacak Newroz mitingine katılmak için çalışma yürüttük. Bu arada çalışma yürüttüğümüz mahallede yapılacak ortak Newroz etkinliğine dönük BDP'li arkadaşlardan gelen haber üzerine çok geç haberdar olmamıza karşın eyleme katılacağımızı ve örgütleyicisi olarak diğer çevrelerle birlikte sorumluluğunu alabileceğimizi de bildirdik.

Olağan Newroz mitingine izin verilmemesine rağmen ulaşmaya çalıştığımız Kazlıçeşme'ye varamadan iki taraftan gelen gazlı saldırının etkisiyle ayrılmak zorunda kaldığımız Topkapı sonrasında belirlediğimiz ikinci toplanma yeri olan Okmeydanı'nda gerçekleşen DHF, Halkevleri, Partizan ve SODAP ile gerçekleşen ortak Newroz yürüyüşü ve etkinliklerine katıldık. Biz henüz Okmeydanı'ndayken Gülsuyu'nda Newroz'a dönük devlet saldırısını protesto eden yürüyüş haberi geldi; elbette katılmadık ama akabinde gerçekleşen ortak Newroz etkinliğine katıldık.

BDP, EMEP, ESP, Partizan ve Sosyalist Parti'nin katıldığı eyleme birkaç gün öncesinde az sayıda kişiyle tek başlarına Newroz kutlayan Halk Cepheleleri de gelmişti ama kısa süre izleyip ayrıldılar. Ortak sloganlarla Newroz saldırısı da protesto edilirken yitirilen Hacı Zengin eylem içinde adına yakışır biçimde anılmaya çalışıldı. Mahallelilerin de nispeten ilgi

gösterdiği Newroz etkinliği bir siyasi çevrenin yüzlerini kapatarak temsili milis yürüyüş yapması eyleme katılanların büyük ölçüde ayrılmasına sebep olurken kalanların da eyleme ilgisi azaldı. Burada propagandası yapılan örgütün legal mi illegal mi olduğuna bakmak bize düşmez ama eylemi yapanların ortak eylemi zayıflatmadan da bunu yapabilecekleri açıktı. Ki asıl propaganda yapılması gereken, yapılan ortak çalışma ve devlet tarafından engellenmek istenen Newroz olmalıydı.

Sol, siyasi çevrelerin ayırt etmesi gereken ortak işleri öne çıkararak işçi sınıfının ve emekçi hakların dayanışma ve birliğini sağlamaya yaramayan, dahası bunu baltalayan çabalar beyhude olacaktır. Kısmi ve dar çıkarlara dayanan mücadelelerin kazanımları da bir o kadar dar olacak ve kalıcılığı olmayacaktır.

Gülsuyu'ndan Komünistler

Komünistler İzmir 1 Mayıs'ına nasıl hazırlandı?

KÖZ'ün arka planında duran komünistler içinde çalıştıkları kurumlardaki faaliyet ve etkinliklere omuz vererek 1 Mayıs'a hazırlandılar. Nisan ayı başında Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği ve Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nin birlikte düzenlediği, deri-tekstil-kundura işçileri arasında meslek hastalıkları üzerine yapılan çalışmaya ilişkin bir belgeselin gösteriminin yapıldığı etkinlik 1 Mayıs çağrısı ile sona erdi.

Geleneksel olarak her sene 1 Mayıs öncesinde gerçekleştirilen dayanışma pikniği ise kayda değer bir katılımı gerçekleştirdi. Piknikte yapılan söyleşide KÖZ adına söz alan bir yoldaş 'Roboski Katliamı'ndan, işçi cinayetlerine, KCK operasyonlarından kıdem tazminatının gaspına kadar tüm saldırıları püskürtmek ve hesap sormak için mahallelerde, atölyelerde birleşip, alanlarda devleşmemiz gerektiği' vurgusu yaparak, 1 Mayıs çağrısında bulundu.

1 Mayıs arifesinde 'Yaşasın Komünistlerin Birliği!' şiarlı 1 Mayıs afişlerini faaliyet gösterdiğimiz alanlarda tükettik. Yine 1 Mayıs'tan önceki hafta sonu gazetemizin dağıtımını çalıştığımız emekçi semtinde gerçekleştirerek 1 Mayıs'a katılım çağrısında bulunduk.

Bunun dışında faaliyetlerine katıldığımız sınıf dayanışma kurumlarının taleplerini yansıtan ozalitle Kapılar, Işıkkent ve Limontepe'de kullanıldı.

1 Mayıs Günü

KÖZ'ün arka planında duran komünistler 1 Mayıs'ta saat 10:30'da Basmane-Kapılar mevkiinde buluşarak pankartlarını açtılar. 1 Mayıs'ın ücretli tatil günü olmaması Kapılar havzasında güvencesiz-kayıtdışı çalışan deri konfeksiyon işçilerinin hayatlarını değiştirmemişti. Bu yüzden 1 Mayıs'a gelemeyen işçilere 1 Mayıs'ı götürmek için Kapılar'da toplanan sınıf dayanışma kurumları ile birlikte hareket ettik. Dericiler Kiraathanesi önünde buluşan kurumlar atölyelere çağrı için kısa bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Deri Tekstil Kundura İşçileri adına ajitasyon konuşmaları yapılırken sıklıkla 'Deri İşçisi Köle Değildir!', 'Parçabaşı Çalışmaya Son!', 'Köle Değil İşçiyiz, Birleşince Güçlüyüz!', 'Herkese Sendika Sigorta Hakkı!', 'Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!' sloganları atıldı.

Dericiler Kiraathanesi önünde kurumlar adına ortak bir açıklamanın okunmasının ardından DİSK Genel İş kortei arkaından yürüyüşe geçildi. Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nin 'Karanlık Atölyelerden Aydınlik Alanlara!', Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği'nin 'Ezilenler İçin Eğitim / Eğitim İçin Dayanışma!' pankartı açtıkları yürüyüşte, KÖZ'ün arka planında duran komünistlerin ise 'Uludere Katliamı ve İş Cinayetlerinin Hesabını Sormak İçin Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş / Yaşasın Komünistlerin Birliği!' pankartı ile yürüdüler. Komünistler yürüyüş sırasında 'Ne AKP, Ne CHP, Kurtuluş Birlikte Mücadelede', 'Kürtlere Özgürlük Kurdara Azadi!', 'Saldırlara Karşı Örgütlen, Birleş, Mücadele Et!', 'Vekiller Onurdu, Onuruna Sahip Çık!', 'İçeride Dışarıda Hücreleri Parçala!', 'Zindanlar Yıkılın Tutsaklara Özgürlük!', 'Bolşevizm Kazanacak!', 'Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!', 'Komünist Bir Dünya Kuracağız!' sloganlarını attılar.

Basmane Fuar Kapısı önüne gelindiğinde Halkların Demokratik Kongresi bileşenlerinin oluşturduğu kolun arkasına geçilerek yürüyüşe devam edildi. Bu kolda BDP, ESP, EMEP, SDP, Sosyalist Yeniden Kuruluş Bileşeni SP, SGPH, TÖP bulunmaktaydı. Bu kolun sonunda, TSİP üyelerinin önünde yürüyüşe devam ettik.

Alana giriş yapmak isteyen kortejlerin yoğunluğu alana girişte sarkmaların yaşanmasına neden oldu. Bu durum yürüyüş esnasında sıklıkla uzun bekleyişlere sebep oldu. Bu bekleyişler esnasında kurumların kortejinde halay çekildi. Tekrar yürüyüşe geçilmeden önce ise Enternasyonal okundu.

Alana girişte göze çarpan ilk şey bu sene katılımın önemli oranda artmasıydı. Ancak katılımdaki bu artış politik örgütlenmelerin kortejlerinde aynı oranda bir kalabalıklaşmasından ziyade bireysel olarak katılımların çokluğundan kaynaklanmaktaydı. İzmir'deki 1 Mayıslar'da alışlagelen dağınıklık bu sene de geçerliydi. Her ne kadar bu sene kürsüdeki program geçtiğimiz senelere oranla daha anlamlı bir içeriğe kavuşturulmuş olsa da alana girenleri uzun süre alanda tutmayı başaramadı. Yoğun bir sirkülasyonun yaşandığı alanın birkaç kez dolup boşaldığını söylenebilir.

Komünistler pankartlarını programın sonuna kadar açık tuttular ve gazetemizin 'İş Cinayetlerine, Hak Gasplarına, Katliamlara Karşı; 1 Mayıs Birlik Mücadele Günü Olsun!' başlıklı özel sayısından binlercesini alanda dağıttılar.

Miting sonunda toplanılan bir cafede kısa bir değerlendirme de gerçekleştirdik. Pek çoğu ilk kez 1 Mayıs'a katılan kişilerin yanı sıra, uzun yıllardır sınıf dayanışma kurumlarında çalışan pek çok arkadaş da bu seneki 1 Mayıs'ın coşkulu ve kitlesel geçtiği, kurumların kortejlerinin ise geçtiğimiz seneye oranla çok daha hazırlıklı ve coşkulu bir katılım sergilediği yönünde tespitlerde bulundular.

Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş!

İzmir'den Komünistler

Basma Sanayii işçileri direnişte

İzmir'in en eski sanayi kuruluşlarından olan İzmir Pamuk ve Basma Sanayii Fabrikası, binlerce çalışanını 2000li yılların başında peyderpey işten çıkardıktan sonra sadece basma bölümünü açık tutarak bir süre daha üretimini sürdürmüştü. 2005 yılına gelindiğinde ise, basma bölümünü de kapatmaya karar veren işveren, çalışmaya devam eden 350 işçiye kıdem tazminatlarını ödemek yerine, her işçiye alacakları karşılığında senet vermeyi teklif etmişti. Bu teklifi kabul eden 300 işçi, hak ettikleri kıdem haklarının %60'ını ancak karşılayan senetleri kabul etmekle kazanılmış haklarının önemli bir kısmını işverene bırakmaya razı olmuşlardı. Bu pazarlığı reddeden 50 işçi ise, bağlı oldukları Tekstif Sendikası aracılığıyla iş mahkemesine başvurmuşlardı. Ancak, sendika ve sendikanın avukatı, işçilerin haklarını savunmak yerine, işverenin önerisini diğer arkadaşları gibi kabul etmeleri yönünde telkinlerde bulunmuştu. Bunu da kabul etmeyen Basma Sanayii işçileri 7 yıldır mahkemeler karşısında kendi başlarına haklarını arayarak bu günlere kadar gelmişlerdi.

Bu durum karşısında, İzmir'deki İşçi Hakları Derneği, Basma Sanayi işçilerinin haklı mücadelesinin yanında yer aldı. Zaman zaman aynı işverenin başka şehirlerdeki başka işyerleri önünde teşhir eylemleri yaparak, bu sorunu İzmir'deki çeşitli siyasal platformların, direnişte bulunan diğer işçilerin ve kimi emek örgütlerinin gündemine taşıyarak Basma Sanayi işçileriyle dayanışmasını gösterdi. Ama hala bu soruna bir çözüm bulunmuş değil.

Nihayet yaklaşık son 8 aydır birçok basın açıklaması ve yürüyüş düzenleyerek mücadelelerini kararlılıkla sürdürmekte olan İzmir Basma Sanayi işçileri, geçtiğimiz 5 Mayıs'ta da işverenin Buca'daki çiftliğinin önünde bir direniş

çadırı kurdular. Bu eyleme HDK Emek Komisyonu, Deri-iş, Tek Gıda-İş ve Tümtis sendikaları da destek verdiler. Biz de hem Deri Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği vasıtasıyla, hem de HDK Emek Komisyonu üzerinden bu eyleme destek verdik. Direnişin beşinci gününde de, derneğimizin 9 üyesi ile birlikte, direnişteki arkadaşlara bir destek ziyaretinde bulunmaya karar verdik.

Direnış çadırında nöbet tutan işçi arkadaşlarla yaptığımız sohbette, genel örgütlenme sorunlarının yanısıra, işçiler arasında karşılıklı güven ilişkisinin zayıflığı hakkında konuştuk. Ortak sorunlarımızın nasıl çözülmesi gerektiği üzerine çeşitli görüş ve öneriler üzerine de konuşuldu. Direnişteki arkadaşlar işçilerin kendi yasal ve hukuksal haklarının bilincinde olmadığını ve sendikaların bu konuda işçileri eğitmediğini dile getirdiler. "Aslında bizim kazanılmış haklarımızı 7 yıldır alamamamızın esas nedeni, işçi arkadaşlarımızın kendi yasal ve hukuksal haklarımızın neler olduğunu bilemediğimiz içindir" dediler. "Haksızlığa uğradığımızda hukuksal mücadeleye

nereden başlayacağız? Birlik ve beraberliğimizi nasıl koruyacağız? Sorunlarımız karşısında bize sahip çıkacağına inandığımız sendika böyle yaparsa diğer işçi arkadaşlarımızdan ne bekleyebiliriz?" diye sitem ettiler.

İki saate yakın süren sohbetimizin ardından en yakın zamanda kendilerini tekrar topluca ziyaret edeceğimizi söyleyerek ayrıldık.

Biz Deri, Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği olarak direnişlerini sürdüren başka sınıf kardeşlerimizin yanında olduğumuz gibi, Basma Sanayi işçilerinin direnişlerinin yanında olmayı da sürdüreceğiz. Bugün parça parça süren sınıf mücadelesinin bir gün harlayarak büyüyeceği inancıyla, sınıf dayanışmasını sıkılaştırmaya devam edeceğiz.

İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!

Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz!

İzmir'den Deri Tekstil ve Kundura İşçileri

İzmirliler termik santral istemiyor

Aliağa'da yapılmak istenen termik santrale karşı, '1 Milyon İzmirli Termik Santral İstemiyor' imza kampanyasını örgütleyen inisiyatif tarafından 6 Mayıs Pazar günü bir miting düzenlendi. Mitinge, Greenpeace başta olmak üzere birçok çevreci örgütün yanı sıra, çeşitli siyasi partiler ve siyasi çevreler de destek verdi.

Foça ve Aliağalı balıkçılar da, tekneleri ile denizden eylemi desteklediler.

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) İzmir il meclisinin de destek verdiği mitinge yaklaşık 5 bin kişi katıldı.

İzmir'den trenle Aliağa İstasyonu'na gelerek buluşan tüm siyasi çevreler, burada bir yürüyüş korteji oluşturarak Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

6 Mayıs gününün Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmişlerinin 40'ncı yıl dönümü olması nedeniyle birçok siyasi kurumun kortejlerinde onların posterleri taşındı, yürüyüş güzergahı boyunca 'idamların hesabını soracağız' sloganları atıldı.

Termik santrale karşı çeşitli pankart ve dövizlere eşlik eden sloganlarla Aliağa Çarşısı'nı turlayan kortej, halkın yoğun alkışlarıyla selamlanarak karşılandı.

'1 Milyon İzmirli Termik Santrale Karşı' inisiyatifinin dönem sözcüsü Cemal Topçu, termik santralde kullanılan kömürün en kirlietici ve çevreye en çok zarar veren yakıt olduğunu dile getirerek konuşmasını şöyle sürdürdü: "Termik santralin kurulması halinde İzmir yaşamın ve sağlıklı kenti değil, kanserin, ölümün kenti olacaktır. Toprağın, suyun havanın ve denizimizin geri dönülmez bir şekilde kirlenmesine dur demeliyiz."

İzmir'in yenilenebilir enerji bakımından

şanslı bir kent olduğunu vurgulayan Topçu, 'termik santral yapımına izin vermeyeceğiz' diyerek konuşmasını bitirdi.

Aynı zamanda Ege Belediyeler Birliği başkanı olan Dikili Belediye Başkanı Osman Özgüven ise "22 yıl önce yine Aliağa'da kurulmak istenen termik santrale karşı mücadele vermiştik. Şimdi de yine kaldığımız yerden devam ediyoruz. 22 yıl önce termik santrali durduran bu halkın gücü idi; şimdi de bu halk burada" dedi. CHP'li belediye başkanı Osman Özgüven konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Birçok belediye başkanı ve meclis üyeleri bizimle hareket ediyorlar. Ancak bazı belediye başkanları istihdam yaratacak diye termik santralin yapılmasına destek oluyorlar; ölü insanlara iş bulunmaz."

İzmir Büyükşehir eski Belediye Başkanı Yüksel Çakmur ise konuşmasında "Termik santral ruhsatını veren belediye başkanları hangi cihanda olursa olsunlar, karanlık bir dünyada yaşarlar. Onurlu ve solcuyum diyen belediyeler bu ruhsatı veremezler verilen ruhsatı yırtar atarlar" dedi. Ayrıca, "Ben Dikili'ye, Aliağa'ya, Bergama'ya, Karşıyaka'ya İzmir'e kanseri

getiren işletmelere ruhsat veren belediye başkanlarıyla aynı partinin üyesi olabilirim ama yürek çizgisinde, bilinç çizgisinde beraber değiliz." diye vurguladı.

Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloku Milletvekili Levent Tüzel ise konuşmasına "Bundan 40 yıl önce NATO ve ABD'ye karşı bağımsızlık için mücadele veren gençleri sevgi ve saygılarımla selamlıyorum" diye başladı. "Bugün AKP; idamlara parmak kaldıran o dönemin başbakanı Demirel'in devamıdır" dedi. İzmir'in ve Aliağa'nın termik santrallere ihtiyacının olmadığını, bu ihtiyacın kapitalistlerin kar ihtiyacı olduğunu söyledi. Termik santral ruhsatını veren CHP'li belediye başkanını da eleştiren Tüzel, 'Belediye başkanı Aliağa halkına kulak versin' dedi.

Çeşitli müzik guruplarının şarkı ve türkülerıyla coşan kitle, tiyatro gruplarının gündemle ilgili gösterilerini izledi. Miting bir festival veya şenlik havasına dönüşerek son buldu.

Kurtuluş Yok Tek Başına ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz!

İzmir'den Deri Tekstil ve Kundura İşçileri

Anadoluda Yaşam'da dayanışma büyüyor

Anadoluda Yaşam'da dayanışma faaliyeti büyüyerek devam ediyor. Geçtiğimiz aylarda Lüleburgaz'da bir temsilci açtık; genel kurulumuzu gerçekleştirdik ve 1 Mayıs'a katıldık.

Lüleburgaz'da İrtibat Bürosu Açılışı

Anadoluda Yaşam Tüketim Kooperatifi'nin Lüleburgaz İrtibat Bürosu'nun açılışı, Yılmaz Mahallesi, Eski Kırklareli Caddesi'nde 8 Nisan Pazar günü bir etkinlikle gerçekleşti. Etkinliğe Lüleburgaz'da bulunan kurum temsilcileri (Trakya Partizan, ÖDP ve BDP), kooperatifin Merkez Yönetim Kurulu'ndan iki üye ve kooperatif ortakları, aktivistleri katıldı.

Etkinlikte Lüleburgaz'da tüketim kooperatifinin muhataplarının dışarıdan gelen göçmen Kürt işçileri, Romenler, yan sanayi ve atölyelerde çalışan işçiler, tarım üreticileri olduğu ifade edildi. Ucuz tüketim ve dayanışmayı bu kesimler arasında örmenin kooperatifin amaçları içerisinde olduğu söylendi. Temel gıda üreticileri ile tüketiciler arasında oluşacak aracısız ilişki tüketimin örgütlenmesi bakımından önemi vurgulandı. Tarım üreticilerinin yoğun olmasının aynı zamanda kooperatifin merkezi ve diğer irtibat bürosu faaliyetlerinin de önünü açabileceği, üreticinin ürettikleri ürünleri aracısız kooperatif ortaklarına ulaştırmada bu dönemde etkin rol üstleneceği belirtildi.

Açılıшта bulunan kurumlar da birer konuşma ile yardım ve dayanışma yönünde konuşmalar yaptılar.

Etkinlik, ilk etapta üreticilerle bir toplantı ve piknik yapma; kooperatif faaliyetini sürdürme yönünde konuşmalarla sona erdi.

Genel Kurul

Anadoluda Yaşam Kooperatifi'nin genel kurulu, 15 Nisan 2012 Pazar günü Okmeydanı'nda gerçekleşti. Bu sene yapılan genel kurul, diğer yıllardan farklı olarak ayrı bir anlam taşıyordu.

Her yıl sadece resmi işlemler gereği yapılan kurul bu yıl Gülsuyu, Ümraniye ve Lüleburgaz'dan ortakların katılımıyla gerçekleşti. Şubeler arasındaki irtibatın nasıl sağlanacağı ve gelecek dönem içerisinde önümüze koyabileceğimiz hedefleri tartıştığımız toplantıda Lüleburgaz'daki şubenin açılması ile Trakya bölgesindeki birçok üretici ile temasa geçme olasılığımızın doğduğunu, bunu önümüzdeki dönemde nasıl değerlendireceğimizi konuştuk. Kooperatifin amacını gerçekleştirebilmesinin ortak sayısının artması ile mümkün olacağını, ortak sayısının artırılması için neler yapılabileceğimize düşük düşüncelerimizi ifade ettik.

1 Mayıs Hazırlıkları

Son zamanlarda sıklıkla haberlere konu olan işçi ölümlerini ve yıkımları, yozlaşmayı, zamları gündem ettiğimiz iki ayrı 1 Mayıs afişi hazırladık. Birinci afiş işçi ölümleri haberleri ve bu mesele üzerine iktidarın tavrını anlatan bir içeriğe sahipti. İkinci ise yıkımlara, yozlaşmaya, zamlara karşı emekçileri 1 Mayıs'a davet eden bir afişti. Hazırladığımız bu afişleri mahallenin önemli geçiş yerlerine yapıştırdık.

Yapmış olduğumuz afişlerin yanında ayrıca 'Yıkımlara, zamlara, iş cinayetlerine, yozlaşmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara' şiarlı pankartlar hazırlayıp mahallenin farklı bölgelerine astık.

1 Mayıs öncesi yapılan hazırlık pikniğine ve 1 Mayıs'a davet etmek için tanıdığımız aileleri ziyaret ettik. Görüştüğümüz insanlarla 1 Mayıs'ın öneminden ve 1 Mayıs'a neden katılmak gerektiği ile ilgili sohbetler gerçekleştirdik.

1 Mayıs çalışmasının bir parçası olarak yıllardır geleneksel bir hale dönüşen 1 Mayıs öncesi dayanışma pikniğini bu sene Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi ile birlikte örgütledik. Piknik, 29 Nisan tarihinde Devrimci 78'liler Federasyonu'ndan ve Esenyurt Deri İşçileri Derneği'nden arkadaşların katılımıyla Kemerburgaz'da gerçekleşti.

Kurum tanımlarının, Grup Mayıs ve Anadolu'da Yaşam gitar öğrencilerinin müzik dinletisinin, oyunların, halayların gerçekleştiği piknikte Anadolu'da Yaşam Kooperatifi ve Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi birer kurum sohbeti organize etti. Anadolu'da Yaşam'ın yaptığı sohbette Lüleburgaz'dan arkadaşların yapmış olduğu aktarımlar da yer aldı. Bunun yanında söz alan arkadaşlar kooperatifin yapmış oldukları ve hedefledikleri adımlarla ilgili konuşmalar yaptılar. Yoğun katımlı ve verimli geçen sohbet 1 Mayıs'a çağrı yapılarak sona erdi.

1 Mayıs Günü

1 Mayıs'a giderken faaliyet yürüttüğümüz mahallede bir yürüyüş organize ettik. 'Yıkımlara, zamlara, iş cinayetlerine, yozlaşmaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara' şiarlı pankartın arkasında 'Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz', 'Yaşasın 1 Mayıs / Biji Yek Gulan', 'Varoşlarda birleş alanlarda devleş', 'Yaşasın sınıf dayanışması' sloganlarıyla ana cadde üzerinde yürüyerek Anadolu kahvesinde yürüyüşümüzü sonlandırdık. Burada bekleyen ESP'li ve DHF'li arkadaşlar alkışlarla bizi karşıladı. Burada ayarladığımız araçla alana doğru hareket ettik.

1 Mayıs için 10. Kitle Örgütleri Koordinasyonu sürecinde tanıştığımız ve iletişimimizi sürdürdüğümüz, farklı derneklerin, girişimlerin, mahallelerde kentsel dönüşüm ve yıkımlarla ilgili faaliyet yürüten kurumların oluşturduğu Kent Hareketleri ve Esenyurt Deri İşçileri Derneği'ne Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi ile birlikte 1 Mayıs'ta kitle örgütlerinin birlikte koordineli bir şekilde yürümesi için çağrı yaptık. Bunun sonucunda Kent Hareketleri, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi, Anadolu'da Yaşam Kooperatifi ve Güvencesizler Hareketi'nin katılımıyla en önde ortak pankart arkasında kurumlar kendi taleplerini öne çıkardıkları pankartlarıyla yürüdüler. Yürüyüşte zaman zaman ortak sloganlar da atıldı.

Önümüzdeki dönemlerde de bu ve benzeri birlikteliklerin sürdürülmesi ve geliştirilmesi için bu kurumlarla ilişkilerimizi sürdüreceğiz.

Anadoluda Yaşam Kooperatifi'nden Komünistler

Kitle örgütlerinden coşkulu ve kitlesel 1 Mayıs pikniği

Mayısta Yaşam ve Anadolu'da Yaşam Kooperatifi'nin düzenlediği bu seneki '1 Mayıs öncesi piknik', 1 Mayıs'tan iki gün önce Kemerburgaz'da gerçekleşti. Piknik, içinde çalıştığımız kitle örgütlerinin yeni ortaklarını ve ilişkilerini taşıyabildiğimiz coşkulu ve kitlesel bir piknik oldu. Pikniğe yaklaşık 380 kişi katıldı.

Piknikte Mayısta Yaşam ve Anadolu'da Yaşam'ın ortaklarının yanı sıra Esenyurt Deri, Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği'nden, Anadolu'da Yaşam Lüleburgaz temsilciliğinden, Devrimci 78'liler Federasyonu'ndan katılanlar oldu.

Piknik, her zaman olduğu gibi, kurumların sabah 10:00'da piknik alanına gelerek hazırlıklarını yapması ve sahneyi kurmasıyla başladı. Kahvaltıdan sonra davul zurna ile halaylar çekildi; Grup Mayıs kısa bir dinleti verdi. Müzik dinletisinden sonra ise kurumlar konuşmalarında faaliyetlerini aktardılar ve 1 Mayıs'a neden katılmak gerektiğini anlattılar. Bu kısım da KÖZ de bir konuşma yaptı.

Mayısta Yaşam Kooperatifi, eğitim sistemindeki değişikliklere, 4+4+4'e karşı alanlarda olmamız gerektiğini ifade ederken; Anadolu'da Yaşam, yaşanan hak gasplarına karşı dayanışmayı büyütme gerektiğini ifade etti. Ayrıca, bu kurumlardan çeşitli öğrenciler ve ortaklar, söz alarak kendi deneyimlerini aktardılar; okullarda, işyerlerinde yaşadıkları

sorunları ifade ettiler. Bu kurumların yanı sıra Devrimci 78'liler Federasyonu ve Deri, Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği de söz alarak siyasal süreci değerlendirdiler ve 1 Mayıs'a niye katılmak gerektiğini anlattılar. Deri, Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği, pikniğe katılmaktan memnun olduklarını söylerken, dermekte yürüttükleri faaliyetlerini de aktardılar.

KÖZ adına yapılan konuşmada ise son siyasal gelişmeler değerlendirildi; yaşanan hak gaspları, işçi ölümlerine ve baskılara karşı, Roboski Katliamı'nın hesabının sorulması için Newrozların 1 Mayıs'a taşınması gerektiği ifade edildi.

Alanda ayrıca, KÖZ'ün yeni sayısının ve özel sayısının yaygın bir dağıtımı yapıldı.

Kurum konuşmalarından sonra halayların çekildiği, ip atlama vb. oyunlarının oynandığı bir ara daha gerçekleşti. Bu esnada öğle yemeği hazırlıkları yapıldı.

Öğle yemeğinden sonra ise pikniği örgütleyen kurumlar, Mayısta Yaşam ve Anadolu'da Yaşam, 1 Mayıs'a hangi gündemlerle ve sloganlarla katılacaklarını belirlemek için ayrı gruplar oluşturdular; sloganların provasını yaptılar.

Kurum söyleşilerinden sonra ise Grup Mayıs, yaklaşık 45 dakikalık bir müzik dinletisi verdi. Müzik dinletisi sırasında Mayısta Yaşam

1 Mayıs Mahallesi şubesindeki sağlık çalışmasına katılan kadınlar, hazırladıkları 1 Mayıs pankartını 'Sağlıkta dönüşüm istemiyoruz' sloganlarıyla ve izleyenlerin coşkulu alkışlarıyla sahneye taşıdılar.

Dinletiden sonra, kurumlar davul zurna eşliğinde eşyalarını toplayarak ve alanı temizleyerek piknik alanından 18:30 civarında ayrıldı.

Bu seneki 1 Mayıs öncesi piknik, yürütülen kitle çalışmasındaki ivmelenmenin etkisinin görülebildiği bir piknik oldu. Önceki 1 Mayıs pikniklerde katılım çoğu zaman 150-200 civarında gerçekleşirken; kitle örgütlerinin yeni ortaklarının ve ilişkilerinin katılımıyla bu seneki 1 Mayıs pikniğinde, bu sayı yaklaşık ikiye katlanmış oldu. Büyüyen dayanışma faaliyetinin etkisi, iki gün sonraki 1 Mayıs mitingine de taşınacaktı.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak, eğitim, sağlık vb. alanlarındaki gasplara; emekçilere yönelik yeni saldırılara karşı içinde çalıştığımız kurumlardaki dayanışmayı büyütme önümüzdeki süreçte de devam edecegiz.

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz

İstanbul'dan Komünistler

Mayısta Yaşam, eğitim hakkı için 1 Mayıs'ta alanlardaydı

Mayısta Yaşam varoşlarda yürüttüğü eğitim faaliyetiyle, işçi ve emekçileri örgütlü kılan bir kooperatif. İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam, 1 Mayıs'ta, talepleriyle alanlarda yerini aldı.

Mayısta Yaşam, bu sene 4+4+4'ü ana gündemine alarak 1 Mayıs'a katıldı. Kooperatif, '4+4+4'e Hayır Üniversitelerde Okumak En Çok Emekçilerin Hakkı' yazılı ana pankart arkasında yürüdü. Kooperatifin 1 Mayıs Mahallesi şubesi 'YGS'de Sıfır Net, Fabrikada Asgari Ücret, Meslek Liselerine Bıçilen Kader Mücadelemizle Değişecek' yazılı pankartla; Yenibosna şubesi 'Anadilde Eğitim, Öğrenciye İş Çalışana Öğrenim Hakkı' yazılı pankartla; Tuzla şubesi 'Tersanelerde Ölmeye,

Fabrikalarda Sömürülmeye, Sınavlarda Elenmeye Son' yazılı pankartla; Sultanbeyli şubesi ise 'Barınma Hakkımız İçin 1 Mayıs'ta Alanlara' yazılı pankartla yürüdüler. Aynı zamanda, Mayısta Yaşam'ın 1 Mayıs Mahallesi şubesinde sağlık faaliyetine katılan kadınlar, 1 Mayıs pikniğinde elleriyle diktikleri 'Sağlıkta Dönüşüme Hayır Herkes İçin Nitelikli Sağlık Hizmeti' pankartıyla katıldılar. Öğrencilerin, ailelerin ve hocaların bulunduğu kortejde hep birlikte talepler dillendirildi. Mayısta Yaşam Kooperatifi pankartı arkasında yaklaşık 100 kişi 1 Mayıs'a katıldı.

1 Mayıs alanına kadar attığımız sloganlar da şunlar oldu:

'Birinci dört bitti, üniversite hakkı gitti / İkinci dört bitti, staj sömürüsü geldi / Üçüncü dört bitti, staj sömürüsü geldi / Dördüncü dört bitti, işsizlik geldi. Sizinle işimiz bitmedi! Hesap günü gelecek.'

'Meslek liselerini şişirenler işsizliği büyütenler' / 'Roboski'de bombacı Erzurum'da taklacı',

'Varoşlardan geldik, 1 Mayıs'ta birleştik'Emekçiler için eğitim, eğitim için dayanışma' / 'Öğrenciye iş, çalışana öğrenim hakkı'Yaşasın sınıf dayanışması' / 'Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz'YGS-LYS duvarını yıkacağız' / 'Eleme sınavları kaldırılсын' / 'Sınavlarda elenmek istemiyoruz'

'Sınavsız eğitim, sınıfsız toplum' / 'Paralı parasız burjuva eğitime hayır'Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan'

'Tam ücretli, 6 saatlik iş günü 4 vardiya' / 'Sendika sigorta altı saat iş günü'.

Mayısta Yaşam Kooperatifi bu sene 1 Mayıs'ta kitle örgütleriyle birlikte, ortak bir pankart arkasında yürümeyi hedefledi. 1 Mayıs öncesi çalışmalarını da bu yönde gerçekleştirdi. Özellikle Kitle Örgütleri Koordinasyonu aracılığıyla irtibat sağladığı kurumlara bu teklifi götürdü ve ortak bir pankart arkasında birlikte yürümek için çağrı yaptı. Çağrıya Anadolu'da Yaşam Kooperatifi ve 78'liler Derneği cevap verdi. Daha sonra, Kent Hareketleri'ne ve Güvencesizler Platformu'na aynı çağrı 3 kurum olarak yapıldı.

Mayısta Yaşam Kooperatifi, Mahalle Dernekleri, Arkeologlar Derneği, Anadolu'da Yaşam Kooperatifi, İmece Toplumun Şehircilik Hareketi, Ekoloji Kolektifi, Göçmen Dayanışma Ağı, Güvencesizler

Hareketi, Sosyal Haklar Derneği, Gökkuşluğu Hareketi, İnşaat İşçileri Derneği, Atık Kağıt İşçileri'nden (Fazla Mesai Dergisi) oluşan Kent Hareketleri korteji ile beraber yürüdü. 1 Mayıs öncesinde yapılan toplantılarda ortak bir pankart ve ortak sloganlar belirlendi. En önde 'Haklarımız İçin 1 Mayıs'ta Buluştuk' yazılı ortak pankartımız taşındı, arkasında da kitle örgütleri kendi pankartlarını açarak kortejde yerlerini aldı. Yürüyüş boyunca ortak sloganlar atıldı ve irtibat halinde olundu. Kentsel dönüşümü gündemine alan Kent Hareketleri'nin kortejinde, yıkımla mücadele eden mahalle dernekleri yer aldı. GÜLDAM, Fener-Balat, Tozkoparan gibi mahalle dernekleri yer aldı. 'Barınma hakkımız söke söke alınız', 'Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz', 'Afet yasası tayıyip'in ayıbı' sloganları ortak atıldı. Bu sene Kitle Örgütleri Koordinasyonu'ndan güç alarak, 1 Mayıs'ta ortak pankart arkasında yürüten kitle örgütleri dayanışmayı örmeye bir adım daha atmış oldu.

Yaşasın 1 Mayıs / Biji Yek Gulan!

Mayısta Yaşam Kooperatifi'nden Komünistler

Özgür Yaşam Derneği, İzmir 1 Mayıs'ında

Özgür Yaşam Derneği, 'Ezilenler için Eğitim, Eğitim için Dayanışma' pankartıyla İzmir 1 Mayıs'ına katıldı. Özgür Yaşam Derneği aynı zamanda, Kadın Komisyonu'nun çalışmasını 1 Mayıs'ta "Patronlara, Katillere, Tecavüzcülere, Tacizcilere ve Onları Korumayanlara Karşı Örgütlen Birleş Mücadele Et!" şiarı ile taşıdı.

2002 yılında kooperatif olarak kurulan Özgür Yaşam, 2012 yılında dernekleşmişti. Bu 1 Mayıs, Özgür Yaşam'ın faaliyetinin taşıdığı onuncu 1 Mayıs'ı oldu.

1 Mayıs'a Nasıl Hazırlandık

1 Mayıs'tan önce gerçekleştirilen 1 Mayıs pikniğinde Gümrük şubesinde

gerçekleştirilen Kadın Komisyonu çalışmaları ve Limontepe şubesinde gerçekleştirilen eğitim dayanışması faaliyetine katılan dostlarımız ve öğrencilerimizi bir araya getirdik. Hem piknikte yapılan sohbetlerde hem de Özgür Yaşam yürütme toplantılarında yapılan tartışmalar sonucunda 1 Mayıs'ta 4+4+4'e karşı mücadele çağrısı ve kadınlar için eşitlik ve özgürlük şiarı öne çıkartılmaya karar verildi.

Kadın Komisyonu'nun yaptığı özel hazırlık ile 1 Mayıs günü için dövizler hazırlandı. Ayrıca Özgür Yaşam ve Kadın Komisyonu ortak bir bildiri hazırladı ve bu bildiri 1 Mayıs'tan önce ve eylem alanında dağıtıldı.

Bildiride Özgür Yaşam'ın dayanışma faaliyeti aktarılırken 4+4+4'e karşı dayanışmayı örmenin önemi vurgulandı. Kadın Komisyonu'nun bildirisinde de komisyonun faaliyetleri aktarıldı; aynı zamanda kadınların özgürlüğü için örgütlenmek gerektiği vurgulandı.

Özgür Yaşam, 1 Mayıs'ta coşkulu ve dinamik bir kortejle '4+4+4'e Karşı Sorumluluk Ağı; Eğitim Dayanışmasının Bir Parçası Ol' ve 'Kadınlar Özgürleşmeden İnsanlık Özgürleşemez' diye haykırdı ve Basmane Deri İşçileri Havzası'nda buluşarak Cumhuriyet Meydanı'na, oradan da Gündoğdu Meydanı'na sloganlarla, marşlarla yürüdü.

İzmir'den Komünistler

1 Mayıs Mahallesi’nde Kitle örgütlerinin 1 Mayıs hazırlığı

1 Mayıs Mahallesi’nde, 1 Mayıs hazırlığına yaklaşık 1 ay önceden başladık. Çalışma yürüttüğümüz alandaki tüm kitle çalışmalarını kendi talepleri doğrultusunda 1 Mayıs’a taşımayı hedefledik. Bu çalışmalardan biri henüz bu yıl başlatmış olduğumuz bir çalışma olan ve 1 Mayıs mahallesindeki kadınlarla yürüttüğümüz sağlık çalışmasıydı. Diğer çalışma da bu alanda yaklaşık 13 yıldır yürüttüğümüz ve 7 yıldır da kendi talepleriyle 1 Mayıs’a taşıdığımız Mayısta Yaşam Kooperatifi’ndeki eğitim çalışmasıydı. 1 Mayıs öncesinde ev ziyaretleri, toplantılar, söyleşiler, 1 Mayıs sloganlarının, dövizlerinin birlikte belirlenmesi ve hazırlanması gibi çalışmalarla yüzü geçkin emekçiyle buluştuk. Eğitim kooperatifi ve sağlık çalışmalarının örgütlülüğün 1 Mayıs’a taşınmasını, 1 Mayıs vesilesiyle politikleşmesi ve güçlenmesini sağladık. 1 Mayıs alanını değil 2 Mayıs’ı hedefleyen bir çalışma yürüttük.

Kooperatifte 1 Mayıs Çalışması

1 Mayıs, Mayısta Yaşam Kooperatifi’nde Nisan ayının başında tüm ortakların katılımına açık olarak gerçekleşen kooperatif meclisinde gündem oldu. Bu toplantıda Mayısta Yaşam’ın 1 Mayıs’ta hangi sorunları ve talepleri gündem edeceği belirlendi. Toplantıda 1 Mayıs öncesinde gündemde olan 4+4+4 değişikliği tartışıldı ve kooperatifin ana şiarının bu konuda olmasına karar verildi. Her ne kadar bu konu imam hatip liseleri eksenli tartışılsa ve bu bakımdan eleştirilse de 4+4+4’ün esas olarak emekçilerin meslek liselerine mahkum eden ve öğrenim hakkından daha erken mahrum edilmesine sebep olan bir saldırı olduğu konuşuldu. Talep olarak üniversitede okumanın en çok emekçilerin, meslek liselerinin hakkı olduğu belirlendi. Bu ana şiar dışında şubelerin taşıyacağı pankart ve dövizlerin içeriğinin şubelerde belirlenmesine karar verildi. 1 Mayıs’ta kooperatifin amacının kendi örgütlü duruşunu 1 Mayıs’a yansıtmak olduğu vurgulandı.

Belirlenen bu yaklaşımı hayata geçirebilmek için Mayısta Yaşam 1 Mayıs Mahallesi şubesinin ortakları olan komünistler olarak kooperatifte bir 1 Mayıs duvarı oluşturmayı ve her ortağın alanda ifade etmek istediği talepleri, şiarları bu duvara yazmasını önerdik. Bunun yanı sıra kooperatif ortaklarına neden 1 Mayıs’a katıldığımızı, 4+4+4 ile ilgili görüşlerimizi aktarmak, şube pankartını belirlemek için bir etkinlik önerdik.

1 Mayıs Etkinliği, Elbirliği ile Taleplerin Belirlenmesi ve Dövizlerin Hazırlanması

21 Nisan’da gerçekleşen etkinliğe 25 kooperatif ortağı katıldı. Bu etkinlikte 4+4+4 ve sağlıkla dönüşümle ilgili iki konuşma yapıldı. Sağlıkta dönüşüme ilişkin sunumu 1 Mayıs Mahallesi şubesinde sağlık eğitimi yapan kooperatif ortaklarından biri gerçekleştirdi. Yaklaşık 3 aydır şube ortaklarının bir kısmının tansiyon, kan şekeri ve meme kanseri gibi konularda sağlık seminerleri gerçekleştirdiği

aktarıldı. Eğitimde 4+4+4’le gerçekleştirilmek istenen dönüşümün bir benzerinin sağlık alanında büyük oranda tamamlandığı, bu dönüşümün emekçiler açısından sonuçlarının neler olduğu bir video sunumuyla birlikte anlatıldı. İkinci konuşma ise 4+4+4 hakkında oldu. Öncelikle 4+4+4 değişikliğinin içinde neler olduğuna değinildi. Meslek liselerinin yaygınlaşması ve teşvik edilmesi için yapılan uygulamalar anlatıldı. 4+4+4’le yapılacak olan esas değişikliğin işçi ve emekçilerin çocuklarının meslek liselerine yönlendirilerek işçi olarak yetiştirilmesi; böylece emekçilerin üniversite sınavına gelmeden ara kademelerde elenmeleri olduğu vurgulandı.

Bu konuşmaların ardından etkinlikte bulunan herkes 1 Mayıs için döviz önerileri kağıtlara yazdı. Bu öneriler arasında sağlıkta dönüşüm ve 4+4+4 dışında meslek liselerinde, okullardaki birçok soruna dair sloganlar da yer aldı.

Bu sloganlar oluşturduğumuz 1 Mayıs panosuna asıldı. 23 Nisan’da kooperatif ortakları 1 Mayıs dövizlerini hazırlamak üzere kooperatifte buluştu. 1 Mayıs duvarına asılan talepler, konular sloganlaştırılarak dövizlere yazıldı. Dövizlerin belirlenmesi ve hazırlanmasına on beş kişi katıldı.

1 Mayıs’ın Coşkusu Önce Pikniğe Yansıdı

29 Nisan’da Kemerburgaz’da gerçekleşen pikniğin hazırlığı için kooperatif ortaklarına, onların yakınlarına, kooperatif çalışmalarına geçmişte katılmış kişilere ulaşmayı planladık. Şube yürütme toplantısında öğrencilerden oluşan bir grubun eski, yeni öğrencilere ulaşmasını; hocaların öğrencilerin ailelerini ziyaret ederek pikniğe davet etmesini planlandık. Böylece piknik öncesinde birçok ev ziyareti yaptık, bu sohbetlerde piknik daveti çoğu zaman kooperatif çalışmalarıyla ve 1 Mayıs’la ilgili sohbetlerinin arka planında kaldı. Sağlık seminerleri yapan kooperatif ortakları da seminere katılan kadınların evlerine ziyaretler gerçekleştirdi.

1 Mayıs öncesi piknik için yapılan bu ziyaretler kooperatifi tanıtmamıza, kooperatif ortaklarını 1 Mayıs’a davet etmemize ve onları daha yakından tanımamıza vesile oldu. Piknik öncesinde kooperatifte buluşarak elbirliğiyle yemekler hazırladık. Bu çalışmalar sonucunda pikniğe 1 Mayıs Mahallesi’nden 80 kişi katıldık.

Piknik alanı kooperatif için 1 Mayıs alanı gibi oldu. Kooperatifte hazırlanan dövizleri piknik alanına taşıyıp standımıza astık. Böylece kooperatifin diğer şubelerinde hazırlanan dövizleri de önceden görmek mümkün oldu. Hatta Sultanbeyli şubesi pikniğe pankartını da taşımıştı. Piknikte oluşan kürsüde kooperatif ortakları söz almak için iş bölümü yaptılar. Meslek liseli öğrencilerin ağırlıkta olduğu 1 Mayıs Mahallesi şubesinden bir meslek lisesi öğrencisi ve mezunu meslek liselerinin sorunlarıyla ilgili söz aldı. Konuşmalarında staj adı altındaki sömürüden, meslek dersleri dışında üniversiteye hazırlık

Kadınlar sağlık hakkı için alandaydı

İçinde çalışma yürüttüğümüz kooperatifte yaklaşık üç aydır kadınlarla birlikte sağlık seminerleri düzenliyoruz. Seminerler kapsamında bugüne kadar Hihpertansiyon, diyabet hastalığı ve meme kanseri konularında sunumlar yaptık; tansiyon ve açlık kan şekeri - tokluk kan şekeri taramaları yaptık. Seminerlere ve yaptığımız taramalara yaklaşık 10-15 kadın katıldı. Seminerlerde konuları daha çok katılanların ihtiyaçları ve talepleri doğrultusunda belirledik. Bundan sonraki seminerler için ilk yardım ve yüksek kolesterol hastalığı - kolesterol ölçümü konularında talepler oldu, bu doğrultuda plan yapacağız.

1 Mayıs’ın yaklaşmasıyla yürüttüğümüz bu çalışmayı 1 Mayıs alanına yansıtmayı, seminerlere kattığımız kesimleri kendi talepleri ile 1 Mayıs’a katmayı hedefledik. Bu nedenle bu çalışmayı yürüttüğümüz kadınların gündemine sağlıkta dönüşüm yasası ile birlikte gelen ve gelecek olan değişiklikleri anlatarak soktuk. Ev ziyaretleri yaparak bu yasanın sağlık hizmetlerinden emekçilerin faydalanmasının önüne geçtiğini, sağlık hakkının gasp edildiğini, sağlık hizmetlerinin her aşamasının paralı hale getirildiğini anlattık. Bu nedenle sağlık hakkı talebimizle 1 Mayıs’a gitme çağrısı yaptık.

Kooperatifte düzenlenen 1 Mayıs etkinliğine kadınları da davet ettik. Etkinlikte kurumda yürütülen eğitim ve sağlık çalışmalarının

neden 1 Mayıs’a yansıtılması gerektiği üzerine ayrı ayrı sunumlar yapıldı. Sağlık çalışmasının sunumunda sağlğın paralı hale getirilmesi, yani 18 yaşını dolduran herkesin sigorta primi yatırma zorunluluğu; aile hekimliği ile koruyucu sağlık hizmetinin yok edilerek aile hekimlerinin para getiren özel muayenehane şeklinde çalışması; hastanelerin işletmelere dönüştürülmesi konuları gündem edildi. Bu konular üzerinden sağlık hakkımıza sahip çıkmak için 1 Mayıs’a katılmanın önemi vurgulandı. Sağlık sunumu konuşmalarından hareketle pankartımızı ‘Sağlıkta Dönüşüme Hayır / Herkese Nitelikli Sağlık Hizmeti’ olarak belirledik. Pankart hazırlığını ise 1 Mayıs pikniğinde renkli bezlere dikerek hep birlikte yapmaya karar verdik. Piknik çalışması kapsamında 12 aileye ev ziyaretine gittik. Evlerinde ziyaret ettiğimiz kadınlara hem piknik ve 1 Mayıs çağrısı yaptık, hem de 1 Mayıs’ta taşıyacağımız pankartı piknikte hazırlayacağımızın duyurunu yaptık.

Pikniğe 7 kadın geldi. Piknik programının serbest saatinde, öncesinde kararlaştırdığımız gibi, kadınlarla beraber önceden harfler halinde kestiğimiz renkli bezleri pankart bezi üzerine dikerek pankartı hazırladık. Pankart hazır hale geldiğinde piknik programı başlamıştı. Hep birlikte pankartımızı sahne önüne pankartımıza yazdığımız “Sağlıkta Dönüşüme Hayır” sloganını atarak taşıdık ve sahneye astık.

Dilenenler değil, direnenler kazanacak

Hükümet ile kamu emekçileri arasında süren toplu görüşmelerde hükümetin 3.5+4’lük bir zam oranı önermesi üzerine KESK’in ön ayak olduğu, MHP’nin dümen suyundaki Kamu-Sen’in katıldığı ve bir sendikadan çok AKP’nin kamu emekçileri alanındaki sivil toplum örgütü ve insan kaynakları bürosu gibi çalışan Memur-Sen’e bağlı kimi sendikaların dahi kayıtsız kalamadığı 23 Mayıs grevi İzmir’de kendisini yoğun biçimde hissettirdi.

23 Mayıs Çarşamba günü KESK’e bağlı sendikalar ve greve destek olan diğer sendika, oda, politik örgütlenmeler Basmane’de buluşarak kortej oluşturdular. Sabah saatlerinden itibaren onlarca okul, devlet dairesi, hastane, vergi dairesi ve belediyelerde hizmet üretmeyerek buluşan on bine yakın emekçi görkemli ve coşkulu bir yürüyüş kolu oluşturdu. Basmane Meydanı’ndan başlayan

yürüyüş Çankaya’da eylemi izleyen insanların geniş desteğini aldı. Alkışlayan, sloganlara katılanlar olduğu gibi, Mimar Kemalettin Caddesi civarındaki kimi tekstil atölyelerinde çalışan işçiler yürüyüş kolunun üzerine pencerelerden konfeti attılar.

KESK Şubeler Platformu’nun pankartı ardından yürüyen Eğitim-Sen yürüyüşün en kalabalık kortejini oluşturuyordu. Öğretmenlerin kendilerinin hazırladığı her halinden belli olan 'Dilenenler Değil, Direnenler Kazanacak!' pankartı hem eylemin özeti gibiydi, hem de izleyenlerin en fazla ilgisini çeken pankart oldu. Yine Eğitim-Sen korteji içerisinde iş bırakılan bir ilköğretim okulundan toplu olarak eyleme katılan öğrenciler ve velileri de korteji canlandıran bir başka unsurdur.

Tüm Bel-Sen 2 No’lu şubenin kendini ağırlıklı

korteji önceki eylemlere oranla daha kalabalık ve coşkulu bir katılım sağlarken, BES ve SES kortejleri Eğitim-Sen dışındaki kitlesel kortejlerdi.

KESK’in ardından DİSK, TMMOB, HDK ve flamaları ile eyleme katılan pek çok akım yürüdü. Yürüyüş kolunun en arkasında ise ayrı bir ses aracı ile Kamu-Sen ve Birleşik Kamu İş yürüdü.

İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde oluşturulan platformun önünde toplanmak isteyen binlerce kişinin alana girmesi zaman aldı. Kamu-Sen ve Birleşik Kamu İş ise bu kürsüyü değil Eski Sümerbank önünde kurdukları kürsüyü kullanarak kendilerini KESK kitlesinden ayırmaya gayret ettiler.

Alanda KESK Şubeler Platformu adına hazırlanan basın metni okundu ve müzik grupları sahne aldı.

için gerekli diğer dersleri öğrenemediklerinden bahsettiler. Düz lisede okuyan bir kooperatif ortağı ise üniversite sınavı öncesi eğitimdeki eşitsizliklere değinerek kolejlerle aynı sınava girmelerinin sorunlarına değindi. Kooperatif ortakları piknik alanında kooperatifin sloganlarını atarak 1 Mayıs provası yaptı. Oyunlar, bol sohbet ve yemek dışında piknik gerçek anlamda 1 Mayıs pikniği havasına büründü.

1 Mayıs Alanı: ‘YGS’de Sıfır Net / Fabrikada Asgari Ücret; Meslek Liseline Biçilen Bu Kader Mücadelemizle Değişecek’

1 Mayıs’tan bir gün önce kooperatif ortaklarıyla kooperatifte buluştuk. Telefon ve ziyaretlerle toplanma ve araç kalkış saatini tekrar duyurduk. Kooperatifte bir iş bölümü yaptık. Bir kısmımız dövizlerin çıtalarını çıktık, 1 Mayıs alanına götüreceğimiz malzemeleri hazırladık. Bir kısmımız sandviç hazırladık. Bir kısmımız ise kooperatif bildirilerini dağıtmak ve 1 Mayıs masraflarımıza katkı sağlaması için hazırladığımız kartları satmak için sokaklara çıktık.

Kooperatif ortaklarının katılımının sağlandığı tüm bu çalışmalarının sonucunda 1 Mayıs Mahallesi’nden 1 Mayıs’a gitmek için sabah kırk beş kişi kooperatifte buluştuk. ‘YGS’de Sıfır Net / Fabrikada Asgari Ücret; Meslek Liseline Biçilen Bu Kader Mücadelemizle Değişecek’ yazılı şube pankartını ve ‘Sağlıkta Dönüşüme Hayır / Herkes için Nitelikli Sağlık Hizmeti’ pankartını taşıyarak alandaki yerimizi aldık. Bu pankartlar arkasında meslek lisesi, düz lise öğrencileri ve ailelerinin, üniversite öğrencilerinin, öğrenim hakkı çoktan ellerinden alınmış işçilerin öğrenim hakkı ve sınıf dayanışması temelinde buluşmasını sağlamış olduk. Aramızda olmayan kooperatif ortakları da vardı, kendileri alanda olmasa da piknikte ve 1 Mayıs öncesinde yaptığımız çalışmalardaki emeklerinin sonucu alandaydı.

Şişli kolundaki uzun bekleme süresinde ve yürüyüşte 4+4+4 ve sağlıkta dönüşümle ilgili taleplerimizi haykırdık. Bulunduğumuz yürüyüş kolunda 4+4+4’le ilgili herhangi bir pankartın olmaması sözümüzü daha anlamlı kıldı.

Kısa sürede de olsa kooperatifin anlamına ve adına yaraşır bir 1 Mayıs çalışması yapmış ve sonuçlarını 1 Mayıs alanına yansıtmış olduk. Bu çalışmaları sürdürmek ve güçlendirmek için ise gelecek 1 Mayıs’ları beklemeyip yola devam edeceğiz.

1 Mayıs Mahallesi’nden Komünistler

Piknikte söyleşi kısmında söz alarak 1 Mayıs Mahallesi’nde yürüttüğümüz sağlık çalışmasını anlattık ve 1 Mayıs alanına sağlıkta dönüşüm yasasına karşı ‘Sağlıkta Dönüşüme Hayır / Herkese Nitelikli Sağlık Hizmeti’ pankartıyla katılacağımızı duyurduk.

1 Mayıs sabahı ise kooperatifte toplandık ve araçlarımıza binerek erkenden kitle örgütleriyle birlikte yürüyeceğimiz Şişli kolunda yerimizi aldık. Mayısta Yaşam 1 Mayıs Mahallesi Şubesi pankartı arkasında pankartımızı açtık. Sağlık pankartı arkasında 10 kişi ‘Sağlıkta Dönüşüm İstemiyoruz’ şiarı ile yürüdü. Birlikte yürüdüğümüz diğer kitle örgütlerinin taleplerinde de ortaklaştık.

1 Mayıs Mahallesi’nden Komünistler

o l a r a k hissettirdiği Tüm Bel-Sen grev hakkını kullanmasının önüne geçmeye çalışan AKP’ye sokakta bir cevap verilmesi anlamıyla önemliydi. Kürt illerinden Türkiye’deki metropollere kamu emekçilerinin greve yüksek katılım sağladığı gerçeğini ana akım burjuva medya dahi gizleyemedi. Ancak bu grev bu tür savunma eylemlerinin saldırıları püskürtmedeki rolünün kısıtlılığını da yine gözler önüne serdi. KESK’in başını çektiği bu grev hükümetin zam konusunda teklifini ciddi bir şekilde değiştirmesinden çok, Memur-Sen’in oynadığı lanetli rolün farklı kesimlerce farkedilmesi açısından bir bilinç yarattı ve KESK’in kendisini örgütlemesi açısından belli bir etki yarattı.

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek! İzmir’den Komünistler

Halkların Demokratik Kongresi 1. Genel Kurulu gerçekleşti

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) 1. Genel Kurulu 12- 13 Mayıs'ta Ankara'da toplandı. İki gün süren ve katılımın yüksek olduğu Genel Kurul tartışmalarında 7 aydır sürdürülen toplam faaliyetler değerlendirildi.

Toplantılarda HDK'nin bu süreci birçok eksikliklere ve sorunlara rağmen güçlenerek çıktığı vurgulandı. HDK'nin 8 Mart, Newroz ve 1 Mayıs'tan da güçlenerek çıktığı dile getirilen Genel Kurul'da; önümüzdeki yerel ve genel seçimlerle Cumhurbaşkanlığı seçimlerine HDK'nin parti olarak girmesi gerektiği vurgulandı. Oysa ilk kongrede böyle bir parti hedefinin olmadığı, meselenin bir kongre hareketi yaratmak olduğu söylenmekteydi.

Bu nedenle bu kongrede kurulacak partinin HDK'nin üzerinde olmayacağını altı çizildi. HDK'nin kurulacak partinin ve tüm bileşenlerin üzerinde bir 'Kongre hareketi' olarak varlığını sürdüreceği ifade edildi.

Hiçbir bileşenin bir diğeri üzerinde herhangi bir hiyerarşik imtiyaza sahip olmadığının vurgulandığı konuşmalarda, bileşenlerin kendi tüzel kişiliklerini koruyarak siyasal faaliyetlerini de sürdüreceği ifade edildi.

'Parti' kurulması konusu Genel Kurul'da delegeler arasında bir tartışma konusu yapılmadan önceden Merkez Yürütme Kurulu (MYK) tarafından mı alındı orası anlaşılmadı. Fakat bu karar, kimi delegeler tarafından erken bulundu. Kimi delegeler de hemen parti kurulmasını savundu.

Bu konunun yanı sıra, Genel Kurul 1. gün konuşmaları daha çok, AKP'nin Kürdistan'da sürdürdüğü askeri operasyonların yanı sıra, emekçilere dönük ekonomik, sosyal ve kültürel saldırılar çerçevesinde idi.

Bu çerçevede AKP'nin barış müzakerelerine hemen başlaması gerektiği vurgulandı. Kürtlerin demokratik haklarının tanınması ve savaşın durdurulması istendi.

Yeni yapılacak anayasada Kürtlerin ulusal demokratik temel haklarının güvence altına alınması, demokratik özerklik, anadilde eğitim, resmi yazışmalarda Kürtçenin kullanılması, seçim kanunu ve seçim barajı, özel yetkili mahkemelerin kaldırılması, terörle mücadele yasasının kaldırılmasının yanı sıra bir talepler zinciri sıralandı.

BDP'nin anayasa komisyonunda yer aldığından da hatırlatıldığı konuşmalarda; 'AKP'nin bizim taleplerimizi göz ardı ederek kendi bildiği gibi bir anayasa yapacağı kanısındayız' denildi.

AKP'nin 12 Eylül faşist karanlık dönemini aratmayan saldırı ve uygulamalarına karşı, mücadelenin güçlenerek büyütülmesi gerektiği üzerinde de duruldu. AKP'nin gerçek yüzünün teşhir edilmesi ve HDK'nin bir çekim merkezi olması gerektiği vurgulandı.

Kimi konuşmacılar Uludere Katliamı'nda AKP'nin sıkıştığını ve bu katliamın hesabını vermekten kaçındığını da dile getirdi.

Son zamanlarda giderek artan başta kadın cinayetleri ve iş cinayetleri olmak üzere, işçi sınıfına sönük ekonomik, sosyal saldırılar; demokrasi ve özgürlük alanlarındaki faşizan uygulamalar; kentsel dönüşüm adı altında yıkım saldırıları; HES saldırıları vb. tüm saldırılardan AKP'nin sorumlu tutulması gerektiği vurgulandı.

Halkın yüz binlerle oyu ile seçilmiş milletvekillerin birer rehine olarak tutulduğunu söyleyen konuşmacılar, AKP'nin darbe koşullarını aratmadığı söylendi.

KCK adı altında BDP'ye yönelik saldırıların hız kesemediğini belirten konuşmacılar, 8 bine yakın, içlerinde seçilmiş belediye başkanları, meclis üyelerinin bulunduğu binlerce BDP üyesinin ve çalışanın cezaevlerinde tutulduğu hatırlattı.

Kıbrıs'tan genel kurula davetli Kıbrıs sol partilerden bir konuşmacı ise "Biz Türkiye'nin Kıbrıs'ı işgal etmesinden önce özgürdük, şimdi özgür değiliz! Çünkü özgürlüğümüz elimizden alındı" diye belirtti.

Yaşanan savaşta ölen bir asker yakını ise "Kendi cenazelerimizi özgürce kendi bildiğimiz gibi gömmedik. MHP bunu istismar ediyor, HDK ölen askerlerin aileleri ile ilişki kurmalıdır" dedi.

Kongrede başta İbrahim Kaypakkaya olmak üzere; tüm Mayıs Şehitleri de anıldı.

TKP (SİP) eski Genel Başkanı Aydemir Güler ise; Kürtlerin demokratik haklarının ve mücadelelerinin yanında olduklarını ve HDK Genel Kurulu'nu izlemeye geldiklerini söyledi.

Daha sonra, AKP'nin efendilerinin emriyle Suriye üzerinde baskıları artırarak ve tehditler savurarak

bölgede güç gösterisi yaparak, kendi varlığını korumaya çalıştığı şeklinde konuşmalar da gerçekleşti.

İkinci günde ise daha çok tüm yerelerde HDK çalışmalarını yürüten bölgeler, iller ve ilçelerin çeşitli komisyonları ve delegelerin kendi faaliyetlerinin yanı sıra olumlu-olumsuz deneyimlerini aktardılar.

Biz Deri Tekstil ve Kundura işçileri olarak bulunduğumuz bölgede yürüttüğümüz faaliyetlerimizi, deneyimlerimizi, genel ve somut sorunlarımız ile taleplerimizi HDK'nin ilk kuruluş kongresinde dile getirme fırsatı bulamamıştık. Delege arkadaşımız Afrika kökenli olması neden ile etnik kökeni itibari ile ilgi görmüştü. Arkadaşımız sorunlarımızı ve taleplerimizi söz konusu toplantıda milletvekillerine şifâhen aktarmış idi.

Son Genel Kurul toplantısının ikinci gününde biz de kurum adına söz alarak kendi sorunlarımızı aktarma fırsatı bulduk. Geçen sayıda KÖZ'de yayınlandığı gibi, sektörümüzdeki ağır çalışma koşulları, parça başı esnek üretim, sigortasız ve güvencesiz kötü çalışma koşulları, işçi sağlığı ve iş güvenliği, işsizlik, kadın işçilere dönük baskı şiddet ve taciz, cinsiyet ayrımcılığı, düşük ücretler

ve ücretlerin zamanında ödenmemesi çerçevesinde onlarca sorunlarımızı çok kısa bir sürede de olsa, kürsüden aktarma fırsatı bulduk.

Özellikle Kürdistan'dan savaş ve ekonomik nedenlerle çalışmak için gelen tarım işçilerinin yaşadığı ağır şartlar, iş koşulları, iş kazaları, sosyal yaşam koşulları ve bu işçi kardeşlerimizin de sorunlarının HDK'nin sahip çıkarak milletvekillerinin mecliste gündeme getirmesini talep ettik. Böylece çözüm yönünde mücadele edilmesi gerektiğini söyledik.

Bu konuşma üzerine bazı vekiller delege arkadaşımızı yanlarına çağırarak "Aktardığınız sorunlar ve bu mücadele deneyimleri bizim açımızdan çok önemli, biz bu sorunları gündeme getiriyoruz ve getirmeye devam edeceğiz" dediler. "Sizlerle bağlantı ve irtibatımızı koparmayalım" diye de eklediler. Ve anayasa tartışmaları için bu taleplerimizi formüle etmemizi istediler.

İkinci günün sonunda daha çok tüzük maddelerinin değişikliği hakkında konuşmalar ve tartışmalar yaşandı. Tüzük değişiklikleri kabul edilerek, HDK 1. Genel Kurul toplantısı sona erdi.

İzmir'den Deri Tekstil ve Kundura İşçileri

Halk toplantısı rekabete kurban gitti

Gülsuyu-Gülensu mahalleleri geçmişte devrimcilerin etkisi ve bu mahallelerde yaşayan emekçilerin dayanışması ile kurulmuş; Gülsuyu mahallesinin büyümesinin etkisiyle iki ayrı mahalleye dönüşmüş ortak geçmişin izini taşıyan yaşam alanları. 1980 yenilgisinin acısını en çok yaşayan ve bedelini içinden çıkardığı devrimci-emekçilerden kopuk, en azından yeni kuşak anlamında o dönemin deneyimlerinden yoksun olmakla ödeyen mahallede geçen yıllar bireyleşme, yalnızlaşma, ortak sorunlara ilgisizliklerin artmasını beraberinde getirmiş.

Mahalle emekçilerinin altından kalkamadığı sorunların çözümüne yardımcı olması gereken siyasi çevrelerin birbirleriyle girdikleri rekabet ve kendilerinin reklamını öne alan siyaset anlayışı ise bu durumun aşılmasında etken ve güven sorunlarının daha da büyümesine ise vesile olmuş.

Gülsuyu Mahallesi'nde elbette devrimci refleksler ve sol unsurlar tüm saldırılara karşı var olmasına rağmen birliktelik ve dayanışmayı sağlamaktan henüz uzaklar. Yılların yarattığı güvensizlikler bir anda aşılamayacağı gibi yılların siyasi hareketleri de olumsuz reflekslerden bir anda kurtulamadığından birbirlerine karşı rekabetçi; kitlelere karşı ultiatomcu, kitlelerin adına karar verip emekçileri nesne yerine koyan tutumlar da devam ediyor.

Birkaç siyaset veya kurum dışında herkes birliktelikten yana ama kendi örgüt ve kurumlarının reklamını yapma kaygısı ortak iş yapma ve gerçekleştiren pratik tutumu genelleştirerek emekçi halka mal etme tutumunun önüne geçiyor. Bu sebeple birliktelik görüntüsü yerine; ortak çabalar bile kısmi çıkarlara feda edilerek ayrılık ve ayrıklık görüntüsü tercih ediliyor. Bu tutumun ayırdına varan, bu tutumu gözleyebilen mahalleli 'bu solculardan iş çıkmaz' kanaatinin doğru olduğuna inanıyor. Oysa yaşamını içinde çalışma yürüttüğü emekçilerin dayanışması ve birlikteliğine adadıklarını söyleyenlerin inandıkları davaya sadakatının ve verdikleri emeğe saygılarının ölçüsü

her daim buna uygun bir pratik tutumu gerektirir.

Gülsuyu-Gülensu mahallesinde HDK bileşenleri mahalle meclislerinin oluşturulması ve HDK'nin tanıtımı amaçla bir halk toplantısı düzenledi. İçinde çalışma yürüttüğümüz kitle örgütü adına çalışmaları yürütülen ön toplantılar esnasında EMEP'ten arkadaşlar SGSS'ye dönük bir konuşmacı getireceklerini belirtirken ESP'den arkadaşlar da bu tutuma tepki gösterirken kendilerinin de TMY'ye dönük kampanyalarının olduğunu belirttiler.

Yapılan çağrı ve toplantı propagandaları da doğal olarak bizlerin mahalle sorunları ve mahalle meclislerini öne çıkardığımız; kimi arkadaşların SGSS'yi kimilerinin ise TMY'yi öne çıkardığı çalışmalar oldu. Toplantı hazırlıkları esnasında süregelen ikircimli tutum sonrasına da yansdı elbette.

Halk toplantısına umulan ilgi olmadığı gibi belli siyasi çevrelerin kitle ilişkileri dışında gelen az sayıda kişi de toplantının seyrini görünce umduğunu bulamadı; yıkım vb. yıkıcı sorunlarına cevap yerine kürsüde iki ayrı konunun aynı toplantıda panelini gerçekleştirirken arada HDK'den ziyade laf arasında kendi siyasi tanıtımını yapan panelistler söz konusuydu.

Bu tutumu yanlış bulduğumuzu yüzlerine karşı belirttiğimizde kendi bildiklerini okuyan arkadaşlar kendileri için TMY kampanyasının önemini tekrarlayarak yapılan işten çıkarttıkları dersi özetlemiş oldular. Bizlere de ne yapmayacağımız konusunda; hangi siyasi anlayışlardan kopmakla ne kadar doğru bir tutum aldığımızı bir kere daha kanıtladılar.

İşçi sınıfının yerel, ulusal veya kısmi çıkarlarını bütünün önüne çıkaran anlayışlardan kurtulması yönünde mücadeleleri devam ettirebildiğimiz ölçüde emekçi semtleri yeniden dayanışma ve mücadele alanlarına dönüşecek.

Gülsuyu'ndan Komünistler

Roboskî'de 'Vur' emrini kim verdi?

28 Aralık 2011 tarihinde Roboski-Uludere'de 34 Kürt köylüsünün F-16'lardan atılan bombalarla katledilmesinin üzerinden 150 gün geçmesine rağmen vur emrinin kimin tarafından verildiğinin dahi açıklanamaması Halkların Demokratik Kongresi tarafından 26 Mayıs Cumartesi günü gerçekleştirilen bir yürüyüş ve açıklama ile İzmir'de protesto edildi.

Konak YKM önünden başlayan yürüyüşte insan zinciri oluşturularak tek sıra halinde yüründü. Yürüyüş boyunca 'Katil Devlet Hesap Verecek', 'Roboskî'nin Hesabı Sorulacak' sloganları atıldı. Konak Eski Sümerbank önünde gerçekleştirilen

açıklamada 'Açıklayın: Roboskî'de 'vur' emrini kim verdi?' sorusu sorularak, şunlar vurgulandı:

"Geçen her gün AKP Hükümeti'nin sorumluluğunu arttıyor. Türkiye halkları, Roboskî katliamının faili meçhuller arasına kaydedilmesine izin vermeyecek! İsimlerini henüz bilmesek de, bizler 'vur' emrini verenleri ve bunu gerçekleştirenleri unutmayacağız, onları her fırsatta lanetleyeceğiz. Bu işin peşini bırakmayacağız."

Ordu Polis Tekeller İşte Katiller

İzmir'den Komünistler

Söz ve Eylem ile komünistlerin birliği üzerine söyleşi

Pusulasını Şaşırmayan Komünistler olarak, Nisan ayında Söz ve Eylem dergisi ile KÖZ'ü buluşturan bir söyleşi düzenledik. Söyleşiye komünistlerin birliğini hedefleyen pek çok kesim olmasına rağmen komünistlerin birliğinin hangi amaç ve ilkeler üzerinden şekilleneceğine dair bir kafa karışıklığının olduğunu belirterek başladık. Etkinlikteki konuşmamızda ise partileşme stratejimizi, komünistlerin hangi amaç ve ilkelerde bulunması gerektiğini anlattık.

Nisan ayı içerisinde Söz ve Eylem dergisi ile KÖZ'ün katıldığı bir söyleşi düzenledik.

Etkinlik devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Açılış konuşmasında bugün komünistlerin birliğini hedefleyen pek çok kesim olmasına rağmen bu birliğin hangi amaç ve ilkeler üzerinden şekilleneceğine dair bir kafa karışıklığının olduğu; bu söyleşinin de komünistlerin birliği ihtiyacını daha da görünürl kılması gerektiği ve komünistlerin birliğini sağlamaya hizmet etmesi gerektiği vurgulandı.

Birinci Tur Konuşmalar

İlk sözü alan, Söz ve Eylem dergisinden bir arkadaş şunları söyledi:

"Dünyamız bugün yeni bir krizin eşiğindedir. Güç dengeleri değişmiştir. Henüz genelleşmemiş olsa da dünyamız bir halk savaşının eşiğindedir. Yönetenler artık eskisi gibi yönetemiyor, yönetilenler eskisi gibi yönetilmek istemiyor. Bunalım ve devrim üst üste binmiş durumda. İşçi sınıfının bugüne kadar üzerinde olan atalet kırılmaya başlamıştır. Türkiye'ye geldiğimizde 12 Eylül'den bu yana süren bir iç savaş vardır ve bölgede emperyalist bir müdahaleyle Türkiye kendini yeniden yapılandırmaktadır. İşçi sınıfı henüz bir güç olamamış olsa da üzerinde büyük bir baskı vardır. 1900'lerin başında da işçi hareketi devrime hazırlıksız yakalanmıştı. Bugün de öyledir. İşçi sınıfı her yenilgiden ideolojik bir üstünlükle çıkmıştır. Oysa Sovyetlerin dağılmasıyla ideolojik olarak da bir yenilgi yaşamıştır.

Bize Marksizmin yenilgisinden bahsediyorlar. Ben buna inanmıyorum ama Marksist hareketin ciddi bir kriz yaşadığına inanıyorum. Dikkat ederseniz Marksizm kavramları yerine burjuva kavramlarla tartışmaya başladık. Bu çözülmediği sürece Komünistlerin Birliği konusunda bir adım dahi atamayacağımızı düşünüyorum. Marksizme bulaşmış bu ayırık otları temizlenmeden yeni bir ideolojik hat oluşturamayız.

Hiçbir ideolojik birlik kendi başına bir anlam ifade etmez. Ancak siyasal ve örgütsel tarza büründüğü ölçüde anlamılır. Geçmişteki bütün silahlarımızın neredeyse hepsi eleştiri konusu haline getirildi. Lenin'in örgütlenme tarzı en fazla karşı çıkılan ve eleştirilen konulardan birisi. Devrimci bir parti teorisi oluşturmadan komünistlerin birliği konusunda adım atılacağını düşünmüyorum. Siyasal birlik ise; sürekli olarak kendini yenilemekle oluşur. Hep ilkeler üzerinden birlikten söz ederiz. Bunun yeterli olduğunu düşünmüyorum. İlkeler gerekli ve zorunludur ama yeterli değildir. İlkeler sizin siyasetinizle bir içerik kazanır. İlkeler bir plana ve programa dönüşmüyorsa o program karşınıza bir plan olarak çıkmıyorsa, ilkeler üzerinden varılan bir birlik doğru bir hatta yürüyemez. Bugüne kadar iki tür birlik süreci yaşandı. Birincisi biliyorsunuz, TBKP'nin, TİP'in, TSİP'in bir araya gelmesiyle ÖDP'nin birleşmesiydi. Bunlar ciddi deneyimlerdir. Aynı zamanda bunlar güçsüzlük temelinde yapılan birliklerdir. Buralarda da ilkelere anlaşılmıştı oysa. Esas olanın ilkeler olmakla beraber o ilkelere can verecek bir pratik programın ortaya konması gerekiyor. Biz 70'lerde sahip olduğumuz inanca, özveriye bugün sahip değiliz. O dönemde olduğu gibi bugün kitlelerle iç içe yaşamıyoruz. Bize bazı alanlar verilmiş, oralarda yaşayıp gidiyoruz. O yüzden teorik programdan çok pratik programın önümüze konması gerekiyor. Yüzyılın başında da aynı sorun vardı komünistlerin karşısında. Komünistlerin birliğinin bir plana bağlanması gerektiğini düşünüyorum."

KÖZ adına konuşmacı ise şunları söyledi:

"Komünistlerin birliği sorunu ve yükselen toplumsal hareketlerin ne anlama geldiği üzerinde duruldu. Bu konularda bazı şeyler söyleyeceğim. İlk olarak genel bir birlik anlayışını bir kenara koymak gerekir. Öteden beri 'bütün ülkelerin işçileri birleş'n diye başlanz söze ve bunun olmamasından şikayet edilir. İlk kez Manifesto'da dile getirilen bu sözler oldukça hazin ve de trajiktir. Dolayısıyla bir dilek olarak bütün ülkelerin işçilerinin birleşmesi ve kapitalizme karşı harekete geçmesi oldum olası söylenir durur ama bunun nasıl olacağına sıra geldiğinde işçi sınıfının sosyolojik yapısı, burjuva toplumun niteliği gibi nesnel olgulardan söz edilir.

Asıl sorun bu nesnel temellere rağmen bunun olmamasıdır. Kaldı ki işçilerin zaman zaman bazı somut talepleri için bir araya geldikleri örgütlenmeler yarattıkları da bir vakiadır. Sorun bu değildir. Sorun işçileri burjuvazinin karşısına bir sınıf olarak ve sınıf mücadelesi için bir araya getirmektir. İşçiler hiçbir zaman hiçbir yerde kendiliklerinden böyle bir birliğe kavuşmamışlardır, kavuşamayacaklardır. Bunun için ayrı bir müdahaleye gerek vardır ve ve çoktan beridir böyle bir ihtiyaç yakıcılığını korumaktadır. Bu itibarla genel olarak ne işçilerin birliğinden ne de sosyal bir birlik arzusundan bahsetmek yerine bu somut birlik ihtiyacını tarif etmek gerekir. Bugün işçilerin bir sınıf olarak burjuvazinin karşısına bir kuvvet olarak dikilmesi için lazım olan olmazsa olmaz koşulun gerçekleşmesi lazımdır. .Bunu biz 'komünistlerin birliği' olarak tarif ediyoruz. İşçilerin birliğinden önce işçileri birleştirmesi gereken bir kuvvet haline gelmesi gereken siyasal bir kuvvet için bir önkoşul olan komünistlerin birliğinden bahsediyoruz. Yani komünistlerin birleşmesi derken bir araya gelip birlikte iş yapmasından bahsetmiyoruz. Çok net ve somut bir hedef için komünistlerin birliği fikrinin altını çizmek gerekiyor. Öncü kuvvetin yaratılmasını hedefleyen, amaç ve ilkelerde olduğu kadar örgütsel sorunların kavranışında ve önceliklerin sıralanmasında anlaşılmış komünistlerin birleşmesinden bahsediyoruz. Böyle olunca kendisine komünist diyen herkes bunun içine girmez. Hatta sadece aynı referanslara, aynı amaç ve ilkelere sahip komünistlerin bir araya gelmesi de bunu ifade etmez. Bugünün en acil sorununu ortak ifade eden ve bu sorunu çözmek için anlaşılmış olan komünistlerin birliği bugünün öncelikli ve acil sorunudur.

Bununla birlikte bunları sıraladığımız zaman aynı amaç ve ilkelere sahip komünistlerin birliği ile Komünist Enternasyonal hakkında değişik değerlendirmeler yapanlar var. Biz birlik çerçevesinin ideolojik sınırını buralardan çiziyoruz. Bundan daha geniş bir birlik anlayışını ben bilmiyorum. Farklı yerlerden farklı zamanlarda, farklı tempolarda gelen komünistlerin bir takım görüş ayrılıkları olması elzemdir. Bu çerçevenin çizilmesi bunun için önemlidir.

Diyoruz ki tartışmalarımızı bu referanslar üzerinden yapalım. İşçilerin birliğinden önce komünistlerin birliğini sağlamak gerektiği konusunda bir fikir birliğine ihtiyaç vardır. Yani aynı amaç ve ilkelere inanan, aynı referanslara sahip komünistler birleşmesini kastediyoruz - işçi sınıfının kendi kendine bir araya gelmesini değil.

Yani, bu Leninizm'i kabul etme iddiasının somutlanmasıdır. Bunu kabul eden komünistlerle kendimizi sınırlarız. Bu birliğin çerçevesini ve muhataplarını tarif ve tasvir etmek önemlidir ve kendi başına ayıredici bir unsurdur. Bahis konusu olan somut olarak bir parti inşası olduğu zaman bunu söylemek yetmez. Bunun yolunu da göstermek gerekir ve biz burada örgütlerarası bir birlikten bahsetmiyoruz. Pazarlık ve müzakerelerden birlik çıkmaz. Birlik projesinin muhatabı olacak örgütlü komünistlerin parti için bir araya gelerek anlaşmalar yaparak, tartışmalar ve müzakereler yapması değil mesele. Seçilmiş delegelerin oluşturacağı kuruluş kongresinde sağlanması gereken bir birliktir, bu. Sonuç olarak bizim için birlik, parti kuruluş kongresidir. Örgütlü komünistler taviz vermeden kongre kapısına kadar örgütlülüklerini dağıtmamakla yükümlüdürler. Bunun dışında kalan her şey teferruattır. Önemlidir ama esasa dair değildir .Bunlar bir partinin siyasi faailiyeti ile çözülebilecek konulardır. Komünistlerin birliğini hedefleyenler açısından stratejik sorun kendisini işçi sınıfı yerine koyup siyaset yapmak değildir. Komünistlerin birliğini sağlayacak kongreyi toplamaktır.

Partinin kuruluş kongresi tesis edilene kadar temel kılavuz budur. Bizi bu hedefe yaklaştıracak bütün taktikler doğrudur. Aksi taktirde dünyada meydana gelen olaylar teferruat kabul edilmelidir. O nedenle KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin sunduğu birlik projesi diğer bütün birlik anlayışlarından farklıdır."

İkinci Tur Konuşmalar

KÖZ'ün ardından Söz ve Eylem dergisinden başka bir arkadaş söz aldı:

"1900'ler devrim yüzyılıydı. Umut yüzyılıydı. 1980'ler umutsuzluk yüzyılı, devrimci iddialarını yitirme yüzyılı. Siyasi gericilik dönemlerinde devrimciliğin hiçbir getirisinin olamamasına rağmen insanlar Marksist oluyorlar. Sınıfımız perişan. Burjuvaziye muazzam bir kriz içinde. Böyle bir durumda dünya devrimini zafere ulaştıracak, sınıfın bütün öfkesini bir yerde toplayacak devrimci bir özneye ihtiyaç var. Komünistlerin birliği açısından sınıfın devrimci partisini yaratma noktasında artılarımız ve eksilerimiz var. Artılarımız var bir parti ihtiyacını iliklerine kadar hissetmiş kadrolar var. Nasyonalizme, liberalizme savrulmaması devrimci kopuşu sağlamış kadrolar var. Komünistlerin birliği sağlandığında akın edecek çok insan var. Bu Türkiye kamuoyunda çok sıcak bakılan bir gelişme. Eksiklerimize gelince devrimci kadroların sayısı sınırlı ve parçalı. Birleşik katkıyla oluşmuş devrimci programdan ve planadan yoksunuz. Sınıf yatağından kopukluk önemli bir sorun. Dağınıklık kaynak ısrafına yol açıyor. 'Bir küçük burjuvanın devrimci olmasını engelleyen bin bir tane neden olduğu gibi bir proleterin devrimci olmasını kolaylaştıran bin bir tane neden vardır' diyor Althusser. Sınıf yatatğından 80'lerde koptuk. Şu andaki kadrolar genellikle küçük burjuva kökenli. Ancak komünist ilişkiler ağı içinde bu kadrolar kendini yenileyebilir. Lenin diyor ki 'anlaşabilmemiz için önce farklılıkları ortaya koyabilmeliyiz.' Farklılıklarımız ve ortak noktalar nelerdir?"

Yine Söz ve Eylem dergisinden başka bir arkadaş ise şunları söyledi:

"Ashında birlik diye tarif edilen zayıfların birliği olmuştur bugüne kadar. 80'lerde ve sonrasında yenilginin asıl nedeni iktidarsızlıktı. Ekim Devrimi'nin sonuçlarıyla birlikte Sovyetlerin de yıkılması ciddi bir inançsızlığı da beraberinde getirdi. Biz kadrolar sosyalizme inanıyorduk; olabileceğine inanmıyorduk. Bu dönüşümü kadrolarda yaratamadığımız sürece ülkemizde ya da dünyada yaratacağımız birlik tarifine yapacakları katkının sınırlı olacağını düşünüyorum. Türkiye sol hareketindeki kadrolar kendi inanç sistematiğini geliştiremedi. Devrimci öz diye tarif ettiğimiz devrimci inanç ve örgütlenmeyi kendi kadrolarında geliştiremeyince 'kendi zayıflığımızı başkalarıyla birleşerek güç haline gelebiliriz' diye düşünmeye başladık. Birlik liberalerler içinde gelişmeye başladı. Bunları bir araya getiren sosyalizmden kopuştu.

Önümüze pratik bir süreç koymalıyız.Toplumsal bağ dediğimiz şey de budur.Parti dediğimiz şey bizi sınıfla buluşturabilmelidir."

KÖZ adına konuşan arkadaş ise ikinci konuşmasında şunları ifade etti:

"Sınıf yatağından akmaktan çok bahsedildi. 'Birleşebilmek için farklılıkların ortaya konması gerekir' dendi. 'Devrimci parti için devrimci bir plan gerekir' dendi. Biz de böyle bir plan öneriyoruz zaten. Komünistlerin Birliği Platformu tam da bunun için kurulmuştur.

Kenan Evren'in karıştırırtırından doğdu liberalizm. Biz hiçbir grubu, çevreyi dağıtmıyoruz. Mustafa Suphi TKP'sinin kongresinde de gruplar vardı. Bunlar bir kongrede bir araya gelmediler mi? Herkes kendi grubunu birarada tutmalıdır ki bizi bir arada tutacak bir pratiğe muhtaç olalım. Ona can havliyle sarılalım. 'Bir merkez komitesi kurmadan, bir parti teşkilatı kurmadan RSDİP'in ikinci kongresini örgütleyeceğiz, yukardan aşağı parti teşkilatını yeniden kuracağız' dediler. Bizim esin kaynağımız budur. Peki bu örneği bugüne nasıl getirebiliriz?

Birlikte çalışmaya alışmış, birbirine güvenen örgütleri dağıtmayın ama bu örgütler aynı amaç ve ilkelerde anlaşıyorsa; önceliklerini birlikte saptamışlarsa ademi merkezizyetçi bir tarzda ortak bir tutkalla birarada yürümesini sağlayayın.

Yıllar süren ademi merkezizyetçi bir faaliyetin sonucunda yerel örgütlerin aynı siyasal yayın organı, aynı kimlikle Rus sosyal demokratları olarak yürüttükleri faaalietin sonucunda bu kongre toplanmıştır ve o kongrede ilk kez demokratik merkezizyetçi bir parti ortaya konmuştur. Iskra'nın hedefi d kongreyi örgütlemektir. O kongreden ne çıkacağı ise delegelerin bileceği iş.

Sınıf yatağından çok bahsedildi. TKP kurulduğunda sınıf profili neydi? 70'lerde neydi? Şimdi ne?

Kapitalizm ihtiyacına göre bir araya getiriyor işçi sınıfını. 20 sene önce Fransa'da Paris'in göbeğinde bir fabrikada 30 bin işçi çalışıyordu. Şimdi onlar dağıtılmış küçük küçük işletmelere. Eski adetlerle onlara ulaşamazsınız. 'Tunus'ta emekçiler ayaklandı Bin Ali'yi devirdi' diye yazarlar İstanbul'da Newroz'da bir araya gelen, çatışan kitleye Kürt diyor. Onu Kürt hareketi diye tanımlayarak dışlıyor.

Siyasal iktidarı hedeflememiz için partiyi kurmamız gerekiyor. Bizim bütün taktiklerimiz stratejiye tabidir. Biz bir greve dahi komünistlerin birliğini geliştirebilmek için gireriz. Bütün taktiklerimiz, planlarımız buna göredir."

Söz ve Eylem dergisi adına konuşan arkadaşın ikinci konuşması ise şöyle oldu:

"Şimdiye kadar pek çok girişim oldu. Ne yapılmaması gerektiğini açığa çıkarırsak daha iyi olur diye düşünüyorum. TKP ve Komintern'den bahsedildi. Biz bugün somut bir birlikten söz etmeliyiz. Proletarya diktatörlüğünden ne anlıyoruz mesela. Enternasyonal bizim için sadece örgütlenme modeli değil, düşünce biçimidir de aynı zamanda. Gruplar üzerinden birlik anlayışları olumsuzlukla sonuçlandı. Kongrede birleşmekten bahsedildi. O kongrede bizi biraraya getirecek olan nedir? Iskra bir plandır, örgüttür, bir ideolojik hattır. Bizim plandan anladığımız budur. İlkeler üzerinden birlik soyuttur. Somut bir plan ortaya koymamız gerekir.

İdeolojisiyle, dağıtım ağıyla Iskra'dan bir ayaklanma organı yaratmıştır Lenin. Bizim iki tane sorunumuz var. Sosyalistlere işçi sınıfının güven sorunu ve sınıfla buluşma sorunu. Bugün sınıfı örgütlemek için başka araçlara ihtiyacımız var. Sosyalistler bir araya gelmiş, Güvencesizler Hareketi'ni oluşturmuş. İçinde bir tane bile güvencesiz yok.

Bize bir eylem planı lazım bize. Burada anlaşamazsak bir adım atamayız."

Söz alan bir arkadaşımız ise şunları ifade etti:

"Kuruçesme toplantılarında örgütsel yapıları sulandırarak birlik yapanlar liberal bir zemine kaydı. Bizim bulunduğumuz gelenek geçmişte örgütlü yapıları sulandırmadan bir birlik sağladı. Ancak bu da tutmadı. 'Partimiz' tasfiyeci bir yola girince biz de yollarımızı ayırdık. Komünist Enternasyonal'in ilk 4 kongresi konusunda, yani amaç ve ilkeler konusunda eksiklerimiz vardı. Ortaklaşma sağlayamamıştık. O çok eleştirdiğimiz TDKP'nin başına gelenlerin bizim başımıza da geleceğini göremedik. TDKP'den ayrılanlar küçük de olsa örgütlerini korumak yerine TDKP'yi tekrar diriltmeye giriştiler. Sonuçta onların önemli bir bölümü düzene karıştı.

Komünistlerin Birliği Platformu ise bize çok önemli bir perspektif sunuyor. Komünistler nerede birleşecek, hangi yolda hangi amaç ve ilkelerin arkasında duracak? Biz ne yaparsak yapalım Komünistlerin Birliği için yapmıyorsak eksik yaparız. Stratejimiz Komünistlerin Birliği'ni hedeflemiyorsa eksik kalır. Sadece bizde değil, tüm dünyadaki komünistlerde iktidar ruhu yok oldu. Bu zaten 5. kongrede başlıyordu.

Tasfiyeciliğin birinci ayağı neydi? Kadrolardaki iktidar ruhunu yok etmekti. Bizde de öyle olmadı mı? Bütün tasfiyeciler önce kendi kadrolarındaki iktidar perspektifini yok ettiler. İşte Komünistlerin Birliği Platformu reformcu, hatta tasfiyeci bir yola girse biz neyle hesap sorarız? Arkasında durduğumuz referanslarla hesap sorarız.

Biz geçmişte şimdi arkadaşların dediği gibi 'proletarya diktatörlüğünü savunanları komünist görürürüza' dedik. Ama sonuç ortada. Şunu çok net söyleyebilirim ki Komünistlerin Birliği Platformu olmasaydı biz de belki diğer arkadaşlar gibi başka yerlere savrulabilirdik. O yüzden de bu topraklarda en net olan birlik projesini ortaya koyan bu platformdur. Ancak birbirimizi tanımanın yolu da birlikte ortak faaliyet örgütlemekten geçer. Son olarak önümüzde 1 Mayıs var. Yan yana yürüyerek 'Yaşasın Komünistlerin Birliği' sloganını birlikte haykıralım diyorum."

Ortak iş yapma çağrısıyla, olumlu bir havada biten etkinliğe yaklaşık 60 kişi katıldı. Etkinlik, 3 saat sürdü.

Devrim için Devrimci Parti,

Parti için Komünistlerin Birliği!

Pusulasını Şaşırmayan Komünistler

Mayıs’ın kızıl gülleri öldükleriyle kalmadı, kalmayacak

30 Mayıs akşamı, Mayıs ayında yitirdiğimiz devrimcileri anmak ve onların pratiğini öğrenebilmek adına bir etkinlik gerçekleştirdik. Saygı duruşuyla başladığımız söyleşi, hazırladığımız sunum yazısının okunmasıyla devam etti. Sunum yazısında kısaca şunlar ifade edildi:

"Burjuvazinin onlarla kavgası, insanlığın geleceğini temsil etmelerinden ve bunun toplum tarafından değer görmesindendir. Burjuvazi geleceksiz olduğu için geleceği güvenceleyen Mayıs'ın Kızıl Gülleri'ne amansız bir savaş ilan etti. Çünkü bu gelecek; kendi sömürü düzeninin, tarihin çöp tenekesine atılması üzerine inşa edilecekti. Mayıs'ın Kızıl Gülleri işte bu geleceği temsil ettikleri için katledildiler. 6 Mayıs'ta Hüseyin, Yusuf, Deniz idam edildiler. 18 Mayıs'ta İbrahim Kaypakkaya Diyarbakır zindanlarında işkenceyle katledildi. 31 Mayıs'ta Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özüdoğan Nurhak'ta katledildiler. Ve 1 Mayıs şehitleri... Parsons, Fisher, Spies... Haymarket Anıtı'nda kazanmış şu sözler bugün içinde geçerliliğini korumaktadır:

'Sessizliğimizin, bugün boğduğunuz seslerden daha güçlü olacağı bir zaman gelecek.'

Sesten yalıtılmış beyaz bir hücreye konulan RAF gerillası Ulrike Meinhof öldürülmeden hemen önce cellatların yüzüne çarpan şu sözleri söylemişti:

'Çok güvenli görünüyorsunuz! Fakat sanmayın ki bu böylece devam edecek. Öfke ve nefret büyük geminizin makine dairesinde terden geberenlerle birleşecek. Biliyorum; İspanyol, Türk, Kürt, Yunan, Arap, İtalyan göçmenler ve Avrupalının tüm ezilenleri... Ve tüm kadınlar, ezildiğinin, aşağılandığının, sömürüldüğünün farkında olan tüm kadınlar beni neden öldürmek istediğinizi anlayacaklar... Asla beni delirtemeyeceksiniz! Beni sağlam öldüreceksiniz. Mükemmel bir ruh ve mükemmel bir beyinle. Böylece herkes katillerin devleti ve hükümeti olduğunuzu anlayacak! Herkes sosyal demokrasinin neye benzediğini anlayacak!'

Elbette RAF ve onun gibi örgütler proleter devrimci örgütler değildi. Ancak unutmamak gerekir ki; o gündün beri kırılmayan oportünizmin kısır döngüsünü kırmak için de şüphesiz onlarınki gibi cüretkar bir başkaldırıya ihtiyaç var. O başkaldırının bugün pasifist eylemlere karışan, sözüm ona takipçileri tarafından değil; bu cesareti ve direngenliği devralarak yeni bir Komünist Enternasyonal'i mayalayacak proleter devrimciler tarafından sürdürüleceğinden kuşku duyulmamalı.

Devrim için düşenler Kavgamızda yaşıyor

Diyarbakır zindanlarında aylarca ağır işkenceye boyun eğmeyerek ser verip sır vermeyen Türkiye devrimci hareketinin dosta ve düşmana nasıl bir devrimci irade ve tutum göstermesi gerektiğini göstererek; tüm devrimci hareketlerin büyük bir saygıyla kendilerine örnek aldıkları İbrahim Kaypakkaya, katledilişinin 39 yılında İzmir'de anıldı.

Partizan, Alınteri, Kaldıraç, MBP, HDK, EÖC, BDP, KöZ ve birçok siyasi kurumun da bayrak ve flamlalarıyla katıldığı anma yürüyüşü; Basmane Fuar Kapısı önünden yaklaşık 300 kişilik bir kitle ile Konak Meydanı'na doğru yürüyüş ile başladı. Yürüyüş boyunca 'İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür', 'Katil devlet hesap verecek', 'Mayıs şehitleri ölümsüzdür', 'Kahrolsun MİT, CIA, Kontrgerilla', 'İşte polis işte katiller', 'Katliamların hesabını soracağız', 'Bedel ödedik bedel ödeteceğiz' sloganları atıldı. Mayıs ayında düşen tüm devrimcilerin tek tek isimleri okunarak 'yaşıyor' sloganları atıldı.

Konak Meydanı'nda yine sloganlarla birlikte İbrahim Kaypakkaya'nın devrime olan inancı ve bu inancın Kaypakkaya özelinde yaratmış olduğu devrimci kişiliğinden bahsedildi.

Okunan basın açıklamasında; "Katledilişinin üzerinden 39 yıl

Mayıs ayında yitirdiğimiz ve çoğunlukla da unutulmuş bir devrimci de Leyla Qasım'dır. Uçak kaçırma eyleminden önce 4 yoldaşıyla birlikte yakalandı. 13 Mayıs tarihinde idam edildiğinde Kürdistan'da idam edilen ilk kadın devrimci olarak tarihe geçti. Yargılama sırasında 'Beni öldürün fakat şu gerçeği de bilin ki benim öldürülmemle birlikte binlerce Kürt uyanacak. Ben Kürdistan'ı özgürlüğü yolunda canımı feda ettiğimden dolayı sevinç ve gurur duymaktayım' demişti. Leyla Qasım'ın idam edilişinin üzerinden onca yıl geçmesine rağmen bugün Kürdistan hala bağımsız değil, Kürt halkı özgür değil.

18 Mayıs 1982'de Kuzey Kürdistan'da Diyarbakır Cezaevi'nde kimliksizleştirme, teslim alma uygulamalarına karşı bedenlerini ateşe vererek özgür Kürdistan atешini harlandırın Eşref Anyık, Necmi Öner, Mahmut Zengin, Ferhat Kurtay ve 18 Mayıs 1978'de katledilen Karadeniz'in yiğit evladı Haki Karer; Kürdistan devriminin yolunun Kürt özgürlük mücadelesinden geçtiğini görmüştü. Haki Karer'lerin Mazlum Doğan'ların başlattığı hareketin örgütsel sürekliliği sürse de aynı siyasi hattın devam ettiğini söyleyemeyiz.

Unuttuğumuz ve yine Mayıs ayında yitirdiğimiz bir devrimci de İbrahim Öztaş'tır. Öztaş, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna ile birlikte dönme damgasını vuran THKO'nun kurucularındandır. 21 Mayıs gecesi İzmir'de kaldığı ev polis tarafından basıldı. 4 polisin yaralandığı çatışmada İbrahim Öztaş ağır yaralı olarak ele geçirilerek katledildi. İbrahim Öztaş da bugün unuttuğumuz sayısız sıra neferlerinden biri olarak kararlılık, cesareti, mütevaziliği ve direniş geleneğiyle bizlere yol göstermeye devam ediyor.

Devrim ve devrimcilik dendiğinde sembolleşen bu isimlerin her biri kavganın kızıl gülleridir. Bizler biliyoruz ki, onlar ne hukuk kurbanı gençlerdi ne de bir avuç maceracı gençlerdi. Genç yaşta katledilmiş olmalardan dolayı genç olarak anılsalar da bu toprakların büyükleri, kökleri oldular. 71 devrimci çıkışını ve cüretini gerçekleştirerek günümüze uzanan devrimci mirasının mayası yaptılar. Onlar THKO'nun, TKP-ML'nin, THKP'nin temel kadrolarını oluşturdular.

Onlar; parlamentarist, pasifist, legalist, reformist geleneklerden koparak 71 kopuşunu gerçekleştiren kadrolardır. Bugün onların adları NATO protestolarında liberallerle, AKP'nin 12 yıl 'yargılamalarında' faşistlerle yan yana getiriliyorsa

geçmesine rağmen bugün de İbrahim Kaypakaya, hakim sınıflar tarafından tehlike olarak görülmeye devam ediyor. Onun temel tezleri ve ortaya koymuş olduğu devrimci pratik, devlet için halen 'rahatsız ediciliğini' koruyor" denildi. "Devlet, Kaypakaya'nın, isminden ve türkülerinden bile hala korkuyor. Bu nedenle İbrahim Kaypakkaya'yı andıkları sloganlarla sahiplendikleri için devrimcilere, Partizan, DHF üye ve taraftarlarına yıllara varan hapis cezaları veriliyor. Kaypakkaya'nın afişini asan genç devrimcilere, 'suç ve suçluyu övme' adı altında davalar açılıyor. Türkülerinde Kaypakkaya adı geçtiği için sanatçılar hapis cezalarıyla tehdit ediliyor" diye belirtti.

Daha sonra şunlar ifade edildi: "T.C. devleti Türk-Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden halkımıza; ilericilere, yurtseverlere, devrimci ve komünist önderlere yönelik katliamcı geçmişini gizleme çabası içindedir. Bu nedenle İbrahim Kaypakkaya da dahil, olmak üzere devrimci ve komünist önderleri anmayı ve sahiplenmeyi 'suç ve suçluyu övme' olarak tanımlayıp saldırganlaşıyor. Devletin Kaypakkaya şahsında somutlanan devrimci ve komünist önderleri anma ve sahiplenmeyi 'bir suç' olarak gösterme saldırısı boş açımlıdır.

Kızıldere'de katledilişlerinin 40. yılında Mahir Çayan'la birlikte katledilen Onları; idam edilerek katledilişlerinin 40. yılında Denizleri; katledilişlerinin 39. yılında İbrahim Kaypakkaya'yı; Dörtleri, Haki Karer ve Hasan Ocak'ı anıyoruz.

Onları anmanın, onların mücadele ruhlarını kuşanmak olduğunu

oportünistlerle, tasfiyecilerle, liberallerle ve burjuvaziyle kavgamız tüm hızıyla sürecektir demektir.

İbrahim Kaypakkaya'yı ise çağdaşlarından ayıran en önemli ve keskin çizginin Kemalizm ve Kürt ulusal sorunu konusundaki çıkışı ve 1920'lerden 70'lere kadarki sol geleneğe yönelttiği eleştirilerdi. O dönem Kürtlerin bir ulus olduğu gerçeği dahi genel kabul görmezken ulusların kendi kaderini tayin ve ayrı devlet kurma hakkını yüksek sesle dile getiren İbrahim Kaypakkaya ve başındaki örgütüydü. İbrahim Kaypakkaya devrimci örgütün gerekliliğinden, kurulacak partinin mutlaka komünist ismini alması gerekliliğinden bahsederken, Kaypakkaya'nın yaptığı şu örgüt tanımını çevre tarafından bugün ne kadar dile getiriliyor:

'Bu örgüt birinci olarak mesleği devrimci eylem olan kimselerden kurulmalıdır. Üyeler arasındaki bu ortak özellik işçilerle aydınlar arasındaki ve çeşitli meslek grupları arasındaki her türlü kesin farkı siler. İkinci olarak bu örgüt bütün şartlarda ve bütün dönemlerde mücadeleyi sürdürebilecek sağlam bir yapıya sahip olmalıdır. Ancak böyle bir örgüt, bütün ülke çapında siyasi gerçekleri açıklayacak geniş, dengeli ve sürekli bir siyasal ajitasyon yürütebilir. Sağlam bir devrimci hareket ancak böyle bir örgütün varlığıyla mümkündür. Çünkü ancak böyle bir örgüt mücadelenin çeşitli ve hızla değişen şartlarına uyabilir, devrimin geldiğini önceden görememe tehlikesini en aza indirmiş olabilir ve örgütsüz yığınlara kumanda edebilir.'

Ancak İbrahim Kaypakkaya bir yandan Paris Komünü tipinde, Sovyet tipi gibi bir devletten bahsederken bir yandan da kızıl siyasi iktidarlar kurmaktan bahsediyordu. Bu çelişkili elektik görüşlerine rağmen Kaypakkaya'nın 71 devrimci kopuşunu gerçekleştirenlerin içinde komünizme en yakın çizgiyi temsil ettiği açıktır. Bu topraklarda 71 devrimci çıkışını aştığını iddia eden bazı devrimci çevreler ise lafta ilerleseler de onların temsil ettiği pratik politik devrimci değerlerin yanına bile yaklaşmıyorlar. Oysa 71 kopuşu 27 Mayıs darbesine karşı da temel bir mevzidir. Sonuç olarak 71 kopuşunu gerçekleştirenlerin temsil ettiği

devrimci örgütsel sürekliliğin üretilerek devam ettirilememesi, ideolojik temelde eksiklik ve zaafarla hesaplaşamaması komünist bir önderlik boşluğunu işaret etmektedir. Bu iradeyi gösterecek komünist bir önderliğin yaratılmasında bu toprakların komünistleri birinci derecede sorumludur. Komünistler kendilerini 71 devrimci çıkışıyla özdeş görmeseler bile bu geleneğin önemini bilincindedirler. Onların eksikliği bizim eksikliğimiz, ortaya koydukları devrimci cüretleri ise onurumuzdur. Onların değerlerini özümseyerek eksikliklerini bilince çıkararak devrimci bir temelde aşmak zorunlu bir görevdir. Geleneğine doğru bir temelde yaklaşmayanlar geleceği de sağlam bir temelde kuramazlar. Geleneğe bağlı kalmak adına geçmişe tarikat türü bir bağlılık da, yenilik adına geçmiş devrimci hareketin olumlu yanlarını inkar etmek de komünist birtutum olamaz.

Bunun içinde burjuvaziyle kavgamız sadece Mayıs'ın kKızıl Gülleri üzerine değildir. Kavgamız gelecek üzerine, insanlığın sınıfsız, sınırsız, sömürsüz bir dünya özlemi üzerinedir. 71 devrimci kuşağının devrimci önderleri Bolşevik komünist bir partinin kurulması mücadelesinde ve komünizm kavgasında sonsuza dek yaşatılacaklardır.

"Devrim için Devrimci Parti

Parti için Komünistlerin Birliği!"

Sunumun ardından söz alan arkadaşların yaptıkları katkılan sonra 15 kişiyle başlayan etkinlik; sonradan gelenlerle 24 kişi ile kapandı. Etkinlik, yaklaşık 1,5 saat sürdü.

Pusulasma Şaşırmayan Komünistler

bilerek anıyoruz. Onları anmanın işçi ve emekçilere yönelik emek düşmanı politikalara onların militan ruhuyla karşı çıkmak anlamına geldiğini bilerek anıyoruz. Onları anmanın, Kürt halkına yönelik imha, inkar ve katliamcı politikalara karşı mücadele etmek olduğunu bilerek anıyoruz.

İbrahim Kaypakkaya'yı anmak ve sahiplenmek onurdur.

Devrimci ve komünist önderleri anmak ve sahiplenmek bir suç değildir.

Yaşasın Devrimci Dayanışma!"

Basın metninin okunmasından sonra İbrahim Kaypakkaya'nın devrimci mücadelesini ve devrimci iradesini sembolize eden bir tiyatro gösterisiyle eylem sona erdi.

İzmir'den Komünistler

Esenyurt'ta Kaypakkaya anması

71 devrimci kopuşunun önderlerinden İbrahim Kaypakkaya, katledilişinin 39. yılında, 18 Mayıs'ta, 19:00'da Esenyurt Depo Durağı'nda Partizan tarafından anıldı. Partizan'ın "Mayıs Ayı Şehitleri Ölümsüzdür, İbrahim Kaypakkaya'yı Unutmadık, Unutturmayacağız" pankartını açtığı anmaya Çağrı da "Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür" pankartı ile katıldı. KöZ'ün flamlarıyla katılarak destek verdiği anmada 80'e yakın kişi vardı.

Yürüyüş boyunca kitle "Önderimiz

İbrahim / İbrahim Kaypakkaya", "İbo Haydar Zülfikar / Namludadır İktidar, "İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür," "Devrim İçin Düşenler Kavgamızda Yaşıyor", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarını haykırarak, yol boyunca ajitasyon konuşmalarıyla Mayıs ayının önemini dile getirdi.

Ajitasyon konuşmalarında; Haki Karer'in ve Amed zindanlarında zulme karşı bedenlerini ateşe veren Dörtler'in 18 Mayıs'ta kavga bayrağını ardıllarına devrederek ölümsüzler kervanına

katıldıkları ifade edildi. Türk devletinin işçi ve emekçilere her gün daha fazla açlık ve yoksulluk dayattığının dile getirildiği konuşmalarda, egemenlerin Kaypakkaya adını telaffuz eden, Kaypakkaya sloganı atan devrimcilere, aydın ve sanatçılara yönelik cezalarına dikkat çekildi.

Oldukça coşkulu geçen eylem, dört yol ağzında Haki Karer, Dörtler ve İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu ile devam etti.

Burada Partizan adına yapılan basın açıklamasında Türk devletinin, Türk-Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden

halkımıza yurtsever ve devrimcilere, komünist önderlere yönelik katliamcı geçmişini gizlemeye çalıştığı; bu yüzden onları anmanın suç olarak gösterilmeye çalışıldığı ifade edildi. Kaypakkaya'yı savunmanın meşru ve onurlu bir tutum olduğu, onun düşüncelerinin egemenleri korkutmayı sürdüreceğinin altı çizildi. Anmada Çağrı'nın ve KöZ'ün mesajları da okundu. KöZ'ün mesajında şöyle denilmekteydi:

"Oportünizme, revizyonizme ve reformizme karşı 71 devrimci kopuşunun önderlerinden İbrahim Kaypakkaya'yı devrim ve komünizm mücadelemizde yaşatmaya devam

edeceğiz. İbrahim'i, Deniz'i, Mahir'i anmak oportünizme, revizyonizme ve reformizme karşı mücadele etmek demektir. Onları anmak devrim ve komünizm mücadelesini harlamaktır. And olsun ki onların mücadelesini devrim ve komünizmle taçlandırıp komünist dünyayı kuracağız. And olsun ki Mayıs'ın Kızıl Gülleri öldükleriyle kalmayacak. Devrimci irade teslim alınamaz! Devrimciler ölür devrimler sürer! Yaşasın devrimci dayanışma!"

Mayıs'ın Kızıl Gülleri Öldükleriyle Kalmayacak

Esenyurt'tan Komünistler

Eğitim ve sınav sistemine karşı miting

6 yıldan beri her yıl düzenlenen eleme sınavı karşıtı miting, bu sene 10 Haziran Pazar günü, Kadıköy'de gerçekleşti. Kitle örgütleri ve gençlik örgütlerinin düzenlediği miting, '4+4+4 Değil Nitelikli Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim' şiarı ile gerçekleşti. 400'ü aşkın kişinin katıldığı mitingde DÖB, LÖB, Dev-Lis, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi, İlerici Liseliler, Liseli Kuvılcım, Liseliler Meydana İnsiyatifi örgütleyici olarak; LAF, LDG, DÖG/Liseli Dünyası, DGH, DLB katılımcı olarak yer aldılar.

İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi mitinge, 1 Mayıs'ta da katıldığı pankartla, '4+4+4'e Hayır / Üniversitede Okumak En Çok Emekçilerin Hakkı' yazılı pankartla katıldı. Mitinge kooperatifte aile, öğrenci ve hocalarla birlikte 60 kişi katıldı.

Mayıs'ta Yaşam ortakları yürüyüş boyunca 4+4+4'e ilişkin, sınavın elemeci yönünü vurgulayan dövizleri taşıdı. Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapıldı. Aynı zamanda yürüyüş ve miting sırasında sık sık 'Emekçiler İçin Eğitim / Eğitim İçin Dayanışma', 'Öğrenciye İş Çalışana Öğrenim Hakkı', 'Yaşasın Sınıf Dayanışması', 'Paralı Parasız Burjuva Eğitime Hayır', 'Kolejlere Değil Emekçi Liselere Yüksek Katsayı', 'Cinsel Ulusal

Sınıfsal Sömürüye Son', 'Sınavlarda Elenmek İstemiyoruz!' sloganları atıldı.

Miting, basın açıklamasıyla, tiyatro gösterimi ve müzik dinletisiyle son buldu.

Mayıs'ta Yaşam'dan Komünistler

Emekçi mahallelerine saldırılara birlikte ‘dur’ diyelim

Kentsel dönüşüm adı altındaki yıkım saldırısı başta olmak üzere mahallerdeki emekçilere yönelik saldırılar durmuyor. Devletin emekçilere dönük saldırıları hız kesmiyor. Öte yandan emekçi mahallerde devrimcilerin etkisinin de azalması sayesinde her türlü musibet buralara yöneltiyor. Bireyleşme ve yalnızlaşmayla birbirlerinin çocuklarına dahi sahip çıkamayacak hale gelen emekçilerin çocuklarına uyuşturucu satılıyor. Esnafın dükkanları soyuluyor, işsizlerin de çoğaldığı mahallelerde bunlar yetmezmiş gibi evlere hırsızlar giriyor. Düzen, emekçileri bir yandan sözüm ona meşru yöntemlerle yoksullaştırırken düzenden umudu kesmiş asalaklığa razı olan bir kesim ise uyuşturucu, hırsızlık çetelerinin hizmetine girerek emekçi mahallelerde yozlaşma ve yoksullaştırmaya kan taşıyor. Tüm bunlar doğrudan veya dolaylı olarak düzen güçleri tarafından desteklenirken

bu pisliklerin toplumdan dışlanmasını engellemeyenler bilerek bilmeyerek düzen güçlerinin emekçileri bezdiren politikalarına destek oluyordlar. Birbirinin yanlışlarına göz yumarak topluma ve çevreye karşı işlediği kabahatlerde milliyet, memleket, hemşehrlik ve siyasi vb. gerekçelerle destek sunanlar çetelere ve çeteciliğe değil düzenin ayrıştıncı, bozucu tüm politikalarına bir şekilde destek olmuş oluyor.

Gülsuyu'nda en son birileri mahallenin tanınan bir esnafına ve oğluna dönük saldırı düzenledi. Kendileri de esnaf görünümünde olan bu grup BDP'nin kendileri ile ilgisi olmadığını belirtmesine karşın BDP'li olarak anılırken daha önce de silah ve bıçaklı saldırılarla adını duyurmuş. Saldırıya uğrayan esnaftan BDP'nin müdahalesiyle özürlü dileyen kişiler, üç gün geçmeden başka birilerini bıçaklayıp adlarını andırmaya devam

ediyor. Bir yandan yıkım saldırıları öte yandan soygunlar derken şiddet olaylarının da artması üzerine Gülsuyu-Gülsensu mahallelerinde faaliyet gösteren birkaç kurum bir araya gelerek bu sorunları çözme yönünde önce kendi aralarında, 1 Mayıs'tan sonra yöre dernekleri de dahil olmak üzere mahallelerdeki tüm kurum ve kanaat önderleriyle bir araya gelerek sorunları nihai olarak çözme kararı aldılar.

Komünistler olarak ortak sorunların birlikte en geniş yığın örgütlenmelerini yaratarak çözüleceği bilinci ile bu çalışmalarda sorumluluk aldık. En kısa zamanda bu kurum temsilcilerinin de içinde yer alacağı geniş bir halk toplantısı yapacağız.

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber ya Hiçbirimiz

Gülsuyu'ndan Komünistler

'Karanlık Atölyelerde Çıplak Ayaklı Bir Aydınlık'

'Bir kundura işçisinin bir tinerciden farkı yok diyebiliriz.'

Ömer, kundura işçisi (Çıplak Ayaklı Aydınlık Belgeseli'nden)

7 Nisan Cumartesi günü, Özgür Yaşam Derneği ve Deri Kundura Tekstil İşçileri Derneği; Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve müzesinde meslek hastalıkları ile ilgili bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlik, her iki derneğin üyelerinin yapım, yönetim ve oyunculuk süreçlerinde yer aldığı 'Muşt'a' filminin gösterimi ile başladı. Yeniden kazanmak için yeniden yenilmeyi göze alarak yeniden denemek

Derneği'nin işçi bülteni Muşt'a'dan alıyor.

Filmin ardından, Ege Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Meral Türk'ün Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nde yürüttüğü meslek hastalıkları çalışması sürecini ve işçilerin çalışma koşullarını ele alan 'Çıplak Ayaklı Aydınlık' isimli belgesel gösterildi. Özgür Yaşam Derneği üyelerinin gerçekleştirdiği belgesel, 10 yaşından itibaren Kundura İşçileri Sitesi'nde çalışan işçilerin çalışma koşullarını gözler önüne serdi.

Film ve belgesel gösteriminin ardından işçiler ve katılımcılar çalışma

gerektiğine işaret eden film adını Deri Tekstil Kundura İşçileri

koşullarını anlattılar ve meslek hastalıkları hakkında sorular sordular. Doç. Dr. Meral Türk işçilerin sorularına yanıt verdi; çalışma koşullarının değiştirilmesi, meslek hastalıklarının tespiti edilmesi ve engellenmesi için yapılabilecekler üzerine görüşlerini ifade etti.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler 2.5 ay süren eğitim çalışmasında ve etkinliğin örgütlenme sürecinde sorumluluk aldılar. Etkinlikle beraber; meslek hastalıklarının tespiti ve sonraki süreçte bu hastalıklara neden olan sorunların çözümü açısından önemli bir adım teşkil eden, eğitim ve araştırma sürecinin sonuçlarını geleceğe taşıyacak bir plan hazırlığına başlandı.

İzmir'den Komünistler

Coşkulu BDP konseri

BDP Esenyurt İlçe Örgütü, Kom Müzik ve MKM'nin 1 Haziran tarihinde Hakan Şükür stadında gerçekleştirdikleri konsere katıldık. Konsere en az beş bin kişi katıldı.

Başta Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit, Uludere Katliamı ve KCK adı altındaki saldırıların dile getirildiği ve protesto edildiği konser alanında 'Soykırım Operasyonlarına İnat Rengimizle Dilimizle Değerlerimizle Buradayız' pankartı ile Öcalan'ın tecridini protesto eden pankartlar asılmıştı.

Konsere, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in yanı sıra, ünlü Kürt araştırmacı Faik Bulut ve tanınmış birçok Kürt sanatçı, yazar, gazeteci; HDK temsilcileri, STK'şaron ve siyasi parti temsilcileri ve kalabalık bir halk kitlesi katıldı.

Konser BDP Esenyurt ilçe başkanı Kudret Gülün'ün konuşmasıyla başladı. Gülün Kürtçe olarak yaptığı kısa konuşmada, Esenyurt'ta partisine yönelik baskılara dikkat çekerek, "Bizim yöneticilerimize ve üyelerimize her fırsatta saldırıyorlar. Yıllardır aynı yöntemleri deniyorlar ama işe yaramıyor. Bizleri tutuklayarak partimizi işlevsiz bırakacaklarını sananlar bir kez daha yanlışdılar. Bakın işte bunun ispatı ortada. Bu halk kırk yıldır bunca baskı, katliam ve tutuklamalara rağmen partisine ve değerlerine sahip çıkmıştır. Bizim bu gün bu etkinliği bile yapamayacağımızı sanıyorlardı. Ama gördüğünüz gibi halkımız her koşulda partisine sahip çıkıyor. Yeter ki elinizi partimizin üzerinden çekin" diye belirtti.

Daha sonra BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Asiye Kolçak söz aldı ve gündeme ilişkin açıklamalarda bulundu: "Başbakan daha Roboski'nin hesabını vermeden, şimdi de 'kürtaj' konusunda yaptığı açıklamalarla kadınlarımıza adeta hakaret eden bir üslupla fetva vermeye çalışıyor.

Türkiye halkları başlarındaki bu beladan kurtulmak için her zamankinden daha fazla çalışmak zorunda. Yakında İstanbul Silivri'de yeni KCK duruşması olacak, 2 Temmuz'da hepinizi oraya bekliyoruz. Silivri'de AKP iktidarını protesto edelim".

Kolçak'ın konuşmasının ardından alkışlar ve zılgıtlar eşliğinde sahneye çıkan BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel konuşmasına bu etkinliği organize eden MKM ve BDP'ye teşekkür ederek ve kitleyi selamlayarak başladı. Tuncel şunları belirtti:

"Elini halkımızın yakasından çek sayın başbakan, elini kadınlarımızın üzerinden çek sayın başbakan. Seni anlıyorum, sinirlerin bozulmuş, bize kalles diyorsun. Kallesleri bütün dünya Uludere'de gördü. Artık kandıracağın bir tek Kürt kalmadı. Yolun sonuna geldin sayın Başbakan, seni de diğerleri gibi tarihin çöplüğüne gömeceğiz. Sen daha Roboski'nin hesabını vermeden kürtaja el atıyorsun. Senin derdini çok iyi anlıyoruz. Bu halkı öldürmekle bitiremediğin için çıldırıyorsun değil mi?

Sayın Başbakan sizi burada uyarıyoruz: Roboski'deki çocukların kanları ellerinde dururken Amed'e gelmeni istemiyoruz. Çünkü söyleyecek hiçbir şeyin kalmadı. Şimdi kandırmak için hangi yalanı söyleyeceksin?

Ne diyor başbakan; Ben Mardin'i, Diyarbakır'ı istiyorum... Peki sayın başbakan biz de önümüzdeki yerel seçimlerde Esenyurt'u istiyoruz. Bırak Diyarbakır'ı bu yaptıklarından sonra sen Kürdistan'da bir kasabanın bile belediye başkanlığını zor alırsın."

Sebahat Tuncel de 2 Temmuz'da Silivri'de yapılacak KCK duruşmasına dikkat çekerken aynı zamanda o gün gerçekleştirilen Sivas Katliamı'na da değinerek şunları söyledi:

"Biz 2 Temmuz günü hem Silivri'de olacağız hem de Sivas Katliamı'nını lanetlemek için o günü anacağız. Sivas'ta devlet insanları Alevi oldukları için katletti. Uludere'de ise Kürtleri dili ve kimliği yüzünden

katletti. Kürtler, Aleviler, sosyalistler olarak bu katliamların hesabını hep birlikte soracağız."

MKM ve Kom Müzik'in ünlü sanatçıları ve gruplarından Agirê Jîyan, Ozan Comert, Mihemedê Serhedê, Zelal Gökçe, Mervan Tan ve tanınmış birçok sanatçının katıldığı konser, 19:00'da başladı ve 23:30'a kadar sürdü. Konserde hem devletin ve AKP'nin saldırılarına karşı önemli mesajlar verildi hem de konsere katılanlar Kürtçe-Türkçe türkülerle marşlar ve sloganlarla coşkularını, öfkelerini ortaya koydular.

Demokrasi İçin Kürtlere Özgürlük

Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış

Esenyurt'tan Komünistler

15-16 Haziran eylemleri Reformistlerin denetimi dışında ama devrimcilerin aktif katılımıyla olmuştur

15 ve 16 Haziran 1970'te işçilerin İstanbul ve İzmit'te patlak veren ve birçok başka sanayi merkezine de sıçrama eğilimi gösteren isyanına 150 bin işçi katıldı. Bu, o zamanki toplam sanayi işçilerinin yüzde beşi, sendikalı işçi sayısının yaklaşık yüzde onuna eşitti. Bugünün rakamlarına tercüme edildiğinde, 15-16 Haziran eylemi çapında bir eylemin, İstanbul İzmit arasında yaklaşık bir milyon işçiyi kapsaması gerekir. Demek ki, 1976, 1977 ve 1978 1 Mayıs'larındaki barışçıl gösteriler bir yana, bugüne kadar bu çapta bir işçi eylemi bir daha yaşanmamıştır. 1989 Bahar eylemleri, nicelik olarak 1970'teki düzeyi yakalamış olsa bile, esas olarak üst üste düşen toplu sözleşmelerden ivme alan bu eylemler, nitelik olarak 15-16 Haziran'ın düzeyine ulaşamamaktadır.

Bu kitlesel işçi eylemleri görünüşte, 11 Haziran'da meclisten geçen bir yasa taslağı ile ilişkiliydi. Bu yasa tasarısı "sendika enflasyonunu önlemek" demagojisiyle işçi sınıfının bu örgütlenme girişimlerine doğrudan bir saldırı anlamına gelmekteydi. Yasa değişikliğinin belirgin ilk sonucu, DİSK'e bağlı sendikalar başta olmak üzere, Türk-İş dışındaki sendikaların silinmesi olacaktı. Bu değişikliğe iktidardakiler muhalefettekiler elbirliği ederek bütün burjuva partileri destek verdi. İşçi hareketini düzene bağlamakla görevli Türk-İş'in meclisteki milletvekilleri (Seyfi Demirsoy ve Abdullah Baştürk) de bu taslağın yazıcılığını üstlendiler.

Yasa değişikliğinin mecliste onaylanmasından dört gün sonra, İzmit ve İstanbul'daki büyük işyerlerinin işçileri sokağa dökülerek itirazlarını dile getirdiler. «Anayasaya aykırı kanun çıkaranlar işçi düşmanındırlar» «Anayasa ve sendika özgürlüğünü alanlara derslerini vereceğiz» «Kanunlar meclisten alınincaya kadar direneceğiz» diyorlardı.

Sermaye saldırısının hedef tahtasındaki DİSK'in yöneticileri elbette, yasa tasarısına karşı bir tutum geliştirmenin hazırlığı içindeydiler. Ama 15 Haziran günü apansız patlak veren eylem gibi bir eylemi tasarlamadıkları açıktı. Nitekim ilk saatlerden itibaren DİSK yöneticileri eylemlerin durdurulması yönünde çağrılar yapmaya başladılar. Onların bu gayretleri sokağa dökülen işçileri durdurmaya yetmediği gibi, ertesi gün artarak ve bu kez Türk-İş'e bağlı ve sendikasız işçileri de peşinden sürükleyerek eylemin gelişmesine engel olamadılar.

İlk günlük eylemler İstanbul ve İzmit'teki belli başlı sanayi işletmelerinden ellisini, ikinci gün ise yaklaşık yüz tanesini ve başka irtli ufaklı işyerlerini sokağa döktü; işsizler, gençler ve kent yoksulları da onların peşinden eyleme katıldı. Tüm polis güçleri, askeri birlikler harekete geçti; İstanbul'un iki yakasını birbirine bağlayan köprüler açıldı, karayolları ulaşımına kapandı. Kimi işyerleri, devlet daireleri öfkeli yığınların saldırısına uğradı. Üç işçi, bir polis, bir de esnaf öldü. 16 Haziran akşamı, kısa bir süre dışında tüm 12 Mart dönemi boyunca kalkmayacak olan sıkıyönetim ilan edildi.

Her ne kadar, 15-16 Haziran eylemleri bir yasa değişikliğine tepki olarak gelişmişse de, bundan daha derin bir anlam taşımaktadır. Herşeyden önemlisi bu eylemler, Türkiye işçi sınıfı hareketinin evriminin belirli bir döneminin tipik özelliklerini yansıtmaktadır.

Bu dönem işçi hareketinin sendikal bürokrasinin denetimini yer yer kırdığı, ondan bağımsız deneyimlerin hayat bulduğu ve bürokrasinin kendi içinde ilk çatlakların başgösterdiği dönem oldu. 15-16 Haziran bu dönemin doruk noktasıydı; ama işçi hareketi bu doruktan ileriye sıçrayamadı.

15-16 Haziran eylemleri işçi hareketinin evriminde bir dönemin doruk noktası ve dönemeci olduğu gibi, devrimci hareketin evriminde de önemli bir dönüm noktasına karşılık düşer. Bu eylem genellikle kendiliğinden bir eylem olarak anılır. Oysa bu kendilerini işçi sınıfının önderleri olarak gören TİP ve DİSK'in bakış açısidir. Doğrudur 15-16 Haziran eylemleri TİP ve DİSK'in inisiyatifi dışında hatta onlara rağmen gelişmiş muazzam bir işçi eylemini ifade etmektedir. Ama bu, işçilerin birden bire ve kendiliklerinden sokağa döküldükleri anlamına gelmez. Aksine bu düşünce, aslında işçi sınıfının hareket tarzı hakkında yanılsama yayan ve böylelikle işçi sınıfı içinde çalışan devrimcileri donanımsız bırakan bir demagojidir. Zira 15-16 Haziran eylemlerinin arkasında TİP'in ve DİSK yönetiminin dışında kalan esas itibarıyla Dev-Genç çatısı altında toplanmış devrimciler vardır. Sonradan yaratılan demagojilerin aksine Dev-Genç içindeki devrimciler öğrenci sorunlarına kilitlenmiş ve işçi sınıfına önem vermeyen unsurlar değildi. Aksine 60'lı yılların işçi hareketleri ile birlikte, Dev-Genç içinde saf tutacak olan devrimciler de dikkatlerini buralara çevirmişlerdi. 15-16 Haziran patlak verdiğinde İzmit'te değilse bile, İstanbul'un iki yakasında da fabrikalarla canlı bir güven ilişkisi içinde bulunan, işçi birlikleri kuran veya bu tür örgütlerde ve sendikalarda çalışan devrimciler vardı. Eylemlerin patlak vermesi değilse bile, koordinasyonu ve yaygınlaşması, bu devrimcilerle ve Dev-Gençle bağlantılı işçilerin belirleyici etkisi sayesinde oldu.

Devrimciler 15-16 Haziran'dan Yanlış Ders Çıkartıyor

Ne var ki bu eylem Dev-Genç saflarındaki devrimcilerin kentlerdeki proleter devrim yolundaki son etkinliği oldu. Devrimcilerin gelişiminde 15-16 Haziran'ın etkisi onların bu eylemlerdeki etkisinin aksine olumsuz yönde oldu. Bu eylemlere bilfiil katılan yahut katılmayanların büyük bir kısmı 15-16 Haziran'dan çıkarılması gerekenin tam aksi sonuçlar çıkardılar. Adeta halk savaşı stratejisinin "düzenin şehirlerde güçlü olduğu, emperyalizmin yumuşak karnının kırlarda olduğu" doğrultusundaki temel kalkış noktasının bir kanıtı gibi görüldü bu eylemlerin akıbeti. THKO, THKP/C ve TKP/ML'nin şekillenmesinde bu çıkarsamanın başlı başına bir rolü vardır; özellikle İbrahim Kaypakkaya bu sonuçları kağıda da dökmüştür. Buna karşılık Dev-Gençliler arasından Dr. Hikmet Kıvılcımlı taraftarları, Mihri Belli taraftarları ile sonradan TKP'ye yönelecek olan bir kesim de çıkmıştır. Hatta 12 Mart sonrası TKP'nin güçlü bir biçimde ön alıp DİSK içerisinde adeta bir tekel durumuna gelmesinde TKP yönetiminin belirlediği yöneliş kadar, bu etkeni de görmek gerekir.

Popülist Eleştirisinin Demagoji Tuzağı

Bununla birlikte, reformist demagoglar "goşizm", "küçük burjuva solculuğu" vb. kavramlar etrafında yaratılan efsanelerle devrimcilerin işçi sınıfına önem vermediğini, kendilerinden başka "işçi sınıfı sosyalisti" olmadığını yaymışlardır; hala bu efsane

hüküm sürmektedir. Öte yandan gerilla stratejilerini benimseyenler de işçi sınıfının bir devrime önderlik edecek güçte olmadığını vb. yayararak tersinden aynı efsanelere güç katmışlardır. Bu tablonun sonucu 70'li yıllar boyunca işçi hareketinin başta TKP olmak üzere reformistlerin sultası altına girmesi olmuştur.

80 sonrasında da benzer bir efsane üretimi sürmüştür. Bu kez güya devrimci akımların işçi sınıfı ile ilgilenmediği, daha çok gecekondu semtlerinde popülist çalışmalara ve anti-faşist mücadeleye önem verdiği demagojisi yayılmıştır. Tuhaf olan 70'li yıllar boyunca işçi sınıfına ulaşmak, sendika bürokratları vasıtasıyla TKP'nin oluşturduğu barikatı yarmak için nice çabalar göstermiş olanların büyük kısmı da 80 sonrasında bu demagojileri destekler bir tutum almış yahut suskun kalarak, veyahut popülizm eleştirisi üzerine kurulu tezlerine destek sağlamak üzere aynı demagojiye kan vermişlerdir. 70'li yıllar 15-16 Haziran eylemlerinin prestiji ile sendikal mücadelede ciddi bir atılım yapan DİSK'in işçi hareketini yeniden düzen sınırları içine çekerek başını bağladığı, işçi hareketinin başarılarını ekonomik mücadeleyle sınırladığı, siyasal ufkunu ise burjuvazinin karanlık dünyasındaki "ak günlere" hapsettiği bir dönem oldu. Bu dönemin bedeli 12 Eylül'le birlikte ödendi. İşçi hareketi, uzun yılların ve zorlu mücadelelerin sonunda elde ettiği ekonomik sendikal mevzilerden geri atıldı.

Nihayet buna benzer bir tablo 1995 Gazi ayaklanması ile birlikte yeniden belirmiştir. Tıpkı 15-16 Hazirandaki gibi bu hareketin dışında kalan reformistler, hareketin işçi sınıfı dışında gelişen bir hareket olduğunu savunurken, bilfiil eylemlerin içinde rol alan devrimcilerle suda sudan habersiz balık gibi «işçi sınıfının eylemlere duyarsız kalmasından» yakınmışlardır.

Halbuki 1980 öncesinden başlayıp (MESS grevleri, Tarış, Antbirlik vb. yenilgileri) kesintisiz biçimde süren kapitalist saldırılar işçi hareketinin sendikasızlaştırılması ve hem ücretler düzeyinin hem de sosyal hakların büyük ölçüde budanmasıyla sonuçlanmıştır. Üstelik, bunun yalnızca işçi sınıfının eskiden sendikalı olan kesimlerinin sendikasızlaştırılması anlamında ele alınmaması gerekir. Daha önemlisi, 80'li yıllarda, dünyadaki gelişmelere de paralel bir biçimde büyüyen küçük ve orta büyüklükteki işyerlerinin, geçici işçiliğin, taşeronlaşmanın vb. etkisiyle ve savaşın katkısıyla da büyüyen işçi kitlesi tamamen klasik sendikaların menzili dışında şekillenmiştir. İşçi sınıfının örgütsüz ve dağınık bir biçimde büyümesi ve yanı başında daha büyük bir hızla büyüyen işsizler ordusunun varlığı hem ücretlerin hem sosyal güvencelerin muazzam ölçüde düşmesine yol açmıştır. Bu aynı zamanda toplam sermayenin ücretlere ayrılan kısmının büyük ölçüde azaltılması, sömürü oranının hızla yükselmesi anlamına gelmektedir. Sömürünün artması işçi hareketinin bölünmesi doğrultusunda kapitalistlere muazzam bir manevra imkanı sunmaktadır; işçi sınıfının ayrıcalıklı bir bölümü bu sömürünün kırıntılarıyla beslenen sendika bürokrasisi vasıtasıyla burjuvaziye ve onun düzenine bağlanmaktadır. Bu süreç aynı zamanda hem sendikaların denetimi dışında hem de yoğun bir baskı ve sömürü altında çalışan muazzam bir işçi kitlesinin birikmesine yol açmıştır. Bunun

sermaye için tatlı karlar ifade etmekten öte anlamları da vardır. Her şeyden önce bu işçi kitlesi hemen hemen tümüyle düzen kurumlarının dışında onların denetiminden uzaktır. Dağınık ve örgütsüz olduğunda sermaye için kolay lokma olan bu kesim eylem halinde birleştiğinde bir korkulu rüya haline gelmektedir.

Adeta Komünist Enternasyonal 2. Dünya Kongresi manifestosunun tasvir ettiği tablo çizilmektedir:

"Parlamentarizm ve sendikalizm döneminde kitle olarak görülen unsurlar bugün işçi aristokrasisine dönüşmüştür. Bugüne kadar siyasal hayatın dışında yaşamış olan milyonlar ve on milyonlar şimdi devrimci bir kitle haline gelmektedir."

Yaşadığımız topraklarda da bu tablonun çizildiğinin ilk işaretleri 1995 Gazi ayaklanmasında görüldü. 95-96 1 Mayıs'larına açıkça damga vuran, 97-98 1 Mayıs'larında kaçırılan bir fırsat olarak kendini gösteren bu dinamik 1999 dönemecinden itibaren artık kendini göstermemektedir. 2000 1 Mayısında açıkça "öteki" tarafın öne çıktığı görülmüştür. Besbelli ki, bu kitlenin kendiliğinden gelişmesine bel bağlamak en büyük hata olacaktır. Her ne kadar işçi sınıfının bu en devrimci kesimleri beklenmedik bir sürat ve güçle meydana çıksalar da aynı hızla geri çekilme eğilimindedirler.

Varoşlarda biriken dinamikler bir bakıma, 60-70'li yıllardaki sendikasız örgütsüz işçi kitlesine benzemektedir. 15-16 Haziran'a hayat veren işçi kitlesi de mevcut sendikaların sınırlarına sığmayan, mevcut yasaların çerçevesi ötesinde sömürülen bir kitleydi. Bu kitle ile sendikalı KİT işçilerinin ayrıcalıkları arasındaki ilişki, bugün işçi sınıfının büyük fabrikalardaki ve sendikalı kesimiyle varoşlardaki yığınlar arasındaki ilişkiye benzetilebilir. Ama önemli bir fark vardır: Geçmişte DİSK'e hayat veren işçi kesimi de 15-16 Haziran'ın öznesi olan kesim de sonuçta belli başlı büyük fabrikalarda toplanmıştı. Bu kesimin kendiliğinden hareket etme ve örgütlenme kapasitesi bu gün varoşlardaki işçi kesiminin durumuyla benzeştirilemez. Bu sonuncu kesimler çok daha hırçın ve etkili bir mücadele potansiyelini ifade etseler bile, planlı ve sistematik bir çalışmanın sonucunda yaratılacak bir örgütlenme olmazsa, komünistlerin bilinçli müdahalesi olmazsa tam tersine en geri noktalara geri çekilme eğilimindedir. Gazi Ayaklanması'nda olduğu kadar, G.Antep/Ünaldı örneğinde de bir proleter dinamiğin ipucu olarak görünen kesimler hala komünistlerin başlıca hedef kitlesi durumundadır.

Buna karşılık, geleneksel sendikal örgütlerin aynı kesimleri kendi başlarına örgütleyip denetim altına almalarının mümkün olmadığı görülmüştür. Ne var ki, geçen yıl bu olgunun bir yönü görülmüştü; bu yıl ikinci yüzü. Bu kesimler arasında örgütlü olan yahut olmayan devrimci akımlar bilerek bilmeyerek işçi sınıfının devrimci kesimleriyle sendika bürokrasisi arasında bir köprü rolü oynamaktadır. Bu kesimlerin sendika bürokrasisinin denetiminden veya onun üzerinden düzen sınırlarından çıkarılması ancak komünistlerin planlı müdahalesiyle olacaktır. Gelecek, 15-16 Haziran eylemlerinin ardında oldukları gibi 1972 çıkışıyla solun geleneksel kabuğunu kıranların devrimci mirasıyla 15-16 Haziran'ı aşma iddiasını proleter devrimin zaferine kadar taşıyan komünistlerin olacaktır.

Troçki'nin tasfiyecilik karşısındaki tutumu hakkındaki yanlışlamalar

Troçki ve Troçkizm sorunu gündeme geldiğinde, bu akımın karşısında yer alanlar bakımından 'sürekli devrim' konusu kadar, hatta belki ondan fazla akla gelen konulardan biri de Troçki'nin tasfiyecilik karşısındaki tutumudur. Zira her şeyden önce Troçki, Lenin tarafından en sert eleştirilere Ağustos Bloku döneminde likidatörler karşısındaki tutumu nedeniyle muhatap olmuştur. Ama daha önemlisi ve sıklıkla üzerinden atlanan bir başka husus ise, Troçki'nin, sadece bu evrede değil, siyasi hayatının büyük bölümü boyunca tasfiyeci bir çizgi izlemiş olmasıdır.

'Troçkist tasfiyecilik' konusu, bilhassa Türkiye solunun literatüründe özel bir önem ve anlam kazanmıştır demek yanlış olmaz. Troçki ile tasfiyeciliği buluşturup özdeşleştiren 'Troçkist tasfiyecilik' kavramı, Türk solunu oluşturan akımların belleğinde ve onlara bağlı militanların zihninde, başka yerlerde olduğundan fazla bir yer işgal eder. Ama bu yaygın kullanıma inat, bu kavramı bir tekerleme gibi tekrarlayanların çoğu, ne troçkizm hakkında ne de Troçki'nin tasfiyeci tutumları konusunda fazla bir şey öğrenmiş olmazlar. Aksine bu etiketi taşımayan ve üzerine alınmayanlar, tasfiyecilik sapmasını Troçki'ye ve Troçkistlere havale etmek suretiyle, sık sık kendi tutumlarının ve atıkları adımların aynı yönde olduğunu göremezler.

Bu bakımdan hem Troçkizm'in, hem de tasfiyeciliğin kavranmasına engel olan bu bilgisizliğin muhtelif yönleri üzerinde durmakta yarar var.

Troçki ve Troçkistler Örgütlenmeye Karşı mıdır?

Pek çokları 'Troçkist tasfiyeciliğin' mutlak bir örgütsüzlük ve örgütlenmeye karşı biteviye direnmek anlamına geldiğini sanır. Örgüt vurgusu yapmak suretiyle kendilerinin bu hastalığa karşı şerbetli olacakları yanlışlamasına kapılırlar. Troçkistlerin tasfiyeci niteliğini göstermek için onları 'bir türlü örgütlenememekle' suçlama tutumu da oldukça yaygındır; halbuki bu doğru değildir.

Dünyanın pek çok köklü örgütünün yerinde yeller estiği günümüzde, birçok ülkede pek çok troçkist örgüt, varolan akımlar içinde en eskiye dayanan örgütler olarak varlıklarını sürdürmektedir. Sadece bu olgu bile, bu konudaki yaygın inanışın aksine delalet etmektedir.

Öte yandan yaşadığımız topraklarda en köklü örgütlerin birçoğu sorun yaşayıp daralırken ve hatta kimileri ortadan kalkmışken, yakın tarihte peydah olan irili ufaklı pek çok Troçkist çevre de bu saptamayı pekiştiren bir olgudur. Birçok somut örnek; Troçki'nin ve Troçkistlerin örgütlenmeye karşı bir tutum ve düşünceyi taşımadıklarını göstermektedir. Troçki'nin kendisi, hayatının büyük bir bölümünde devrimci bir örgüt dışında kalarak siyaset yapmış olsa da, ne onun ne de genel olarak troçkistlerin, örgütsüzlükten yana oldukları ve örgütlenmeye mutlak bir direnme gösterdikleri doğru değildir. Bu iddia temelsizdir.

Troçki'nin ve troçkistlerin örgütsel sorunlar karşısında teori alanında ilgisiz oldukları da doğru değildir. Aksine Troçki de, Rosa Luxembourg gibi, örgütsel sorunlarla en fazla ilgilenen ve bu konuda pek çok yazı yazarlardan biridir. Onları Lenin'den ve Bolşeviklerden asıl ayırt eden genel olarak örgütsel sorunlar hakkında görüşleri olup olmaması değildir. Asıl fark bu sorunları hangi ölçü ve bakış açısıyla ele aldıkları ve bilhassa örgütsel sorunlara somut bir örgütün somut bir örgütsel sorununa çözüm aramak üzere yaklaşıp yaklaşmadıkları

noktasındadır.

Sorun Bolşevik-Leninist bir örgütün yaratılıp yaşatılması noktasındadır; genel olarak örgütlenmeye karşı olup olmama noktasında değil. Troçki'nin acemisi olduğu ve Troçkistlerin bir türlü üstlenemedikleri ödevlerin başında da bu gelmektedir.

Örgütsel sorunlara yaklaşım konusu bu somutluğu ile alındığında, Troçki'nin ve Troçkist hareketin asıl mahiyeti ve zaafı daha belirgin hale gelir. Nitekim RSDİP'in İkinci Kongresi'nin son bölümünden itibaren kendini gösteren bu zaaf, Troçki'ye hayatının sona kadar eşlik etmiştir. Troçkistler de oldum olası ve hala bu zaafın etkisi altındadır.

Troçki ile Lenin Arasındaki Temel Ayırım Nerededir?

Troçki'nin ve onu takip eden Troçkistlerin tasfiyecilik ve oportünizmle ilişkisinin anahtarı buradadır. Troçki'yi Bolşeviklerden ayıran başlıca yanlışlığı da tastamam bu noktada bulunur.

RSDİP'in İkinci Kongresi'nde Troçki ile Lenin'in yollarının ayrılmasına neden olan başlıca konu, Lenin'in parti anlayışı üzerindeki ayrılıklarıdır. Troçki, onların oportünist karakterini kabul etmekle birlikte, Menşeviklerle Bolşeviklerin ayrı düşmesine karşı çıkmakla ve iki akımın aynı parti çatısı altında kalmasını savunmakla, yolunu Lenin'den ve Bolşeviklerden ayırmıştır.

Troçki'nin Savunduğu, İkinci Enternasyonal'in Parti Modelidir

Troçki'nin o dönemeçte savunduğu parti kavrayışı, işçi sınıfının bağrındaki farklı akım ve eğilimleri bir arada içinde barındıran bir partiyi ifade eder. Bugün pek çok Troçkist örgütün hala böyle bir parti arayışı içinde türlü birlik projelerinin başında yahut kuyruğunda olması şaşırtıcı değildir; bu sürükleniş içinde Troçkistlerin tek başlarına olmadıkları da ibretle izlenecek bir durumdur. Bu da pek orijinal bir tutum değildir.

Zira o zaman hakim olan ve hala hüküm sürdüğü anlaşılan İkinci Enternasyonal'in parti modeli böyle idi ve bu modeli benimseyip savunan bir tek Troçki değildi. Örneğin Rosa Luxembourg ve onun gibi pek çok başka devrimci de içinde farklı eğilimleri barındıran bir tek işçi partisi olması gerektiğini düşünüyorlardı.

Onlara göre oportünizmin kesin olarak alt edilmesi, ancak sınıf mücadelesinin yükseldiği bir iklimde olabilirdi. O aşamaya kadar, oportünizmle mücadele, parti içinde sürdürülecek bir ideolojik/politik mücadele kertesinde kalmalıydı. Bir bakıma oportünizmi işçi hareketine sızmış burjuva siyaseti olarak değil, bir yanlışlık olarak görüyorlardı; bu nedenle oportünizme karşı mücadele de bir tür ikna sorunu olarak algılanmaktaydı. Böyle düşünenler halen az değildir.

Kuşkusuz, sınıf mücadelesinin gelişimi içinde oportünist saflardan sıyrılıp devrimci bir çizgiye gelenler hiçbir zaman eksik olmamıştır. Ama bu olgu oportünizme karşı mücadeleyi bir ikna sorununa indirgemeyi ve oportünizmin hakkından gelmek için sınıf mücadelesinin nesnel dinamiklerine bel bağlamayı gerektirmez. Zira sınıf mücadelesi nice doruklara çıkmış olduğu halde, oportünizmin hala dünya çapında kol gezmekte olduğu da apaçiktır.

Troçki, Vişinski iddianamesine karşı yazdığı kısa otobiyografisinde Menşeviklere karşı mücadele bağlamındaki hatalı tutumunu idrak ettiğine şu sözlerle değinmiştir:

"...Bu dönemde (1904-1905) Lenin'le benim aramdaki en önemli farklılık, benim Menşeviklerle birleşmek suretiyle bunların büyük kısmının devrim yoluna çekilebileceğini ümit etmemden ileri geliyordu. Bu yakıcı sorunda Lenin tamamen baklıydı..."

Bu sözlerin peşinden de, aynı yerde 1 Kasım 1917'de partinin Petrograd komitesindeki bir konuşmasına gönderme yaparak ayırım noktası hakkındaki aynı tespiti Lenin'in sözleriyle tekrarlamaktadır: 'Troçki, çoktandır (Menşeviklerle Bolşevikler arasında -çn.) bir birliğin imkansız olduğunu fark etmiştir. Troçki'nin bunu kavramasından itibaren ondan iyi Bolşevik yoktur.'

Kritik ayırım noktası gerçekten buradaydı. Üstelik bu ayırım sadece Lenin ve Bolşevizm ile Troçki arasında değildir. Genel olarak merkezcilik (ya da ortacılık / orta yolculuk denilen) oportünizm türüyle Leninizm arasındaki temel ayırım da buradadır.

Ne var ki bu farklılığın, Troçki'nin ve Troçkistlerin iddia ettiği gibi 1917 Temmuzu'nda bir kerede ve ebediyen ortadan kalktığı, Troçkist efsanelerin anlattıklarına rağmen, doğru değildir. Ayrıca bu yanlışlığın sadece Troçkistlere mahsus olduğu da hiç mi hiç doğru değildir.

Troçki Eski Tutum ve Görüşlerinden Büsbütün Kopmuş Değildir

Bilindiği gibi Troçki, RSDİP İkinci Kongresi'nde 'bir tüzük maddesi yüzünden!' Menşeviklerle köprülerin atılmasına tahammül edememiş ve Lenin'in karşısına geçmişti. Sonra bu güya 'bir tüzük maddesi' hakkındaki ayrılığın yaklaşan 1905 Devrimi'ne ilişkin bir stratejik ayrıma tekabül ettiği ortaya çıktıktığı zaman dahi, Troçki kendi perspektifinin her iki taraftan da farklı ve daha isabetli olduğunu söylemeye devam etti ve bunu hayatı boyunca değişik vesilelerle tekrar etti.

Oysa Lenin Menşeviklerle Bolşevikler arasında bir tüzük maddesi hakkındaymış gibi görünen tartışmanın kaçınılmaz olarak devrimin niteliği ve devrimin izlemesi gereken yol hakkında da bir ayrılığa tekabül etmek zorunda olduğuna açık seçik işaret etmişti. Tüzük hakkındaki ayrılığın tali değil esaslı bir ayırım olduğunu ve başka politik sorunlar karşısında da kendini göstereceğini altını çizip çizip izah etmişti.

Buna karşılık, Troçkistler başka merkezci akımlar gibi, hala örgüt sorununu adeta teknik bir sorun gibi algılayıp, program meselesini öne çıkarmayı sürdürmektedir. Programın sanki renksiz ve nötr bir araçmış gibi algılanan örgütün niteliğini belirlediğini vurgulamaya devam etmektedir. Oysa 'örgütün niteliğinin eyleminin muhtevası tarafından belirlendiğini' unutmayan Bolşeviklerin Ekim Devrimi'ne ve hatta sonrasına kadar Plehanov'un programından başka programları olmadığını (her ne kadar Lenin, Nisan Konferansında bu programın değiştirilmesini önermiş olsa da) gözden kaçırmaktadırlar. Keza devrimci partilerin programından kopya edilmiş programlara sahip nice partinin dosdoğru oportünizme yöneldiğini de hatırlamak adetten değildir. Lenin'in de hatırlattığı **'teori gridir, hayat ağacı yeşil'** vecizesini hatırlarsak, canlı olan, değişen ve değiştiren militanlardan oluşan partidir; parti dışında program, teori kadar gri kalmaya mahkum olur.

Doğrusu Troçki'nin kendini hem Menşeviklerden, hem Bolşeviklerden ayıran bir perspektifi olduğunu iddia ettiği durumda, 'aynılar aynı yerde, gayrılar ayrı yerde' diyerek, iki akımdan ayrı bir parti kurmaya yönelmesi beklenirdi. Böyle yapmış olsaydı, kendi iddialarına uygun, tutarlı bir tutum almış olurdu. Ama Troçki üç farklı yol olduğuna işaret etmekle birlikte, Menşeviklerle Bolşeviklerin 1905'teki kritik evre dahil her aşamada bir araya gelmesini savunmuştur; kendisinin de bu birliğin parçası olmaya hazır olduğunu sık sık belirtmiştir. Böyle bir birliğe engel olarak gördüğü Lenin'in karşısında ve dolayısıyla oportünizmin yanında yer almaya devam etmiştir.

Oysa Rus sosyal demokrasisinin kurucusu olduğu kadar, merkezci oportünizmin de en önemli figürlerinden biri olarak tarihe geçen Plehanov dahi, RSDİP İkinci Kongresi'nden Ekim Devrimi'ne kadar her kritik aşamada, Bolşevik tutumu destekleyen, hatta bilhassa likidatörlerle mücadele aşamasında inkar edilemez katkılar da sunan bir tutumu korumuştur.

Buna karşılık Troçki, akıl hocalarından sayılması gereken Parvus'un bile gözlerini açmasına vesile olan 1905 deneyiminin derslerine rağmen, özellikle Ağustos Bloku sürecinde bir kez daha aynı tutumu

göstermiş, legalist tasfiyecilerden kopmamayı aksine onlarla birlik olmayı vazedenlerin başında gelmişti. Kendisi de hizipler üstünde ve bu hizipleri birbirine yapıştıracak odağı temsil etme iddiasındaydı. Bu evrede Troçki'nin Bolşevikler arasında da görece etkili olan bu tutumu, en şiddetli polemiklere neden olmuştu. Troçki en çok o zaman 'likidatörlere karşı olma kisvesi altında likidatörlere hizmet ettiği ve likidatörlerin kendilerinden daha tehlikeli bir likidatör olduğu' için sert eleştirilere muhatap olmuştu. Nitekim Troçkist tasfiyecilik etiketi esasen bu dönemden itibaren üzerine yapışacaktı.

Troçki'nin Merkezci Tutumu Zimmerwald Sürecinde Kendini Tekrar Gösterdi

Bu etiket ondan sonra üzerinden düşmedi. Birinci emperyalist paylaşım savaşını takiben, Zimmerwald sürecinde Troçki'nin bu tutumu bir kez daha kendini gösterecekti. Bu aşamada Troçki bu kez Kautsky'ci merkezçilerle birlik savunusunu üstlenerek Bolşeviklerin karşısında yer alacaktı.

Oysa ihanet eden İkinci Enternasyonal'in karşısına yeni bir Enternasyonal ile çıkılmasını tartışmak üzere, Zimmerwald Konferansı'nın örgütlenmesinde Troçki'nin payı büyüktü; nihai bildiri taslağını kaleme alan da o oldu. Troçki nihayet sosyal şovenizm olarak kendini gösteren oportünistlerden kopmak gerektiğini kavramış görünüyordu. Ama onu Bolşeviklerden ayırdeden temel yanlışlığı burada da yönelimini belirleyecekti.

O vakit, Kautsky de, sembolü olarak anıldığı SPD'yi savaş karşısındaki ihanetçi tutumu nedeniyle Bernstein gibi başka sembolik figürlerle birlikte terk edecekti. Yeni bir partiyi, USPD'yi kurmuşlardı ve Rosa Luxembourg ile kimi yoldaşları da ancak o zaman, nihayet SPD'yi terk etmeye razı olup bu partiye katılmışlardı. Bu koşullarda Troçki ve onun gibi düşünenler, Kautsky başta olmak üzere, sol görünümülü oportünistleri terk etme konusunda tereddütlü bir tutum içindeydi. Rosa Luxembourg ve sonradan onun gibi doğru yolu bulan yahut bulamayan pek çokları da o dönemde Troçki'ninkine benzer bir merkezci tutumla maluldüler. Bu itibarla da o zaman 'merkez' diye de anılan ve 'merkezçilik' terimine vesile olan Kautsky oportünizmiyle devrimci tutum arasındaki ayırım çizgilerini bulanıklaştırmaya hizmet eden bir tutumu temsil ettiler.

Bolşevikler ise, Lenin'in 'tereddüt edenlere yardım etmek için bile tereddüt edenlerden ayrı durmak gerekir' öğüdünü tutmaktaydı.

Zimmerwald'da hakim olan çizgi Bolşeviklerinki gibi kararlı ve sonuna kadar devrimci ve enternasyonalist bir tutumu reddetmekteydi; savaş zamanında daha da elzem hale gelen komünist bir enternasyonalin kurulmasını kösteklemekteydi. Bu durumda Kautsky ve benzerlerinden kopmamakta direnmek de aynı değirmene su taşımak anlamına geliyordu. Bu tutum sonuçta tasfiyeciliğe varan bir uzlaşmacı oportünist tutum anlamına gelmektedir.

Zimmerwald Konferansı'nda çoğunluk bu tutumu benimsedi, onu izleyen Kienthal Konferansı da bunu tasdik etti. Bu şartlarda Komünist Enternasyonal'i kurmak için gerekli hamleyi yapmanın önemli bir koşulu da bu süreci terk etmektir. Troçki ve benzerlerinin tereddütlü merkezci tutumunun Bolşevikler arasında da yankı bulması nedeniyle, Lenin Nisan Konferansı'nda ısrarla üzerinde durduğu halde, bu adının atılmasını sağlayamayacaktı.

Troçki de, Rosa Luxembourg gibi, örgütsel sorunlarla en fazla ilgilenen ve bu konuda pek çok yazı yazarlardan biridir.

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

Bu dönemdekte Bolşevik Parti konferansının Troçki ve benzerleri gibi her şeye rağmen Stockholm Konferansı'na katılmaya karar vermesi; Komünist Enternasyonal'in kuruluşunu geciktireceği gibi, ileride partinin adım adım merkezci oportünist bir çizgiye oturmasını kolaylaştıran etkenlerden biri olacaktır. Bilhassa ‘Troçkizme karşı mücadele’ görüntüsü altında Troçki'ninkine benzer bir tasfiyeciliğin partiye ve Komünist Enternasyonal'e egemen oluşunun fark edilmesini önleyen önemli bir etken olacaktır.

Bu orta yolcu oportünizm o zamandan itibaren merkezcilik olarak adlandırılmıştır. Troçki ve takipçileri bu merkezci oportünizmden ne o zaman ne sonradan kopabilmiş değildirlr. Bu çizgiyi hala takip etmekte olanlar ise onlardan ibaret değildir. Hala zaman zaman muhtelif (‘kardeş’) örgüt ve partileri bir araya getiren, ortak bildiriler ve kimi ortak kampanyalara dair açıklamalarla sona eren uluslararası toplantıları düzenli olarak sürdüren akımlar vardır. Bu toplantıların Zimmerwald, Kienthal veya Stockholm konferanslarından yegane farkı bileşenlerinin taşıdıkları etiketlerden ibaret gibidir. Bu tür toplantıları düzenli olarak sürdürmeyi enternasyonalist görevlerin yerine getirilmesi olarak görmek ise esas olarak Zimmerwald sürecine damga vuran tereddütlü merkezci çizgiyi, yani aynı zamanda Troçki ve Luxembourg'un çizgisini takip etmektir. Doğrusu bu eğilim Komünist Enternasyonal'in Birinci Kongresin'de de (bilhassa Alman delegeleri tarafından) kendini göstermiş ve bu kongrenin bir kuruluş kongresi, değil bir çağrı konferansı olarak kalması önerisiyle ifade bulmuştu. O zaman bu kongrenin Komünist Enternasyonal'in kurulduğunun ilan edilmesiyle sonuçlanmasını sağlayan Leninist tutumu temsil eden bir akım çoktan beri eksiktir. O nedenle Troçkist etiketini taşıyan veya taşımayan türlü merkezci akımlar, enternasyonalist ve Leninist olma iddiasıyla kol gezmeye devam etmektedirler.

‘Troçkist Tasfiyecilik’ Troçki’ye ve Troçkistlere Mahsus Değil

Bu nedenle Troçki ve benzerlerinin çizgisinin özünün kavranması, aynı zamanda kendilerini ısrarla Troçkizm'den ayırt etmeye çalışan ve Troçkistlerden çok daha kalabalık olan başka merkezci tutumların kavranması için de önemlidir.

Troçki'nin merkezci oportünizminin neye benzediğini anlamak için Zinoviev'in Zimmerwald sürecinde Lenin'le ortaklaşa kaleme aldığı ve ‘Akıntıya Karşı’ başlığıyla derlenen polemik

yazılarından birinde yaptığı tanım yerindedir:

"Troçki'nin yazılarından anlaşılan o ki, siyasi çıkarları, kendi siyaseti sosyal şovenlerden ve oportünistlerden tamamen kopmaktan kaçınma yönündedir. Bu bakımdan savaşım derslerinden biçbir şey öğrenmemiştir. Troçki bala Troçki'dir. Nasıl ki eskiden likidatörlerle birliği savunuyorduyrsa, bugün de sosyal şovenlerle birliği savunuyor.

‘Ama biz ayrılmayı (ayrı örgütlenmeyi -çn.) ‘ilkesel olarak’ kabul ediyoruz’ diye itiraz ediyor Troçkistler (bkz. Tutumlarımız, Nasbe Slovo). ‘Biz sadece ayrılmannın yerinde olup olmadığını, amaca uygun olup olmadığını sorun ediyoruz. Sosyal şovenlerden kopmak ancak bu çözüm izlenen amaca uygun olduğunda yerinde bir tutum olur’ --- İşte etkileyici makalelerde bize sunulan müthiş bakikat bu.....

Savaş içinde bir yıl geçti; bütün eğilimler derinlemesine ifade buldu. Artık zabmet edip de bize Rusya'da sosyal şovenlerle ve onların savunucularıyla birliği korumannı ‘amaçlara uygun olup olmadığını’ söylemeyecek misiniz?

Bu basit ve açık soruya Nasbe Slovo'nun ikirciksiz bir yanıt vermesini boşuna beklersiniz. Birçok dolambaçlı yolu dolaştıktan sonra Troçki'nin vereceği cevap da bininci defa şu gerçeği doğrulamaktan öte gitmeyecektir: Troçkizm Birlik Komitesi'ne (Menşevik partisine) ve sosyal şovenlere tıpkı, Troçki'nin savaştan önce likidatörlere bağlı olduğu gibi bağlıdır.

Troçki bizimle sadece örgütsel sorunlarda ayrı olduğunu söylemekten hoşlanır. Bu biç de doğru değil. Parti yapısının biçim ve ayrıntılarını tartışmıyoruz. Devrimci sosyalizm için bugün örgütsel sorunlar yok; bir örgütsel sorun var. Bu, partinin varlığı sorunudur; sosyal demokrat bayrağa alçakça ibanet edip, sosyalizmi sosyal şovenizm şerefsizliğine düşürenlerden partiyi ayırma sorunudur. Burada, yani sosyal demokrasinin oportünizme karşı tutumunda -ki bu İkinci Enternasyonal'in çöküşünün nedenidir- sorunun bam teli bulunmaktadır." (Zinoviev, “Rus Sosyal Demokrasisi ve Sosyal Şovenizm”, Akıntıya Karşı Derlemesi içinde, Maspero-EDİ yay., c.1, s. 246, 247, 248)

Bu tarifteki Troçki ibareleri çıkınıp genelleştirdiği takdirde, hem yaşadığımız topraklarda hem de

başka yerlerde hiç de troçkizm etiketi taşımadıkları halde ve Leninizme bağlılık iddiaları etmelerine rağmen, bu yolu izlemeye devam edenlerin ne kadar kalabalık olduğunu görmek zor değildir.

Troçkizm'in Aynasında Merkezciliğin Ortak Özellikleri

Komünist Enternasyonal'in kuruluş ve ilk örgütlenme aşamasını ifade eden ilk iki kongresine sosyal demokrasi ve oportünizmin türlü örnekleriyle komünistlerin ayırım çizgilerinin altının çizilmesi ve ayrı bir duruşun vurgulanması damga vurur. Üçüncü ve dördüncü kongrelerde ise, sosyal demokrat ve sosyal şoven olanlar dahil, diğer akımlarla eylemlerde yan yana gelmek üzere girişimleri ifade eden taktiklerin vurgulanması öne çıkar. Bolşeviklerin ‘ayrı dur birlikte vur’ şiarının açıklanıp genelleştirilmesi bu süreçte önem kazanır.

Orta yolcular ve sağlı sollu oportünistler tarafından bu tutum ekseri göz ardı edilmektedir. Bu tutum, oportünizmle uzlaşmadan, düşmana karşı en geniş cepheyle savaşıma becerisini edinmeyi ve kendi çizgisinden ve örgütlenme ilkelerinden emin olmayı gerektirir. Leninist bir önderliğin yaratılması için anahtar sorunlardan biri de budur. Bunun için her temel konuda ve güncel gelişmeler karşısında diğer akımlarla ayırım çizgilerini belirgin bir biçimde çekmek ve daima belirgin tutmaya özen göstermek şarttır.

Ama bu şart bir eylem birliği koşulu değildir. Bu şart, esas olarak eylem birliğinin başlıca güvencelerinden biri olan devrimci partinin örgütlenme kriterleri bakımından önemlidir; o örgüte bağlanacak militanlar bakımından ve örgütün Leninist niteliğini korumak için gerekli ve anlamlıdır. Buna karşılık, reformist yahut oportünizme karşılık düşen başka sıfatlarla anılan örgütlerle eylem birliği yapmak için bu koşulu aramak, doktrinerlik denilen sol oportünizm türüne hastır.

Ne yazık ki eylem birliklerini adeta bir parti kuruyormuş gibi hassas kriterler üzerine kurma arayışı içinde olanlar da, bir partiyi eylem birliklerinin içinden çıkarmayı hayal edenler de ne yaşadığımız topraklarda ne de başka yerlerde az değildir.

Oysa doktrinerliğe düşmeme adına ve eylem birliğini sağlama uğruna, farklı ve bilhassa oportünist nitelikler taşıyan akımlarla yan yana gelebilmek için, militan normlarını, parti örgütlenmesinin yapısını değiştirmek ise, bilhassa legalist tasfiyeci denilen oportünizm türünün işaretlerindendir.

Ayrı durmaya devam ederek birlikte vurabilmek üzere her türlü esnekliğe hazır olma tutumunu bir türlü kavrayıp kuşanamayanlar, başka akımlarla birlikte mücadele etme konusunda daima özürlü olmaya mahkum olur. En geniş eylem birliğini sağlama uğruna programatik hedeflerini esnetip, siyasi uzlaşmalar peşinde koşanlar bu hastalıktan kurtulamaz. Troçkist etiketi taşıyan yahut taşımayan muhtelifmerkezci akımların sık sık bu tutumlardan kah birine kah diğerine savrulduklarını görmek zor değildir.

Siyasi/ilkesel uzlaşma ve anlaşmaları eylem birliğinin önüne geçirmek isteyenlerin, siyasi saflıklarını koruma adına en geniş kitleleri seferber edebilecek eylem birliklerini kösteklemeleri yahut bunlardan uzak kalmaları kaçınılmazdır. Bu madalyonun öbür yüzünde ise, ilkesiz uzlaşmalar peşinde sürüklenerek devrimci komünist bir siyasetin temel çizgisini asgari müştereklere kurban etme tutumu yer alır.

Bu kısır döngüden kurtulmadıkça, kah reformist küçük burjuva devrimcisi vb. etiketleri nedeniyle muhtelif akımlar ve peşlerinden gidenler dışlanır ve eylem birlikleri daraltılır; kah birlik adına, aynı etiketlerin yakıştırıldığı akımlarla aynı parti çatısı altında buluşma arayışları da dahil olmak üzere, türlü oportünist ve tasfiyeci birlik projelerinin arkasından usanmadan koşuşturulur.

Bu tutumun kaçınılmaz sonuçlarından biri daha da esnek hareket edebilme kaygısı yahut bahanesiyle, boylu boyunca legalist tasfiyecilik bataklığına uzanmaktır.

Bu tutumun zengin çeşitlemelerinin yaşadığımız topraklarda, bilhassa 80'li yılların sonundan beri, defalarca kendini gösterdiğini fark etmek zor değildir. Ama bu tutumun münhasıran Troçkist çevrelere mahsus olmadığını görmek için de alim olmak şart değildir. Bilakis, bunu görmemek için özel bir tedrisattan geçmiş olmak gerekir ki Bolşevizm'in mirasçısı bir önderliğin olmadığı koşullarda, sol kadroların ezici çoğunluğunun aldığı tedrisat genellikle böyle bir tedrisattır.

Bu yüzden, Troçkist hareketin tarihinde zengin örnekleri görülebilecek bu oportünist merkezci tutumu ayırt etmek için elzem olanların başında, bu merkezci oportünizmin Troçkist etiketi taşıyanlara mahsus olmadığını kavramak gelir. Bilhassa ‘Troçkizme karşı mücadele şampiyonluğuna’ soyunanlar arasından bu gibilerin çıkması da şaşırtıcı olmamalıdır.

Troçki’nin bir dönem Bolşevik saflarda yer alması Troçkizm hakkındaki efsanelerin yaşamasına nasıl katkı yaptı?

Troçki, Zimmerwald sürecinde oportünist tutumunu muhafaza etmiş olsa da, Ekim Devrimi’nin arefesinde pek çok başka merkezci kişi ya da çevre ile birlikte geçmişteki hatalarının bilincine vardığını itiraf ederek, Bolşeviklere katıldı. Devrimin zaferinden sonra, Bolşevik Parti’ye katılanlar artacak, bilhassa Lenin’in hastalığından itibaren ve ölümünün ardından bu dalga daha da büyüyüp hem Rusya’da hem de uluslararası düzlemde muazzam bir boyut kazanacaktı.

Troçki 1905'te ilk sovyetin ilk başkanı olduğu gibi, katılmasından itibaren 10 yıl boyunca Bolşevik Parti merkez komitesinde (8 yılı politbüroda) yer aldı; ilk Sovyet Hükümeti’nin ilk Dışişleri Halk Komiseri oldu; sonra savaş halk komiserliğinin yanı sıra Kızıl Ordu komutanlığını üstlendi; Komünist Enternasyonal çerçevesinde bir dizi işlevi yerine getirdi.

Arşivlerde fotoğraflarda vb. yapılan tahrifatlara ve belleklerden silinmesi yönündeki muazzam çabalara rağmen bu olguların üstü örtülememiştir. Troçki'nin hataları ve yanlışları da bunları tümüyle gölgelememiştir. Bilakis üstlendiği bu görev ve sorumlulukların hatırası, Troçki'nin siyasi yaşamına damga vuran orta yolcu oportünizmi Bolşevizm

kisvesi altında sürdürmesine katkı sunmuştur. Aynı tutumu hiç de Troçkizm etiketini taşımadan sürdürenler de hiç eksik olmamıştır.

Bu sayede Lenin’den sonra Bolşevik Parti’de ve Sovyet Cumhuriyeti’nde olduğu gibi, Komünist Enternasyonal’de de sorunların baş göstermesi karşısında pek çok çevre ve militan yüzünü önce başını Troçki'nin çektiği Rusya’daki Sol Muhalefet’e, sonra da Uluslararası Sol Muhalefet’e dönmüştür. Ama bu durumun hayırla anılacak sonuçlar doğurmadığı da çok açıktır.

O dönemin önemli ve deneyimli çok sayıda militanı bu süreçte etkisiz hale gelmiştir. Kah oportünist partilerin içinde deşifre olarak telef olmuş, kah güya doğrultmayı hayal ettikleri sağ oportünizme ve merkezcilige savrularak işlevsizleşmiştirler.

Elbette Troçki, Ekim Devrimi ve iç savaş sürecinde olduğu gibi, Komünist Enternasyonal’in kuruluş sürecinde de Bolşevik çizgiye uygun bir tutumu korumuştur. Bunu Troçki'nin bir kerameti zannedenler az değildir. Hatta Lenin’den sonra Leninizm’in savunusunu Troçki'nin üstlendiğini savunan Troçkistlerin başlıca dayanakları arasında Troçki'nin yaşam serüveninin bu kısa kesiti önemli bir yer tutar. Bunu teyit eden güya bağımsız

akademisyenler de az değildir.

Sonrasında Troçkizm tabusunun nispeten bulanıklaştığı koşullarda, doğrudan doğruya Troçki ve Troçkizm’e kulak verenlerin veya dolaylı yollardan yüzlerini aynı yöne çevirenlerin artmasında da bu etkenin rolü ihmal edilemez. Tıpkı Rosa Luxembourg ve yoldaşlarının Komünist Enternasyonal'in ilk şehitleri olarak anılmasının veya Karl Liebkentch’in savaş karşısındaki tutumunun onların bir komünist partinin zamanında kurulmasına engel olan tereddütlü merkezci tutumunu unutturduğu gibi...

Oysa, Bolşevik Parti saflarında olduğu dönem boyunca Troçki'nin o çizgide durmasında onun kişisel meziyetlerinden çok, Bolşevik Parti'nin bağrında oportünizme ve merkezçiliğe müsaade etmeyen yapısı belirleyicidir. Troçki'nin parti çizgisine bağlı kalmadığı takdirde asla orada duramayacağından da kuşku duymamak gerekir. Nitekim partinin Leninist karakterinin bozulmasına paralel olarak, oportünist eğilimlerin giderek etkili olduğu bellidir. Bu disiplinin gevşemesiyle ve nihayet tümüyle partinin dışında kalmasıyla Troçki'nin de yeniden önceki tutumunu benimsediğini görmek zor değildir.

Devrimci örgüt dışında devrimcilik yapılabileceği düşüncesi yaygın bir yanılsamadır. Bu yanılsama, Leninist parti modelinin bizathi bir devrimci etken olduğunu kavramamaktan ileri gelir. Devrimci niteliği devrimci bir örgüt dışında da edinilip korunabilecek bir nitelik olarak algılama kusurundan ötürü, pek çok militan şu ya da bu konjonktürde, şu ya da bu nedenle devrimci örgütlerin dışına çıkma ve orada kalarak devrimci bir niteliği koruma eğilimine kolaylıkla kapılmaktadır. Bu kusur aynı zamanda devrimci bir partinin bağrında oportünist unsurları öğütme kapasitesini de küçümsemeyi de peşinden getirir. Bu takdirde de, belli bir anda, şu ya da bu konuda bir oportünist fikri ifade eden bir unsurun yahut eğilimin herhangi bir devrimci parti içinde baş göstermesini bu partinin niteliğinin onulmaz biçimde değiştiğine hüküm vermek isten bile değildir.

Oysa bu yargının saçmalığını görmek için, Ekim Devrimi'ne öngelen süreçte, Bolşevik Parti Merkez Komitesi'nde ayaklanmaya ilişkin tartışmaları hatırlamak yeter de artar. O zaman Zinoviev, Kamenev veya Troçki'nin bu konudaki tutumlarının yanlış ve hatta ölümcül sonuçlara gebe olduğu

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

sonradan açıkça görülmüş ve muhtelif başka deneyimlerle de teyit edilmiştir. Bu tutumlarda ifade bulan tereddütlü ve merkezci tutum barizdir.

Ama bu gerçek, ne Bolşevik Parti'nin niteliğini sorgulamayı gerektirir ne de Ekim Devrimi'nin akıbetini etkilemiştir. Buna karşılık, bu konudaki görüş ayrılığına kıyasla bir teferruat gibi algılanabilen aynı aşamadaki bir başka tutum ekseri unutulur: Lenin, iktidarın alınması konusundaki derin görüş ayrılığı nedeniyle değil, parti disiplininin çiğnenmesi nedeniyle bu merkez komite üyelerinin ihraç edilmesini talep etmişti. Zira Zinoviev ve Kamenev partinin kural ve geleneklerini çiğneyerek bu tartışmayı başka yayınlara (somut olarak Gorki'nin gazetesine) yansıtmışlardı. Sonuçta Lenin'in bu önerisi kabul görmedi ve Zinoviev ile Kamenev'in yerlerinde kalması da Bolşevik Parti'nin Ekim Devrimi'ni zafere ulaştırmasına engel olmadı.

Bu durum da göstermektedir ki, o süreçte ne Zinoviev ve Kamenev gibi kritik aşamalarda yanlış tutum benimseyenlerin merkez komitesinde yer almış olması ne de Lenin'in kimi çok önemli önerilerinin kabul görmemiş olması, Bolşevik Parti'nin niteliğini değiştirmiş değildir. Tersine belirleyici olan partinin devrimci niteliğidir; bu nitelik Bolşeviklerin ilk muzaffer proleter devrime önderlik etmesini sağlamaya yetmiştir.

Troçki'nin de Bolşeviklere katılmasından sonra pek çok katkıları olduğu gibi, birçok kritik sorunda, Zinoviev ve Kamenev gibi, hatalı tutum ve önerileri olduğu besbellidir. İktidarın alınması aşamasındaki önerisi, Brest Litovsk Anlaşması sırasında sorumlu halk komiseri olduğu dönemdeki tutumu, sendikalar konusundaki yanlış önerileri vb. bunlara örnektir. Ama ne bunlar onun Bolşevik Parti saflarında önemli sorumluluklar üstlenmesine ve önemli işlevleri yerine getirmesine engel olmuştur ne de onun varlığı Bolşevik Parti'nin niteliğinin değişmesine yol açmıştır.

Troçki'nin bilhassa 1920'li yıllardan itibaren ve hayatının sonuna kadar izlediği tutuma damga vuran çizgi de, ana hatlarıyla daha önceden izlediği merkezci/uzlaşmacı oportünist çizgiden esasta farklı değildir. Ama Lenin zamanında mutlak tasfiyeciler sonuçları önlenen bu tutum, Bolşevik Parti'nin Leninist çizgisinden uzaklaşmasına ve Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongre çizgisinden kopmasına koşut olarak, daha derin tasfiyeciler sonuçlar doğurmuştur. Zira Lenin'in uzlaşmaz çizgisinin damga vurduğu dönemde oportünist ve tasfiyeciler eğilimlerin zararlı etkisi sınırlanabildiği halde, sonrasında durum aynı değildir.

Bolşevik Bir Önderliğin Olmadığı Koşullarda Merkezçilik Boy Verir

Leninist çizginin mirasçısı olan bir devrimci önderliğin olmadığı koşullarda tasfiyeciliğin yaygınlaşması ve oportünizmin sınıf mücadelesini kösteklemesi daima kaçınılmazdır. Proleter devriminin zaferi ve sürekliliği için olduğu gibi, oportünizme karşı mücadelenin etkili ve kalıcı olması için de bolşevizmin mirasçısı bir devrimci partiye ihtiyaç vardır.

Bu etkenin eksikliğinin damga vurduğu koşullarda Troçkist hareketin muhtelif türevleri, değişik dönemlerde, farklı ülkelerde, çeşitli kılklarda Menşeviklerle birleşerek, merkezçilerden kopmayı sürece havale ederek, merkezci bir çizgiyi sistematik bir tutum haline getirmiş ve türlü çeşitlemeleriyle zenginleştirmişlerdir.

Troçkizm'e karşı mücadele iddiasıyla ortaya çıkan muhtelif akımların da aynı doğrultuda katkıları olmuştur. Öyle ki bu çeşitlilik içinde sağ ve sol oportünizmden kopma eğiliminde olan pek çok devrimci eğilimin beslenebileceği ve beslediği hatırı sayılır bir cazibe alanı oluşmuştur.

Nitekim pek çok akım ve militan; doğrudan doğruya Bolşevizm'in ve Komünist Enternasyonal'in kaynaklarından yararlanmak yerine (kendilerine daha somut ve güncel görüldüğü için olsa gerek) kimi Troçkist yazar ve çevrelerden yahut bunlardan beslenen kimi sözde bağımsız tarihçilerden yararlanarak aynı merkezci oportünizmin tuzağına düşmektedirler. Kimileri de bu bakımdan Troçki'nin tutumundan daha hayırlı olmayan Rosa Luxembourg vb.'nin merkezci tutumlarını kılavuz edinme eğilimindedir. Yahut bunlara karşı mücadele etme iddiasındaki oportünist merkezclere bağlanma eğilimi yaygınlaşmaktadır.

Yaşadığımız topraklarda da özellikle 1980 sonrası

süreçte bu eğilimlerin çeşitlerinin kendilerini bir hayli çarpıcı biçimde gösterdiğini görmek zor değildir.

Troçki'nin ve Troçkizm'in yanı sıra muhtelif oportünist eğilimlerin tasfiyeciler çizgisinin ibretle gözlenebileceği asıl süreç, Lenin'in ve Bolşevizm'in mirasına sahip çıkan bir komünist önderliğin olmadığı dönemdir. Hem Troçkizm'in hem de Troçkizm'e karşı mücadele etme iddiasıyla ortaya çıkan başka oportünizm türlerinin tasfiyeciler sonuçlar doğuran tutumları, bu koşullarda doruk noktasına çıkmaktadır.

Bu sürecin toplam sonucu bir y a n d a K o m ü n i s t Enternasyonal'in fiilen ve sonrasında resmen tasfiye oluşuna, beri yanda da komünist bir dünya partisi kurma iddiasıyla bu hedefe giden yolun önünün kesilmesine varmıştır. Bu nedenledir ki hala bu hedefe ulaşmak komünistlerin önündeki öncelikli ödevdir. Aynı nedenle, böyle bir partinin olmadığı koşullarda oportünizmin türlü çeşitleri birbirleriyle 'oportünizme karşı mücadele' adı altında dalaşırken türlü oportünist akım ve eğilim boy göstermeye devam etmektedir.

Oysa oportünizme ve revizyonizme karşı oportünizmin bir başka türünün peşinde mücadele edilemeyeceği, en çarpıcı görünümleriyle Leninist bir önderliğin olmadığı koşullarda kendini göstermektedir.

Oportünizme Karşı Bir Başka Oportünist Çizgiyi Takip Ederek Mücadele Edilemez

Troçki'nin kendisi gibi, Troçkistler de merkezci oportünizmin nasıl tasfiyeciler sonuçlar doğurduğunu kavrayamama özründen kurtulamazlar. Anti-Troçkist olanlar ise tasfiyecilikle mücadeleden çok, Troçkist etiketi yakıştırdıkları yahut bu etiketle anılmasalar bile benzer biçimde mütalaa edilen eğilimleri tasfiye etme konusuna yoğunlaşırken asli ödevlerinden uzaklaştıklarını fark etmeyip üzerini örttükleri ölçüde aynı değirmene su taşımaktadırlar.

Oportünizm konusundaki başlıca yanılgılardan biri onun münhasıran iktidarın ele geçirilmesi aşamasında veya belli başlı siyasi sorunlar karşısında kendini gösteren bir sapma olduğuna inanmaktan ileri gelir. Örgütsel sorunların da politik sorunlar olduğunu unutanlardan Rosa Luxembourg; Rus sosyal demokratları arasında örgütsel sorunlar hakkındaki tartışma ve ayrışma baş gösterdiğinde 'örgütsel sorunlar hakkında oportünizm nedir anlamıyorum' diyerek bu kavrayış eksikliğini itiraf etmişti. Troçki de hayatı boyunca bu kavrayış kıtlığından muzdarip olmuştur.

Ama bu sorun sadece oportünizm hakkında bir kavrayış eksikliği anlamına gelmez. Aksine esas olarak 'bağırda oportünizme yer vermeyen ve işçi sınıfının tümünü kucaklamayı hedeflemeyen, kendini sadece profesyonel devrimci militanlarla sınırlı tutan bir parti' anlayışı konusunda, yani Leninist parti anlayışı konusunda bir kavrayış eksikliği demektir.

Nitekim SBKP, SSCB veya Komünist Enternasyonal'in gidişatı hakkındaki Troçkist eleştiri ve uyarılar hiçbir zaman Leninist parti anlayışının terk edilmesine dair eleştiri ve uyarıları kapsamadı. Troçkistlerin Lenin sonrası dönemde örgütsel konulara ilişkin eleştirileri daima demokrasi eksikliği, bürokratizm, ikamecilik, jakobenizm vb. kavramlar etrafında şekillenmiştir. Rosa Luxembourg'un kiler de öyle. Başkalarının benzer değerlendirme ve eleştirilerine de aynı hassasiyet ve kuşkuyla yaklaşmak herhalde gereklidir.

Ama ilginçtir ki, Lenin parti anlayışını ilk dile getirdiğinde onların yaptıkları eleştiriler de bu çerçevedeydi. Bu bakımdan, Lenin'in ardından Troçki'nin partinin yapısı ve gidişatı hakkında yaptığı eleştiriler, Leninizm'in savunusundan ziyade, büyük ölçüde kendisinin Leninizm'e yönelttiği eleştirilerin (jakobenizm vb. kimi terimlerden arındırılarak ve Leninizm'in savunusu kivesi altında) tekrarıdır. Zaten Rus Devrimi'nin akıbeti üzerine tahlil yapan pek çok tarihçi de bu ilk tartışmadan hareketle, Troçki'nin yüzyılın başında yaptığı kehanetin gerçekleştiğinden söz

RSDİP'in İkinci Kongresi'nde Troçki ile Lenin'in yollarının ayrılmasına neden olan başlıca konu, parti anlayışına dair farklılıklardır.

etmekte sakınca görmemektedirler.

Troçki Lenin'in parti modeline karşı ilk polemğinde bu modeli eleştirirken, 'partinin sınıf üzerinde, merkez komitesinin parti üzerinde ve sonuçta tek bir kişinin hepsi üzerinde diktatörlüğüne varacağını' söylemişti. Sonradan kehanet diye adlandırılan bu tespiti. Doğrusu SSCB ve SBKP'nin evrimine ve akıbetine yönelik liberal veya liberter eleştirilerin büyük kısmı da buna benzer değerlendirmelerde buluşmaktadır. Oysa bu, Ekim Devrimi'nin zafere ulaşması ile onun rayından çıkmasını aynı kefeye koymayı ve kopuşsuz tek bir süreç olarak ele almayı gerektirir. Victor Serge'in benzer bir tartışmada söylediği gibi, 'morgdaki kadavra üzerinden elde edilen bulgularla canlının kim olduğu hakkında hüküm vermek' gibi bir işlemdir. Her halükarda bu tür bir işlem sonucunda varlabilecek sonuç son tahlilde 'böyle bir partiyle bu devrime kalkışmamak gerekirdi' türünden bir sonuç olabilir. Oysa zaten bu tür görüşler Ekim Devrimi öncesinde ve sonrasında oldukça yaygındı; günümüze kadar da benzer kritik dönemeçlerde hiç eksik olmamıştır. Şu ya da bu gerekçeyle bir devrime kalkışmamak gerektiği fikrinin bir devrime ne katabileceği sorusu ise hiç gündeme gelmez. Oysa Lenin'in kalkış noktası tastamam bu sorudur: devrimin bize neler öğrettiğinden ziyade bizim devrime neler öğretebileceğimiz/katacağımız önemlidir...

Yine de Ekim Devrimi'nin akıbetinin başlıca sorumluluğunu, benzer nesnel koşulların pek çok yerde hatta bazen ziyadesiyle bulunmasına inat, bu devrimin gerçekleşmesini sağlayan biricik belirleyici etken olan Lenin'e ve onun parti anlayışına yüklemeye eğilimi oldukça revaçtadır. Bu değerlendirmeyi paylaşanlar sık sık Troçki ve Rosa Luxembourg'un yirminci yüzyılın başlarında Lenin'in parti modeline yönelik eleştirilerinden de esinlenip destek almaktadırlar.

Troçkistler Liberal Akımlardan Kendilerini Ayırdedemezler

Her ne kadar Troçki 1903-1905 döneminden sonra bir daha bu ilk eleştirilerini yeniden ele alıp kullanmadı ve Stalin döneminden Lenin'in parti anlayışını sorumlu tutan bir tek satır yazmadıysa da, oldukça geniş kapsamlı eserleri içinde bu konuda bir özeleştiriyeye de rastlanmaz. Bu nedenle olsa gerek, Lenin'in 'profesyonel devrimciler örgütü' olarak tarif edilen parti anlayışının açık seçik tanımı ve savunusu da orada bulunmaz. Aynı nedenle, Troçkist akımlar içinde liberal Leninizm eleştirilerinin etkisi de hayli fazladır.

Bir kez Troçkistlerin 'Stalinizm' diye vaftiz ettikleri oportünist eğilim; 'bürokratizm, ikamecilik, tepeden inmecilik, tek şef diktatörlüğü' vb. terimlerle tanımlamaya başlandı mı, aynı sıfatları genel olarak Bolşevizm için kullanan liberal ve liberter çizgilerden ve genel olarak karşı-devrimci burjuva ideolojisinin terimlerinden kendini ayırt etmek güçleşir, hatta imkansızlaşır. Kaldı ki Troçki'nin Lenin'in örgüt modeli hakkında 1900'lü yılların başında yaptığı eleştirilerin de aynı terimleri içermesi, bu güçlüğü katmerli hale getirmektedir. O nedenle söz konusu olan 'Stalinizm' hakkındaki tartışmalar olduğunda Troçki ve Troçkistler sık sık

liberal veya başka burjuva akımlarla aynı safa düşmektedir.

'Peki hırsızın hiç mi suçu yok?' diye soruyor Troçkistler. Bu Nasreddin Hoca masallarında sorulabilecek bir sorudur; üstelik hırsızın kim olduğu konusunda bir çarpıtmayla maluldür.

Pek çok Troçkist düşünür yahut çevre Dördüncü Enternasyonal geleneğine bağlı örgütlerin başarısızlığını kah nesnel koşullarla, kah 'Stalinistlerin tertip ve saldırılarıyla' açıklama eğilimindedir. Oysa bu iki bahanenin ardında yatan da başlıbaşına birer yanılgıdır.

Her şeyden önce, devrim sorununu nesnel koşullara bağlamak İkinci Enternasyonal'in mekanik evrimci bakış açısının bir ifadesidir. Troçki'nin sürekli devrim teorisi de bugün Türkiye'de 'sosyalist devrim' perspektifini savunanlar gibi bu hatayla maluldür. Devrimde nesnel koşulların belirleyiciliğine dayanan ve öznel etkenin belirleyici rolünü küçümseyen bu bakış açısı Troçkist etiketi taşıyan taşımayan pek çok akımın ortak kusurudur. Ama Troçkist hareket söz konusu olduğunda bu bakış açısı bir başka yanılsamaya daha hayat vermektedir. Troçkistler başarısızlıklarını daima nesnel koşulların elverişsizliği ile açıklama alışkanlığına sahiptirler.

Buna karşılık bazen de tamamen öznelci bir başka yanılgıya savrulurlar. Bu başarısızlığı 'Stalinizm'in marifetleriyle' açıklamak adeta burjuva diktatörlüğü nedeniyle bir devrime önderlik edememekten söz etmek gibi bir tutumdur ve esasen devrimcilikle alakası pek azdır. Öte yandan bu başarısızlık nesnel koşullardan çok, bu hareketin kurucularının ve takipçilerinin öznel zaaflarıyla ilişkilidir. Bu zaafılar örgütsel sorunlarda baştan beri merkezci bir tutum; felsefi sorunlarda Avrupa-merkezci determinist bir anlayış; politik sorunlarda ise sol sosyal-demokratlıkla ve/veya popülizmle Bolşevik çizgi arasında salınan bir merkezçilik olarak somutlanabilir.

Troçkizmi sadece bir tür 'Stalin karşıtlığı' olarak tarif etme kolaylığına alışmış olanlar için bu tarif anlamsız gelebilir. Oysa Troçkizm'in de bir türü olduğu merkezci oportünizmin bu biçimde tarif edilmesiyle Troçkist olma iddiasında olmayan, hatta aksini iddia eden pek çok akımın da aynı çerçevede tasnif edilebileceği görülebilir. Nitekim bunun somut örneklerini görmek için büyük gözlüklere ihtiyaç yoktur.

Hatta seçimler vb. durumlarda yahut anti-emperyalist sözüm ona enternasyonalist kampanyalar çerçevesinde pek çok merkezci oportünist akımın bu tür ortak paydalarda Troçkistlerle aynı çizgide buluşabildikleri ve/veya ittifak halinde bulundukları da görülmemiş bir şey değildir.

Burjuva diktatörlüğünü alaşağı etmek ve emperyalizme karşı mücadele etmek iddiasıyla yola çıkıp, ondan sonra bu hedefe doğru ilerleyemeyişlerinin bahanesini Stalinistlerin baskılarıyla açıklayanların devrimci bir iddianın taşıyıcısı olmaları mümkün değildir.

KÖZ'ün Sözü Gerileyen AKP'nin karşısına CHP değil emekçiler çıkmalı

2012 1 Mayıs'ı bir karnaval gibi geldi geçti. Yüzlerce sendika, örgüt ve parti bir renk ve pankart cümbüşü içinde katıldı 1 Mayıs'a. İstanbul'dan İzmir'e, Bursa'dan Lüleburgaz'a, 1 Mayıs'lara katılan tüm kesimler alanda kendi varlıklarını göstermek için azami gayreti gösterdiler. Böylelikle Türkiye tarihinin belki de en renkli ve çeşitli 1 Mayısları yaşandı. Ancak 1 Mayıs'a katılan akımların işçilerin birlik mücadele ve dayanışma gününde ortak bir sınıfsal tutum alma yönündeki girişimleri, aynı akımların alanda kendilerini gösterme gayretkeşliğiyle ters orantılı oldu.

1 Mayıs'ta emekçilerin ve ezilenlerin ortak bir politik tutumu yoktu. Ortak bir tutum şöyle dursun ortada politik bir tutum bile mevcut değildi. Pankartlar ve dövizlerin devrim ve sosyalizm mücadelesine ilişkin genel geçer şiarlarla dolu olmasına karşılık, yaşadığımız topraklardaki yakıcı siyasal sorunlara ilişkin şiarlar parmakla sayılacak kadar azdı. Zaten 2012 1 Mayıs'ını bir karnaval yapan da bu içeriksiz ve siyasetsez kof görsellikti.

Aslına bakılırsa benzer bir karnaval havası 2011 ve 2010 1 Mayıs'ında da mevcuttu. Ancak 2010'da yıllar sonra Taksim'e giriliyor olması, 2011'de ise Kürtçe'nin miting kürsüsüne taşınması, böylelikle 1978 1 Mayıs'ından beri bekleyen hesabın görülmüş olması, bu havayı bir nebze kınıyordu. Gelgelelim, 2012 1 Mayıs'ı, bu türden herhangi bir etmenin yokluğunda, tümüyle bir karnavala dönüştü.

2012 1 Mayıs'ında Türkiye'nin dört bir yanında kitlesel mitingler düzenlense de ortada sözü edilecek bir içerik olmayınca öne çıkan sadece mitinglerin kalabalıklığı oldu. Aslına bakılırsa mitingler her yerde, örneğin İstanbul'da, kalabalıklaşmamıştı. Burjuva basını bu sene 1 Mayıs'taki katılımı abartarak vurgulaması ise, 1 Mayıs'ların kalabalıklaşmasından çok TUSİAD'ın kendi ihtiyaçlarından kaynaklanmaktadır.

1 Mayıs'ın polisiye bir vaka olmaktan çıkması ve bir tatil günü olarak resmileşmesi, söz konusu kitleselleşmenin arkasında yatan temel etmendir. Bu kitlesellikten rahatsız olan AKP'nin 1 Mayıs'ları zayıflatmak için Türk-İş'i kullanarak hamlesi ise bu sefer ters tepmiştir. Türk-İş'li sendikaların 1 Mayıs'a katılımı değil, AKP'nin Türk-İş ve 1 Mayıs üzerindeki etkisi zayıflamıştır. AKP'nin, güdümündeki sendikalarına kutlattığı 1 Mayıs; devlet erkanının yumurtla tokuşturduğu resmi Newroz törenlerinden farksız bir şekilde gerçekleşmiştir.

Gelgelelim 2012 1 Mayıs'ındaki kalabalık, tıpkı önceki iki 1 Mayıs'ta olduğu gibi, örgütlü bir kitle değildi. Tersinden 1 Mayıs'la nostaljik yahut platonik bağlar kuran kesimler alanın çoğunluğunu oluşturuyordu. İstanbul ve İzmir'de meydanın birkaç kez dolup boşalması, örgütler ve sendikalar miting boyunca yerinde durduğuna göre, esas olarak bu turistik kafilenin hareketi yüzünden gerçekleşmişti. Şişli'deki yürüyüş kolunun alana saatlerce sonra girebildiği İstanbul 1 Mayıs'ı bu bakımdan çarpıcı bir örnek sunmaktadır. Gecikme yürüyüş kolunun kalabalıklığından çok, mitingdeki kitlenin örgütsüzlüğünden ve denetimsizliğinden

kaynaklanan sorunlarla ilgiliydi.

2012'deki Gerileyişin Sorumluluğu Kimde?

2012 1 Mayıs'ının önceki iki 1 Mayıs'a kıyasla daha geri bir 1 Mayıs olmasında belirleyici olan odağında BDP'nin durduğu kesimlerin 1 Mayıs alanındaki duruşuydu. 2010'da Taksim'in, 2011'de 1 Mayıs kürsüsüne vurulan zincirlerin kırılması bu kesimlerin gerektiği takdirde 1 Mayıs'ı örgütleme sorumluluğunu üstlenmesiyle ilgiliydi. Bu sene İzmir'deki 1 Mayıs kürsüsünde de Kürtçe'ye yönelik sansürün kırılması bu seneki dinamiklerden ziyade geçen seneki bu gelişmelerin etkisi nedeniyle oldu.

2012 yılında ise bu tablodan eser yoktu. Geçtiğimiz senelerde eylem ve etkinliklerde birlikte hareket eden güçlerin neredeyse tamamı bu yıl Halkların Demokratik Kongresi'nin (HDK) bileşeni idi. HDK önceki eylem birliklerinden çok daha gelişkin ve eylemli bir zemin oluşturma iddiasını taşısa da, 1 Mayıs'ta bu iddiayla bağdaşmayan bir tablo sundu. HDK bileşenleri 1 Mayıs'ı örgütlemek için ortak bir irade göstermek şöyle dursun alanda ortak bir yürüyüş kolu dahi oluşturamadı. Plansızlık ve iddiasızlığın sonucu olarak İstanbul'daki mitinge her bileşen kendine uygun bir yerde katıldı.

HDK bileşenleri kortej birliğinin yanı sıra bir tutum birliği de sağlayamadı, ortak siyasal şiarları öne çıkarmak yerine kendi aralarında kendi önceliklerine göre, sol içinde hiç kimsenin sorgulamadığı, bir iş bölümüne gittiler. EMEP işçilerle ilgili talepleri öne çıkarırken, BDP de Kürtlerle ilgili talepleri öne çıkardı. Böylelikle 1 Mayıs'a damgasını vuracak ortak bir politik müdahale fırsatı kaçırılmış oldu.

mücadele ve çekişmelerde dezavantajlı pozisyona geldiği için geriliyor. Aslına bakılırsa AKP'nin gerileyişi bugünkü saldırgan politikalarından çok daha önce başlamıştı. AKP açılım politikaları ile Kürtleri teslim almayı başaramadı, böylelikle Amerika'nın Kürt politikasını hakkıyla yerine getiremedi; TUSİAD'ın işbirliği yaptığı uluslararası finans kapital için kullanım değerini yitirerek gereksizleşti; en büyük dayanağı olan Fethullah Gülen Cemaati'yle ise 12 Eylül rejiminin rantını kimin yiyeceği konusunda çatışmalara girmeye başladı. Böyle bir AKP elbette gerileyecekti. Bu tespitleri 2009'dan beri döne döne tekrarlayan KÖZ, Erdoğan'ın hanesine parlak bir başarı olarak yazılan 2011 seçimlerinden beriye AKP'nin gerilediğini daha vurgulu bir şekilde ifade etmiş; seçimdeki oy artışının AKP'nin gerileyişini gizleyemediğini belirtmişti.

Bugün sol içerisinde AKP'nin düşüşe geçtiğini 'görenlerin' sayısı bir nebze arttı. Ne yazık ki bu tespitler de burjuvazi tarafından açıklanan kamuoyu yoklamalarının sonuçlarına bağlı olarak şekilleniyor. Anketlere, itibar barometrelerine bağlı olarak tahlil yapan sol, AKP'nin gerileyişini ve bunun yarattığı muazzam olanakları da görmüyor elbette. Bu nedenle de AKP'nin saldırıları hakkında konuşanlar, AKP'nin demokratik maskesinin düştüğünü, şiddet politikalarına dönüş yaptığını söylemenin ötesine geçemiyorlar.

AKP'nin Sertlik Siyaseti Bir Çözüm Olamaz

AKP'nin demokrat maskesinin düşmüş olması çoktandır doğrulanmış bir tespit olsa da artık bu denli ayyuka çıktığı için hiçbir gelişmeyi aydınlatmayan, hatta tersine AKP'nin açmazlarının üstünü örten bir tespittir.

Her şeyden önce, AKP saldırganlaştıkça kendisinin zaten sınırlı kalan uluslararası kredisini daha hızlı bir şekilde sıfırlamaktadır. Zira AKP'nin hükümet olması Amerika'nın onayı ve desteği ile gerçekleşmiştir. Bu onay ve desteğin başlıca koşullarından biri ise Amerika'nın Kürt sorununa ilişkin çözüm planını uygulamaktır. Ögeleri arasında Kürdistan sorununu Kürt sorununa indirgeyip, PKK'yi silahsızlandırarak bölgeyi uluslararası sermayenin rahatça dolaşmasına elverişli hale getirmeyi içeren bu plan Amerika açısından gündemden düşmemiş olsa bile AKP eliyle yürütüldüğü şekliyle çoktan duvara toslamıştır. Ancak AKP'nin bugüne kadar KCK operasyonu kisvesi altında BDPlilere yönelik yürüttüğü saldırıları Roboski Katliamı'nda olduğu üzere genişletmesi AKP'nin zaten açık olan başarısızlığını tümenden tescilleyecektir.

Dahası AKP özellikle Kürt illerindeki saldırgan politikalarını sürdürdüğü oranda, kitlelerin kendisinden kopuşu hızlanacak, böylelikle bölgede anlamlı bir varlığı olan tek burjuva partisi olma özelliğini de yitirecektir. Bu durum sadece AKP'ye yönelik emekçi desteğinin azalması anlamına gelmez, aynı zamanda AKP'nin emperyalistler ve onları yerli ortakları açısından gereksizleşmesi anlamına gelir.

Kürtaj Tartışmaları

AKP'nin saldırganlaştıkça, baskı ve katliam politikalarını açıktan savunan yeni çizgisini kendisinin eski, sözümona tüm kesimleri kucaklayıcı, barıştan, huzurdan ve tüm liberal değerlerden yana bir dille savunması da mümkün olmuyor. Bu durum; AKP'nin eski Milli Görüşçü diline dönmeyi, daha geleneksel ve otoriter değer yargılarına sık sık gönderme yapmasını, aslına rücu etmesini gerektiriyor. Bugünkü kürtaj tartışmasını tam da bu gözle değerlendirmeli.

34 köylünün öldürülmesini sorumluluğunu üzerinde taşıyan Erdoğan ve hükümeti bu sorumluluğunu unutturup gündemi saptırmak için kadınların karşısına kürtaj yasağıyla çıktı. Geçen sene BDP'nin dinsizliğini ve Zerdüşlüğü kanıtlamak için kampanya yürüten AKP aynı kampanyanın bir benzerini yine dini motiflerle bezeli bir kürtaj karşıtlığıyla yürütüyor. Ancak bu yılki girişiminin de Erdoğan'ın ayağına dolanacağını görmek için kahin olmaya gerek yok.

Her şeyden önce Erdoğan'ın Roboski'yi unutturmak için dini duygularını istismar etme gayretinde olduğu kesimler Türkiye'nin büyük şehirlerinde yaşayan Kürt emekçilerden oluşmaktadır. Ancak bu kesimlerin ulusal ve kültürel kimliklerinin dini kimliklerine ağır bastığı kesin gibidir. Zerdüşlük meselesinde dahi AKP'nin propagandasına itibar etmeyen bu kesimlerin Roboski gibi AKP'nin açık seçik sahiplendiği bir katliamdan sonra, AKP'nin yanında kalması mümkün değildir. Ayrıca kürtajı

tam da Roboski gibi bir katliamdan sonra hatırlayan Erdoğan'ın kendi çekirdek tabanındaki Kürt olmayan kesimleri bile bu konudaki samimiyetine ikna etmesi güçleşmektedir.

Öte yandan AKP'nin pervasızca kürtaj konusu üzerine yürümesi, açılım demagogilerine kanıp bir dönem boyunca kendisine umut bağlamış olan ve kendisinden uzaklaşan liberal kesimlerden de umudunu kesmekte olduğunun bir işareti olarak görülmelidir. Kürt seçmeninden umudunu kestikçe saldırganlaşıp MHP'nin söylemini benimseyen AKP, şimdi de liberal seçmenden umudunu kesince Has Parti'ye daha uygun bir söylem benimsemektedir. Böylece kendi seçmen kitlesini bu rakiplerinin menziline sokarken, zayıfladıkça onlara doğru bir kayış olmasının yolunu kendi elleriyle döşemektedir.

Kısacası bugüne kadar merkez zeminde siyaset yapan bu kitleyi kazanmak için mesajlar veren AKP, zayıfladığı oranda bu zeminden çekilmektedir. Bu zeminde siyaset yapmak içinse diğer burjuva partilerine gün doğmaktadır.

Solun CHP Körlüğü

Bu partilerin başında ise CHP gelmektedir. Zira ABD emperyalizmi ve TUSİAD tarafından AKP'nin yedek lastiği görevine hazırlanan parti CHP'den başkası değildir. KÖZ'ün arkasında duran komünistler de son üç yıldır söz konusu projeden söz etmesine karşın, solun geniş kesimleri bu açık seçik gelişme karşısında da tümüyle bir körlük içerisinde.

AKP'nin gücünü mutlaklaştırma pahasına abartma eğilimine girenler, bu eğilimlerine paralel olarak CHP'nin gücünü, güçlenerek emekçi hareketinin önüne dikilecek bir engel olma potansiyelini küçümsemekte, emperyalistlerin bu doğrultuda yaptıkları planlarıya göz ardı etmektedirler. 'CHP'nin ne olduğu zaten belli!', 'CHP bir daha asla toparlanamaz' saptamaları genellikle bu küçümseyici tutumun kılıfı olarak kullanılmaktadır.

Aslına bakılırsa bu küçümseyici tutum bir

körlüğün değil pragmatik hesapların ürünüdür. CHP'yi eleştirmekten çekinenler onun emperyalizmin dümen suyunda gitmeye talip olduğunu görmedikleri için değil, CHP'nin etkisi altındaki kitleye yine bu partinin imkânlarını kullanarak ulaşmaya çalıştıkları için CHP'yi önemsemez görünmektedirler. Solun buz gibi CHP'nin denetiminde bir sendika olan DİSK'e yaklaşımı da bu tutumun en açık kanıtıdır.

Halbuki, CHP kendisini yok sayanlara inat düzen siyaseti içindeki muhalefet boşluğunu nasıl doldurduğunu dosta düşmana göstermektedir. Burjuva siyasetinde merkezi adım adım boşaltan AKP'nin açığını kapatmak için gayret gösteren CHP'nin son Kürt manevrası, bu boşluğu nasıl dolduracağını iyi bir örneğidir.

Roller Değişirken: CHP'nin Kürt Manevrası

Bugüne kadar burjuva siyaset sahnesine Kürtlere ilişkin sorunlar gündeme geldiği zaman inisiyatif elinde tutan AKP, bu inisiyatife savunmacı bir tepki veren ise CHP idi. Deniz Baykal dönemi için alışlagelik bir döngü olan bu durum CHP'nin stepne görevine hazırlandığı son üç yılda da sürdü. Öyle ki son Dersim tartışmalarında bile Kemalist rejimin katliamlarına göstermelik de olsa yüklenen hükümetteki AKP, kekeleyen ise muhalefetteki CHP olmuştur.

İşte geçtiğimiz hafta CHP'nin AKP'ye sunduğu öneri paketiyle birlikte bu tablo tersine çevrilmiştir. Söz konusu öneri paketinin Kürtlerin sorunlarına çözüm bulacak bir yönü yoktur elbette. Ancak böylesine pespaye bir raporun hazırlanmasının yarattığı heyecan dalgası bile emekçiler nezdinde CHP'nin itibarının ne kadar da çabuk artacağını gösteriyor.

Görüşmenin öncesinin ve sonrasının gösterdiği üzere artık önerilerde bulunan taraf CHP; türlü bahanelerle işi yokuşa süren taraf ise AKP'dir. Bu duruma ise şaşırmmak gerekir zira artık, ordu da dahil olmak üzere, devletin içinde günah keçisi kalmadığından Roboski Katliamı'yla birlikte AKP bir sınır çizgisini geçmiştir. Kendi içindeki kademeli tasfiye operasyonlarıyla örgütsel ayakbağlarından kurtulan CHP ise ters yönde ilerleyerek daha ferah muhalefet etme imkânına kavuşmuştur. Bundan böyle çözüm önerisi için bastıran CHP, türlü bahanelerle bu önerileri savuşturmaya çalışan AKP olacaktır.

CHP'ye Eleştirel Destek Sunan Bindiği Dalı Keser

CHP, siyasetsiz kalan AKP'yi türlü önerilerle sıkıştırıp onun en güçlü silahını elinden almak için çıkışlarda bulunurken BDP'nin pozisyonu ise CHP'nin demokratik bir muhalefetin sözcüsü olma girişimlerine eleştirel destek vermekle sınırlı kalmaktadır. Demirtaş'ın "CHP'nin çıkışını önemsiyoruz ama CHP net olmalı" yönündeki demeçleri de bu tutumun karşılığıdır.

Kuşkusuz, BDP'nin CHP'ye sunduğu destek aslında CHP'nin tutarsızlıklarını sergilemeyi, böylelikle CHP'yi 'içeriden eleştirerek' CHP'yi kendi tabanının gözünde yıpratmayı hedefleyen bir destektir. Ancak verili koşullar altında bu desteğin hem gereksiz hem de ters tepecek bir destek olduğu açıktır.

Gereksizdir, zira halihazırda CHP'nin zaten

emekçiler gözünde bir itibarı yoktur. Bilakis Kılıçdaroğlu Kürt projesi benzeri girişimlerle yitirilmiş itibarı kazanmaya çalışmaktadır. BDP'nin sunduğu türden bir destek ise CHP'yi yıpratmak şöyle dursun ona bu itibarı daha kolay kazandıracaktır. Ters tepecektir, çünkü CHP'nin projesi BDP'yi ekarte ederek muhalefet boşluğunu doldurmaktır. Dolayısıyla CHP'yi demokratik hak ve özgürlükler sorusunda daha fazla söz ve sorumluluk almaya davet etmek, BDP için bindiği dalı kesmek anlamına gelecektir.

1 Mayıs'ta Kaçırılan Fırsat

ABD ve TÜSİAD, CHP'yi AKP ile didişe didişe burjuva siyasetini istikrarsızlaştırsın diye değil, AKP'nin denetleyici ve dengeleyici muhalefeti, daha ilerisi için de yedeği olsun diye desteklemektedir. Öyleyse CHP'nin güçlenmesinin Türkiye'deki siyasal kriz dinamiklerini keskinleştirmeyip, bu dinamiklerin önünü keseceğini öngörmek gerekir. Bu dinamiklerin önünün kesilmesinin koşulu ise başta BDP gelmek üzere emekçilerin ve ezilenlerin örgütlenmelerinin siyaset alanının daraltılmasıdır. Durum böyleyken odağında BDP'nin olduğu emekçi ve ezilen örgütlerinin yapması gereken CHP'yi öne çıkması için teşvik etmek, onu bu şekilde eleştirmeyi ummak değil;

Türkiye'deki demokratik hak ve özgürlükler sorunları konusunda inisiyatif ele almak ve daha enerjik bir muhalefeti örmek olmalıdır.

Geçtiğimiz yılın sonundaki Dersim Katliamı tartışması, böyle bir muhalefetin nasıl olmayacağını göstermiştir. 2012'de aynı durum Roboski'den sonra gerçekleşmektedir. 2012 1 Mayısları'nda Roboski Katliamı'nın hesabını sormaktan söz eden pankart sayısının parmakla sayılacak kadar olması da aynı duruma işaret etmektedir. Ezilen ve emekçiler şu anda Roboski meselesini, ister Wall Street Journal isterse de CHP'nin kırmızı dosyasıyla gündeme gelsin, ancak hakim sınıflar gündem ettikleri zaman hatırlamakta ve hem geçici hem de etkisiz tepkiler üretmektedirler.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler 1 Mayıs'ta Roboski ile işçi cinayetlerinin hesabının birlikte sorulması gerektiğini söylerken bu tablonun değiştirilmesini mümkün kılabacak bir fırsata işaret

ediyorlardı. Ancak solun geniş kesimleri bu çağrıya kulak tıkadı. Böylelikle işçi hareketin ve solun kendi gündemini yaratması fırsatı kaçırılmış oldu. Dolayısıyla Wall Street Journal'ın sızdırmasıyla tekrar gündeme sokulan Roboski tartışmalarında sol bir kez daha seyirci kalmış oldu.

Emekten ve Ezilenlerden Yana Güçler HDK'nin İçine Gömülmemeli

CHP gerileyen AKP'nin yedeği olma yolunda ilerlerken solun sessizliğinin ve gündemsizliğinin sorumluluğu elbette geçmişte olduğu gibi bugün de odağında BDP'nin durduğu emekçi ve ezilen hareketinde aranmalıdır. Geçmişte siyaset sahnesindeki her türlü krizi istismar edilip, emekçi ve ezilen örgütlerine yönelik bir dizi saldırının boşa çıkartılması nasıl bu kesimlerin basiretli tutumundan kaynaklanmışsa bugünkü atalet de esas olarak aynı kesimlerin hareket tarzından ve önceliklerinden kaynaklanmaktadır.

Önce 2007 ve 2009 seçimlerinde, sonra 2010 referandumunda, en son da 2011 genel seçimlerinde söz konusu kesimler eylemli ittifak platformları kurmuşlar, seçimlerdeki birliklerini seçim sonrası süreçlere de eylemli bir şekilde taşıma başarısını göstermişlerdi. Böylelikle emekçilerin parlamentodaki vekilleri ile sokak arasında yeterli olmasa da asgari bir bağ kurulmuş, ezilenlerin hareketi için ön açıcı bir sürecin yolu döşenmişti. AKP'nin demokratikleşme açılımının önce tökezleyip sonra da duvara toslamasının esas olarak bu döneme denk gelmesi de bu bakımdan tesadüf değildi.

Gelgelelim, 2011 seçimlerinden bu yana, seçimler zemininde boy veren bu ittifakları güçlendirip kalıcılaştırmak adına bir kongre perspektifi ortaya atıldı. Bu perspektifin bir sonucu olarak da Halkların Demokratik Kongresi kuruldu. KÖZ bu sürecin başından beri Halkların Demokratik Kongresi'nin kendisini bir çatı partisinden ayıramadığını, böylelikle de hem ayrıları aynı yerde toplayacak olan bir çatı partisinin kurulmasını engelleyeceğini hem de emekçilerin ve ezilenlerin eylemli birliğini daraltacağını ifade etti. Aynı gerekçeden ötürü kendini Halkların Demokratik Kongresi'nden ayrı tutmaya özen gösterdi.

HDK'nin kuruluş kongresi ve 1. Genel Kurul'u arasında geçen dokuz aylık zaman dilimi bu tespitleri tümüyle doğrulamıştır. Adı kongre olmasına rağmen esas kaygısı bir çatı partisi oluşturma olan hareket, geçen süre içerisinde

gittikçe içe kapanmış; kendi iç tartışmaları ve toplantıları nedeniyle siyasal gündemleri daha fazla ıskalamaya başlamıştır. Yapılan eylemlerle iyiden iyiye sembolik bir niteliğe bürünmüştür. Özellikle de 2012 İstanbul 1 Mayıs'ı bu yönelimi benimseyen HDK'nin sadece kitle hareketini birleştirmede değil, aynı zamanda partileşme konusunda da hedefine ulaşamayacağını göstermektedir. Zira 1 Mayıs'ta ortak bir şiarı buluşup ortak bir plan yapıp ortak bir kortej düzeni oluşturamayanların –sınır çizgileri ne kadar gevşek çizilirse çizilsin- ortak bir parti zemininde buluşmaları düşük bir ihtimaldir.

HDK'nin 1. Genel Kurul'unun, HDK'nin gerek bir partiye ulaşma gerekse de bir kitle hareketi yaratma konusundaki sıkıntılarının daha fazla dile getirildiği bir genel kurul olması da KÖZ'ün bu tespitlerini güçlendirmektedir. Aynı Genel Kurul'da alınan partileşme kararı HDK'nin dertlerine deva olmayacağı gibi tersinden HDK'nin ne olduğuna dair belirsizlikleri iyiden iyiye büyütecek, nihayetinde de bağrındaki ve menzindeki sınırlı sayıdaki kitle örgütünü iyiden iyiye çevresinden uzaklaştıracaktır.

HDK'nin gelişiminin nereye varacağı sorusu kuşkusuz HDK'nin bileşeni olan güçlerin kendileri tarafından sorulup yanıtlanması gereken bir sorundur. Ancak bir başka soru, CHP'nin burjuva siyasetindeki muhalefet boşluğunu doldurmasının nasıl engelleneceği sorusu; HDK'nin içinde olsun dışında olsun emekçiler ve ezilenler arasında çalışma yürüten tüm güçlerin kendilerine sorması gereken bir sorudur.

Örgütsel Gündemler Emekçi Muhalefeti Örneğinin Önüne Geçmemeli

Sorunun yanıtı ise açıktır. Sol güçlerin kendi örgütsel gündemleri, ortak bir emekçi muhalefeti örne yönündeki kaygıların önüne geçmemelidir. Çatı partisi isteyen çatı partisini tartışmalı ve planlamalıdır. Fakat solun tüm güçlerinin emekçilerin eylemli savunma hattını örne sorumluluğu vardır. Yerel seçimlere bir yıllık bir sürenin kaldığı, düzen partileri arasındaki rekabetin ve çekişmenin giderek artacağı bir süreçte böyle bir eylem birliğini erkenden oluşturmak hem AKP'nin saldırılarına yanıt vermek hem de CHP'nin muhalefet ataklarını etkisizleştirmek için yaşamsal önem taşıyor.

Yerel seçimler daha da yaklaştığında bir seçim ittifakı öyle ya da böyle kendini dayatacaktır. Ancak bugünden solun ve ezilenlerden yana kitle örgütlerinin en geniş kesimlerinin eylemli birliği sağlanamazsa, söz konusu eylem birliği burjuvazinin seçim gündemi vesilesiyle yumurta kapıya dayanınca tartışılmaya başlanırsa solun seçimlerdeki pozisyonu da bugün Roboski meselesinden farklı olmayacaktır. Tek farkla ki karşısında çok daha donanımlı bir CHP bulacaktır.

Yerel seçimlerin hüsrarla değil emekçilere güven veren bir zaferle sonuçlanması için haklar ve özgürlükler mücadelesinin temel talepleriyle, işçi sınıfının gündelik sorunlarından kaynaklanan talepleri birleştirmek gerekir. Bu bakımdan 'İş cinayetleri ve Roboski'nin hesabını soralım' şiarı 1 Mayıs geçti diye güncelliğini yitirmiş değildir. Tam tersine bu talepler ekseninde yürütülecek bir mücadelenin aciliyeti daha da artmıştır. KÖZ'ün arkasında duran komünistler 1 Mayıs'ta olduğu gibi bundan sonraki dönemde bu aciliyetin gereklerine uygun şekilde hareket edecekler.

İstanbul'da 1 Mayıs

İstanbul'da 1 Mayıs 4 sendika konfederasyonu tarafından örgütlendi. Taksim Meydanı'ndaki miting için üç ayrı güzergâhta, dört yürüyüş kolu oluştu. Şişli, Tarlabası ve Gümüşsuyu kollarından yüründü. Türk-İş, Hak-İş, Kamu-Sen ve Memur-Sen gibi konfederasyonlar ise bu yıl 1 Mayıs'ı Ankara'da bakanlarla 'kutladılar'.

İstanbul'daki mitingin Şişli güzergâhında DİSK ve Sendikal Güç Birliği'nin başta yer aldığı iki yürüyüş kolu vardı. Şişli kolundan DİSK, Sendikal Güç Birliği Platformu, Oyuncular Sendikası, direnişteki Hey Tekstil işçileri, Ruhi Su Dostlar Korosu, Beşiktaş, Galatasaray ve Fenerbahçe'nin taraftar grupları, Halk Cephesi, Kaldıraç, Partizan, Mücadele Birliği, BDSP, DHF, Mücadele Birliği Platformu, ESP, SDP, İşçi Mücadele Derneği ve Devrimci Hareket, KöZ, yaklaşık olarak 10 kitle örgütünün ortak 1 Mayıs pankartı açtığı Kent Hareketleri yürüdü.

Sabah erken saatlerde yürüyüş kolunda buluşuldu. Halaylar çekildi. Sloganlar atıldı. Şişli kolunda yürüyüşün erken başlaması gerekiyordu. Ancak yürüyüşüne 12.00 gibi başlandı. Saat 14.00 gibi ise alana girilmeye başlandı. **s. 3**

1 Mayıs İzmir'de on binleri buluşturdu

İzmir'de 1 Mayıs'ı Bölme Girişimi Suya Düştü

AKP'nin TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, Kamu-Sen ve Memur-Sen eliyle 1 Mayıs'ı bölme planını hayata geçirmek istediği kentlerden biri olan İzmir'de Türk-İş, Kamu-Sen ve Birleşik Kamu-İş ayrı bir 1 Mayıs kutlamak üzere Bornova Meydanı için başvuru yapmış fakat Türk-İş'e bağlı sendika şubelerinin güçlü itirazları bu planı bozmuştu. Türk-İş şubelerinin Gündoğdu'daki mitingte yer alacaklarını duyurması Taksim'den kaçan Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Kumlu'nun İzmir'deki mitingten de çark etmesini sağlamıştı.

Gündoğdu'ya Yoğun Katılım

KESK, DİSK, TTB, TMMOB ve Türk-İş'in örgütleyicisi olduğu Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleşen 1 Mayıs mitingi, öğlen saatlerinden miting sonuna kadar alanın tekrar tekrar dolup boşaldığı bir kitlelilikle gerçekleşti. Alana, Alsancak, Konak ve Basmane'den hareket

eden üç koldan giriş yapıldı. Yoğun katılım arama noktalarında yığılmaya sebep olurken kortejlerin alana girişleri sarktı. Özellikle Konak kolunun sonundaki kortejlerin alana girişi saat 15:00'i buldu.

Her ne kadar bu 1 Mayıs da asıl sahipleri tarafından örgütlenmese de ve kürsü mitingin tertipleyicisi sendika bürokrasisinin vesayetinden muaf olmasa da bir takım ilerlemeler kat edildiği de muhakkaktı. Saygı duruşunun ardından Enternasyonal'in çalınması, 'Devrim Şehitleri Ölümsüzdür' sloganının atılması, yine kürsüden Kürtçe selamlama gerçekleştirilmesi ve akabinde 'Biji Yek Gulan' sloganı atılması gibi uzun yıllar 1 Mayıs kürsülerinde rastlanılmayan bir dizi olumlu gelişme yaşandı. Tertip komitesi adına ortak açıklamayı Billur Tuz Direnişi'nden bir kadın işçisinin okuması da bir diğer olumlulukt.

s. 3

Bursa'da 1 Mayıs

Bursa'da bu yıl KESK, TMMOB, devrimci kurumlar ve demokratik kitle örgütlerinin organize ettiği 1 Mayıs mitingi dışında, AKP güdümlü Türk-İş ayrı miting düzenledi. geçti. **s. 4**

Ankara'da 1 Mayıs

Ankara'da, 2012 1 Mayıs'ı iki ayrı mitinge sahne oldu. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin örgütleyicisi olduğu 1 Mayıs mitingi, Sıhhiye Meydanı'nda kutlandı. **s. 4**

Lüleburgaz'da 1 Mayıs

Lüleburgaz'da 2012 1 Mayıs'ı için Hükümet Konağı'nın önünde toplandı. 1 Mayıs'ta Anadolu'da Yaşam Kooperatifi'nin pankartı arkasında yürüdük. **s. 4**

Okmeydanı'nda 1 Mayıs

1 Mayıs için bu yıl da Okmeydanı'nda afiş ve pankartlarla hazırlık yaptık. 'Yaşasın 1 Mayıs / Biji Yek Gulan' yazılı afişleri mahalledeki birçok noktaya yaptık. **s. 5**

Mudanya'da 1 Mayıs

Kendi yerelliğimizde geleneksel hale gelen 1 Mayıs kutlamalarının bu sene dördüncüsünü gerçekleştirdik. **s. 4**

Finike'de 1 Mayıs

Bu yıl Demokratik Güç Birliği Platformu olarak 1 Mayıs çalışmalarımıza 1 ay önceden başladık. Haftada yerine göre 2 kez toplantılar yaptık. **s. 2**